COMMENTARII DE REBUS

IN

SCIENTIA NATURALI

ET

MEDICINA

GESTIS.

VOLUMINIS XXXVI. PARS III.

LIPSIAE, MDCCXCIV.
APUD IOH. FRIDERICUM GLEDITSCH.

Venduntur etiam

Londiniapud Pr. Elmsly, Edinburgi apud Elph. Balfour, Lugd. Bat. ap. Frattes Luchtmann, Parifiis apud Barroi Iunior. Venetiis apud Io. Bapt. Pafquali, Mediolani apud Iof. Galeazzi, Augustae Taurinor. apud Guibert et Orgeas, Florentiae apud Iof. Molini, Holmiae apud M. Swederum, Lisbonnae apud M. Borell et Socios, Laurannae apud I. H. Port.

No t

N tuo in que cor

RI FR Ru GE de inco

tu bu Nova acta academiae scientiarum Imperialis Petropolitanae Tom. I. praecedit historia eiusdem academiae ad annum MDCCLXXXIII.
Petropol, typis acad scient. MDCCLXXXVII.
Hist. pagg. 272. c. tab. 1. Comm. pagg. 418,
c. XIV. tabb. aeri incis. et 10. pagg. titul. et
indic. *).

Nova haec acta, initio praesidii Ill. Principis de Naschkow ortum capientia, intervallo pene quatuorannorum inter haec et priora praeterlapso ab his in eo differunt, quod eorum unicum tantum volumen quolibet anno prodeat, partique historicae epitome commentariorum gallica lingua annectatur.

Ex historica primi tomi parte, in qua ANDR. p. 213.

SIGISM. MARGGRAFII, IAC. REINH. SPIELMANNI, p. 214.

RIB. SANCHESII, in chemica et pharmacia, GERH. p. 215.

FR. MÜLLERI, in geographia et historia, inprimis

Russica, Alemberti in mathesi, et petr. WAR-p. 217.

GENTINI in astronomia inprimis clarissimorum aca-p. 218.

demiae sociorum obitus, fata, et merita brevissimis p. 159.

indicantur, b. LEONH. EULERI elogium a CL. NIC.

FUSS scriptum paucis excerpere liceat. Quem na-p. 160.

tum esse 1707. Basileae sat celebri familia, parenti
bus paulo, pastore designato pagi Riehen, et MAR
Aa 2

GARE-

*) Cum contenta priorum voluminum, quibus haec Nova Acta constant, indicaremus, non aderat volumen 1. quod nunc supplemus.

tis g

hui

eiff

offe

rol

or

ful

m

tae anni peracti, characteris simplicitatem, morum.
que probitatem, Beato propriam, quodammodo
p. 161.accensendam esse. A patre filium theologiae oui

p. 161.accentendam ette. A patre filium theologiae qui dem addicante praeter alia prima elementa etiamac cepisse mathesin, quam ipse pater valde amaverit, et quondam ab Ill. IAC. BERNOUILLIO didicerit. Cum amore filium tantopere suisse accensum, ut Basseae omnes reliquas philosophicas scientias obiter tantum

p. 162 pertra caverit. Innotuisse igitur 10 H. BERNOULLIO, privatas institutiones ipsi quidem non praebenti, om ni Saturni die tamen difficultates in mathematics libris EULERO obvenientes solventi, eiusque consilis, posteaquam 1723. edito de Newtoniana cum Catesiana philosophia comparata scripto artium magistr factus theologiae et linguis orientalibus studuiste, a patre tandem vero mathesi operam dandi veniam matus esset, inprimis esse usum, nec non cum eius liis, NICOLAO et DANIELE, intimam inivisse amietiam. Quibus 1725. academiae Petropolitanae mem

p. 163 bris factis, et, ut EULERUS Petropolin etiam adire cupiens mathesin physiologiae applicaret, consulentibus, eum etiam medicorum Basileensium scholas se quentasse. Edidisse tum dissertationem de natura et propagatione soni, quaessionique de malis navium in respondisse, ut 1727, ab academia Parisiensi re accessit dignus habitus sit, istaque responsione et thesi ad vacuam Basileensem physices cathedram obtinendam desensa in navigationis scientia valde inclaruerit. Brevi post academiae Petropositanae in mathesi adiuntum factum iam primis commentariorum voluminicam se primis commentariorum voluminicam se primis commentariorum voluminicam primis primi

p. 164.bus varia egregiam inter ipsum et DAN. BERNOULLIum aemulationem, amicitiam tamen magis confirmantem quam turbantem, testantia scripta inseruisse. Ac-

p. 165 demiae existentia post CATHARINAE 1. obitum vicilp. 166 lante ei a classis praesecto de sievers locum tenen-

ım.

obc

ai-

ac-

et

ins

cae

um

10.

m-

li.

te

ter

, 1

D3-

f

ici-

m.

ire

90.

et ita

6

ad

m

re-

D.

101-

·I·

4

1

n.

tis

is gradum multis cum promissis fuisse oblatum; illa refraurata, et HERMANNO BULFINGEROQUE in patriam redeuntibus eum creatum este physices motesforem, et 1733. DAN. BERNOUTLLIT abeuntis mecefforem. Quum calculum, ad quem perficiendum reliqui mathematici plurium menfium stadium softulaverant, trium dierum spatio perfecisset, febre seuta mortis periculum comminante fuiffe correptum. huicque accedente abscessu oculi dextri ia Eturam feeffe. Classis geographicae inspectionem 1740. ei Me demandatam, A FRIEDERICO II. vocatum Be P. 174. mlinum 1741. adiiste, ibi ultimo miscellaneorum volomini quinque, plura scripta illis academiae scientiamm 1744. instauratae, in qua mathematicae classis P. 175. director constitutus, inferuisse, nihilo tamen minus p. 174. multa ad academiam Petropolitanam, ab anno 1742. mouum beneficium ipfi tribuentem, eius commenpris inferenda, mififfe. Iftum regem, uti literae ab p. 181. 1741. ad 1777. ufque ad EULBRUM missae doceant, huius confilio variis in rebus, 1749. in disquirendo anale Funenti Viadrum cum Havella conjungente, in examinandis calculis falinarum Schoenebeckenfinn, machinarumque hydraulicarum in arce Sansfouci, in 1ebus academiarum Berolinensis et Halen- P. 185. fis, praeprimis wolf 11 apparatu phyfico emendo, locoque post primum propositi DAN. BERNOVILLI moutum per segnenum iterum reparando, (ut HAL-LERI frustraneam vocationem reticeamus) fuisfe ulum. Viginti et quinque annis Berolini peractis P. 193. EULERUM, invitis rege, et inter reliques principes inprimis marchione in Brandenburg Schwedt regnante, (cuius filias, ad quas Magdeburgi commorantes literas de diversis Physices et Philosophiae obiectis, p. 197. in Russica lingua ROUMOVSKY studio; in Gallica Parifiis, in Germanica Lipfiae 1769 prodeuntes, milit, instituit) et iubente rege relicto filio natu minimop. 193. (postea Aa 3

nti

cha

ran

de

Ai

101

(postea tamen imperatrice intercedente Petropolin abeundi veniam nacto) inque itinere Poloniae regen, p. 194. a que invitatus, conveniente, Iulio 1766. Petropolin rediisse, ab imperatrice 8000. rubelis ad domum

p. 195. emendam et ornandam donatum, rebus suis vero vir p. 201. in ordinem redactis morbum violentum oculo sini-

ftro ipfi contraxisse cataractam, cuius operationem a L. B. DE WENZEL feliciter quidem peractam, ob rarias tamen causas, aegri inprimis nimiam intentionem,

p. 195 frustraneam fuisse. Oculi vero utriusque iadun neutiquam fuisse impeditum quo minus scriptis eden dis aliisque modis rei litterariae inserviret: usum enim esse excellentis suae vis memoriae, sartoris in nioris, quem Berolini ministrum suum secerat et

p. 201. cui dictavit, filiorumque, nec non KRAFFTII, LE. XELLII auxilio. Accepisse denuo abimperatrice 6000 rubelos ad damna domus incendio perpessa repara-

p. 206. da. Die 7. Septembris anni 1783. obiisse, postquamde novo planeta cum LEXELLIO in prandio collocutus, cum nepotibus inter theae potum iocantem, apople xia correptum, praeter 76. aetatis annos quinque abhuc mensibus tribusque diebus peractis. Per 56 vi tae annos inserviisse academiae, etiam cum Berolini commoraretur, annis praesentiae prae illis absentiae

p. 165. valde tamen eminentibus. Notum esse, quod operationes analyticas simpliciores, calculum integralem persectiorem, reddiderit, calculum que sinuum et telescopiorum achroamaticorum, novum utique genus invenerit. EULERUM analytice illustrasse theoriam

p. 167. motus, a NEWTONO et HERRMANNO synthetice tantum illustratam, et detecta sua cum illis aliorum geometrarum comparata ac combinata in systema ab ac-

p. 191. demia 1733. typis impressum reduxisse. Quum in quinto volumine actorum Berolinensium problem de praecessione aequinoctiorum, et mutationis aris terrae, motuque rotatorio solidorum pro varia axis retatione

olin

YEER.

opo-

hum

vir

lini-

m :

Pa-

em.

ora

len.

ium

10-

E

00

an-

de

HS.

atione examinans in quaestionem incidisset, an ex nimis theoriae motus principiis ad folidorum, quonum axis rotationis mobilis, motum determinandum generales regulae deduci queant, detexisse novum mechinices principium, quo problema motus folidomin in universum folvi possit, idque 1765. scripto Aemonstrasse: Quatuor prolixis commentationibus P. 202: de requilibrio et motu fluidorum, quod in completa hydrodynamices theoria profundissimum et abstra-Affimum, ita dilucidasse, ut quae de hac materia in commentariis dispersa, in separatum opusculum col-p. 203. boimereantur. Praestantiam eius in analysi testari foliationem problematis isoperimetrorum, lite interp. 168. TACOBUM et IOANNEM BERNOUILLIOS, QUOTUM misque ipsius inventionem sibi tribuit, nullus tamen eam in omni ambitu novit, famosam, et 1744. publichm. Publici iuris fecisse 1739. novam theoriam P 175. musices Pythagoreis principiis superstructam, condi-169. torique instrumentorum musicorum valde proficuam. mulicis tamen nimis geometricam, geometris nimis musicam, paulo ante vero introductionem in arithme. P. 170. ham. Dissertationes eius de natura ignis 1738; de P. 171. foxu et refluxu maris (in qua, licet aliam, quam hic, P. 172. nam ingressus multum convenerit cum BERNOUILtio, quo cum iam 1727. literarum commercium habuerit, a quo in maiori principiorum physicorum concinnitate aliquoties, nunquam vero in analyticis inperatus fuerit, et qui EULERI luminibus plus quam fuis fidere in epistola 1739. seripta professus sit) 1740; de theoria magnetis 1744; de effectibus va-p. 175. cilationis navium in alterutrum latus 1759; de su-p. 182. pellectilium in navibus apta collocatione (in qua dif-p. 199. fertatione filius natu maior opem tulit) 1761; alias tres de inaequalitatibus in motu planetarum praemio fuisse ornatas ab academia regia scientiarum Parisienfi, ipsum 1755. sociorum externorum nonum (octo tantum Aa 4

fulle.

eleme

dum

tem fi

lem.

propa

num,

coëlli

naviu

1740

otur

inte

edid

ne i

VICI

fici

gc.

te

H

fuille

p. 198. tantum confuetis) declarante. Occasionem iplumio cium declarandi dedisse tabulas lunae 1746. et thes riam motus eius 1753. editam, (qua iuvante quum MAYERUS longitudinum proemium obtinuiset 300 Anglicas libras a fummo Britannorum fenatu auta p. 199 Ro fuisse donatas) filii natu maximi, manuscripta in p. 201- cendio deperdita ex intellectus memoriaeque grema p. 200. restituentis, et cum KRAFFTIO ac LEXELLIO int. bulis immutandis patri opem ferentis, auxilio 1770 p. 199. et 1772. perfectiorem redditam. EULBRUM edd p. 175. 1744. theoriam motus planetarum et cometarum p. 196. KRAFFTII ope confecisse calculum cometae 1764 p. 189. oculis oblatae, et in cometarum caudas inquifivile P. 176. ROBINSII de principiis rei tormentariae scriptum le egregie transtulisse et illustrasse, modesteque sum mechanices theoriam a ROBINSIO frenue impugu-P. 177. tam vindicasse, ut Galli et Angli translationem illen in fuas linguas iterum transfulerint. Publicaffe 1746 novam luminis, colorumque theoriam praemiffoly P. 188. Rematis Newtoniani examine; invenissa 1747. obs Eliva ex duobus vitris, quorum cavum aqua reple tum, composita, caque contra nor Londum, ca ta P. 189 dem approbantem, defendisse, regulasque pracconi se generales ad telescopiorum et microscopiorum conftructionem. Quae triginta annorum spatio in P. 195. hac scientia meditatus fuerit, KRAFFTIO adiuvante P. 196. in dioptrices tria volumina, annis 1769-1770 1771 P. 203. prodeuntia collegisse. Qu'um vero in hoc opere de Stantiam lentium obiectiva perfecta componentium determinare neglexerit, in Vol. XVIII. novorum commentariorum de compositis obiectivis, corunque ad omnia telescopiorum genera applicatione di feruisse, ad quorum principiorum normam calculum instructionis opticorum a russio confectum, 1774 publicatum, et dioptrices EULERS à KLUGELIO

Helmstadtii editae germanicae versioni annerum

10.

in.

4

は日のである。

a

hille BULERUM in meditationibus de corporump. 179. elementis demonstrasse errorem systematis monadum vimque inertiae, omnes alias vires complectentem substituisse; disquisivisse porro auroram borea p. 180 len, lumen zodiacale, foni et luminis successivam propagationem, fpatium et tempus, originem vinum, neturam numerorum, feries, motum corpo p. 168. um coelestium, abtractionem corporum sphaeroidimellipticorum etc. Praemissis disquisitionibus de p. 182. avium aequilibrio praeclarum illud ab academia 1740. publici iuris factum de navigandi scientia scri p. 181. otum elaborasse; istud postea variis in Petropolitanae, p. 182. Parifienfis, Berolinenfis academiarum commentariis ententis scriptis, inprimis illo de ratione venti actio- p. 183. nem supplendi, locupletasse, et quum navigantium intellectui illud non fatis accommodatum iudicaret. sidife 1773. theoriam de constructione et directiome navium, Parisiis denuo editam, in scholas rei navicularis introductam, in Italicam, Anglicam et Rufsim linguas translatam, ideoque eum a Galliae re p. 184. 2 5000. Gallicis libris, ab imperatrice 2000. rubele donatum fuisse. Introductionis in analysin infini- p. 185. teparvorum ab EULERO editae tres extare partes, in p. 187. quarum tertia calculum variationum reperiendum. lam, calculum integralem, una cum elementis alge p. 196. brae fartori illi distatis, et in Rusicam Gallicamque linguas translatis, eodem, quo dioptrica, tempore prodiise; simulque, et calculum eclipseos solis, et transitus Veneris. Observationes decem in Russiae p. 197. regna ad transitum illum observandum missorum astronomorum ab EU LERO ita calculo subiestas, ut ex hoc fitus geographicus locorum observationum determinari potuerit, ipli praebuisse ansam, novam egregiam excogitandi methodum, qua parallaxis folis, indeque distantia omnium planetarum constitui queat; ad cuius normam observationum illorum cal-p. 198. culum Aa 5

p. 189. culum a LEXELLIO fuisse paratum, cum BERROU.

p. 190. ILLIO EULERUM et ALEMBERTUM de motu chop
darum vibrantium, (lite non nisi priori mortuo com
posita), cum königio 1751. principium minime
actionis MAUPERTUISII impugnante EULERUM dis

p. 204. putasse. Hunc tabularum necrologicarum calculo probabilissimo fiscos viduales 1776. illustrasse. Quod fidem tot scripta conficiendi, ut acta academiae viginti adhuc per annos post obitum repleri quent com. orlogio quondam datam, solvere potuent demonstrare 62. per golovinum, et 250. per rus sium septem annorum spatio cum academia communicata scripta, quorum aetate maiora hoc anno sub titulo opusculorum analyticorum collecta prodisse

p. 206. Iam vertigine tactum adhuc motum globorum arm p. 209. staticorum calculasse. Quantopere atheismum ode rit, testari eius defensionem revelationis contra athe

fil

Di

fe

p. 207. rum obiestiones Berolini 1747. publicatam. Omniver veterum Romanorum et mathematicorum scripta, historiam omnium aetatum et gentium, medicas bo

p. 208. tanicas et chemicas scientias ita memoria tenuise, u minima in historia enarrare, et in Aeneidos edition, quam legere solebat, in quanam pagina hic vel ille versus reperiendus, indicare potuerit. Istam memoriae vim in eo tantum excelluisse, ut, quum in lesto nibus algebraicis et geometricis nepotibus habendis numerorum potentialium radices ipsi extrahendae fuerint, quondam noctu agrypnia vexatus sex priore omnium illo viginti minorum numerorum revocaverit, accentumque Helveticum semper retinuent.

p. 206. Noviter detectam veritatem tanta laetitia animum eius perfudisse, ut rossio novam problematis solutionem modestiae causa aequo tantum animo propo-

p. 209. nere solenti valde excandescere soleret. Iralicet secile excandesceret, ei tamen non diu indulsisse, suise potius erga omnes gratiosum, innocentiae desenso

OII.

hor

om.

ime

dif

uod

vi.

erit.

US

HOU.

fub

iffe

irol

dei

100

mia

pts, bo-

ut

ne,

ille

DO-

tio

rdis

dae

16

ve-

rit.

um

olu-

pofa-

ife

10-

em,

rem, justum, probum, plerumque hilarem, in nar-p. 208. ando suavem, statim a seriis ad iocofa, ab his ad illa mofire potuisse. Reges Borussiae, Sueciae, Polo-p. 210. nie, principem regium Borusforum, marchionem Schwedtensem, Ducemque Curlandiae filio animos pain obitum lugentes in literis declaraffe. EULERO nupfife 1733. GSELTI, pictoris Helvetici ex Belgio PETRO I. in Russiam ducti, filiam, et CEL. de LOEN fororem, CATHARINAM, ipfi parientem tredecim infantes (quorum octo teneris vitae annis adhuc Berolimi duas filias, alteram ILL. DE BELL nuptam 1781 alte- p. 211. nmoum BAR. DE DEHLEN maritatam in Iuliaco 1780, p. 210. ante patrem igitur, obiisse) 1776. SALOMAE ABIGAI-II. prioris forori, alia vero matre, MARIA GRAFF. Quae uti avia SIBYLLA MERIAN, Surinamenfium infestorum delineatione inclaruerit) natae. Ex illis fliabus, tribusque filiis, seniore patrem aemulante, medio archiatro, tertioque observationibus astrono p. 211. micis claro, transitumque Veneris observante, obtimisse nepotum triginta et octo, quorum viginti et fer ipsi superstites fuisse. Instruxisse octo iam mathein cum laude profitentes, 10H. ALB. EULERUM, ERAFFTIUM, LEXELLIUM, INOCHODSOVIUM, GO-LOVINUM, FUSSIUM, KOTELNIKOVIUM, et ROUnovsky, quorum posteriores duos Berolini ab ipfo institutos fuisse. Tabula ad historiam pertinens engonaton opticum centurionis BURDETTI & LEXEL-P. III. 110 descriptum illustrat.

In actis ipsis mathematica haec funt.

Horiis tam rectangulis, quam obliquangulis. Tah. I.

2. EIUSD. novae demonstrationes circa divisores p. 47.

numerorum formae x. x + n y y.

3. EIUSD. investigatio curvarum, quae similes p. 75. sint suis evolutis, vel primis, vel secundis, vel tertiis, Tab. II. vel adeo ordinis cuiuscunque.

Phyfico-

part d'a

infe

800

000

TSV

tric

est

mi

mr

lon

teg

ber

mit

ton

fini

pri

ret

bra

Ou

fun

tri

effi

qu

nis

te

tra

ve

tib

for

Phylicomathematica funt:

p. 119. 4. LEONH. EULERI de motu globi heterogeni f. T. VII. per plano horizontali, una cum dilucidationibas massa. fig. 1.2. riis super motu vacillatorio.

p. 140. 5. ANDR. 10. LEXELLII disquisitio de therma. T.IV.ette quodam singulari Cel. LAMBERTI pro destinado Tab. V. temporibus, quibus arcus sectionum conicarum desor sig. 7.8. buntur a corporibus, quae ad alterutrum socum altre huntur viribus reciproce proportionalibus quadratis à stantiarum.

p. 184. 6. NICOL. FUSSII determinatio motuum producti. VI. compositi bistidi ex prioris mechanicae principiie petita.

p. 203. 7. EIUSD. additiones analyticae ad diff. de mi

P. 283. T. 8. IAC. BERNOUILLII de motu gyratetie corp. VII. fig. 3.4 ris filo extensili affixi.

Physicam spectant:

p. 231. O. c. v. WOLFF de ordine fibrarum musularina cordis diss. V. de actione fibrarum externarum vani

p. 232.tuli finifici. Cl. Auctor demonstrare annititur, aliones fibrarum, earumque affectus, in vivo annili nunquam observandos, tam diversos esse quandi

p. 231 versi sibrarum ordines. Ab his sibris externis retriculum aeque quoad longitudinem ac secundum le

p. 233stitudinem vel transversim constringi. Fibris ordine p. 235 primi fixam fedem esse ad striam, mobilem versus ad filum cartilagineum posterius sinistrum, velada

p. 236. sin parietis posterioris sinus sinistri. Essici inde him sibris contractionem ventriculi quoad longitudinem et latitudinem, angustationem orificii venosi, repulsonem valvulae et obturationem illius orificii, obliquim obturati orificii versus superiora directionem, sanguinisque in orificium arteriosum impulsionem, tandem

p. 237 figuram ventriculi mutatam. Fibras vero fecundior dinis cum ob robur fuum, tum ob actionis earum turam et ufum pro primariis habendas, in mediant

orte, qua circa marginem flexae dextrorfum remobiliorem, in principio ad filum cartilagiseun finistrum anterius, uti et in fine striae ad focum inferiorem fixiores fedes habere. Illi vero fibrarum p. 238. Moditioni, qua ad marginem usque divergendo, post merergendo progredientes, mediam latiorem parm producent, et totam dimidiam marginis partem completantur, eoque facilius firmiusque contraftam versus septum adducant, deberi transversalem venmaili confirictionem. Marginem, et posteriorem menoremque fuperficiei convexae partem ita conmhi ut haec plana fiat, ille in rectam lineam muteme in quidem eius, non tamen totius ventriculi boritudinem imminui Id potius fieri primum in-p. 241. worm ad pollicem, quum fibrarum contractione tuher posterius prae filo, apex anterius prae stria prominentes versus moveantur, et quasi evanescant; mm. cum interstitium dimidium anterius inter fila finitra fibrarum fecundi ordinis, posterius ultimarum orimi ordinis tractioni cedant; tum denique, cump. 242. finis ftrise fimulque focus inferior totus versus basin retrahatur, hocque triplici respectu fixiores sedes fiburum fecundi ordinis non ita fixae permaneant. Quas fibras ob veram fuam in margine longitudinem, famoue crassitiem et robur ad longitudinalem venmeuli contractionem efficiendam utique aptissmas effe. Augeri istarum fibrarum vim in ventriculip. 243quoad longitudinem contractione a fibris-tertii ordihis, in crena fixiorem, in margine ventriculi et foco inferiori mobiliorem magis fedem habentibus et parto super faciem ventriculi convexam ad marginem transeunte, huncque versus septum adducente transverlim; parte vero ad focum usque inferiorem continuata quoad longitudinem ventriculum contrahentibus. Fibras quarti ordinis, quibus crena fixam, p. 244. focus fuperior mobiliorem fedem largitur, focum hunc,

日本の日本の日本の日本の日本

in

CIST

in c

tum

fola

tate

nibi

rici

Batt

lo f

obli

quo

tion

cula

actio

Sio

rior

mi |

lum

fecu

fell

Diff

ciba

M

de

laru

valo

ean

tron

hunc, quatenus transversae, transversim ad cremmadducere; quatenus longitudinales, ad basin traler, indeque ventriculum magis transversim, minus quad p. 245. longitudinem contrahere. Eum vero in finem illustrationes sensim transversas serie ut fibris automatical.

fibras fensim transversas sieri, ut sibris externis magis anteriorem, mediis magis posteriorem venticuli partem constringentibus aequali iure ubique sequal dum totam longitudinem transversim iste contraliture. Conferre enim illas sibras una cum illis tenii et secundi ordinis ad anteriorem, et quodaminolo etiam posteriorem marginis partem quoad longitudi.

p. 246.nem constringendam. Focum vero superiorem mongine vicissim partibus ex inferiori superficie attratis occupato, in superiorem superficiem crenam verius trahi, marginisque igitur partem, quam quietis tempore socus occupet, circa axim cordis ad crenam see

p. 247.u-que rotari, focumque cum radiatis superioribus, quorum motui inferiores cedant, tum illis apici proximis, nec non posterioribus, fibris simul agentibus, oblique retrorsum ad crenam in systole cordis duci

p. 249. Legi meretur succincta descriptio istorum essetuum fibrarum externarum, et rationis, qua dimidia obliqui inferior ventriculi pars antrorsum, superior rettor sum secundum diagonalem ventriculi sectionem to hatur, indeque totius ventriculi tortura diagonalis essetut, et illa inferioris partis ubi venosae, superioris

p. 251.ris prout arteriosae. Uno vero eodemque tempora quo orificium venosum, simulque sanguis apicen versus moveatur, apicem etiam et utrumque socum versus aortam et orificium arteriosum duei, inde san

P. 252. guinis ad apicem impulsum impediri, eiusque progressium in recta a venosa ad arteriosum ostium vi essici, ad quod et conferre obliquum basis tempore istius actionis positum. Licet autem motus illico dem siant tempore, esse tamen distinctos diversaum partium, motumque cordis insito ibi et primo substantia

nam

load

iAm

egis euli

in.

ni

1000

eré

US

0

86,

ci

m

UA

le.

1

8

Antise animalis motui, vermiculari nempe, fimilem, tamen modificatum, ut, quum celerior fit et cum p. 253. impetu fiat, ambo distincti motus uno tempore effidintur. Quem vermicularem motum a Cl. Auftore in corculo embryonis gallinacei observatum et appame ex primaeva ventriculi humani canalem contor- p. 353. mm referente, et in adultis adhuc in ifto ventriculo p. 254: multo magis quam in dextro, manifelta figura. fola figurae ac fabricae in utroque ventriculo diversisie iam fine HALLERI de ovo incubato observationihus fatis comprobari finistri ventriculi primariam winbus formantibus in initio utique maioribus effe-Am formationem. Quas vires in dextro ventricu- p. 256. le formando minores fuisse, inde et apparere praeter abliquem cordis positum diversitatem ventriculorum, mod figuram, quoad fibrarum naturam et disposimem, immo et motum, quem, si unquam vermi- p. 259. cularis, potius fuccessiva transversalium fibrarum actione, partiumque variarum curvati canalis conftridione, quam posteriorum canalis partium ad anteiores adductione, productum fuiffe. Tria vero affumi posse corda, primum, sinistrum nempe ventriculum, uti perfectissimum, capiti, trunco, et artubus; scandum, dextrum scilicet ventriculum, uti imperlectiorem, folis pulmonibus, tertium, et imperfediffimum, venam nimirum portarum, hepati et tubo cibario inferviens.

matomicarum, ad quinque priores dissertationes de ordimatomicarum, ad quinque priores dissertationes de ordimatomicarum, ad quinque priores dissertationes de ordimatorium. Repraesentant ex uno eodemque corde sibras externas ventriculorum, sinuum et auricularum, et quidem prima superiorem superficiem cum
masorum maiorum sinuumque facie anteriori; altera p. 275.
eandem superficiem parte basilari ventriculi dextri antroslum restexa, cum sinuum et venarum superficie quante-

tem

enim

tium

et gr

quibi

piant

effe ;

gneil

quod

incid

Se, q

ta, I

nede

bali

pro

argi

bita:

mut

pro

grai

hor

pra

ftra

tos,

lis

ma

126

me

me

tu

rio (ill

20

anteriori, arteriis prope basin refectis, auriculum

p. 284 dextra dextrorfum, finistra sinistrorfum reflexe; tem

p. 288 inferiorem superficiem cum auricularum et vaforum

T. III facie posteriori; in qua sculptoremisla cartilagines po

lit. y. z. steriora a vacuis crenae partibus non satis diffinife 1 -4 nec corum truncum fatis expressific monet Cl. Audme II. I. I. FERBER animadversiones de antiquitat relativa rupium et stratorum terrestrium, crustam ola p. 299. bi terrestris componentium. Sect. II. In qua offende p. 300. ese originem schisti primitivi illa granitae recenta rem, possibile quidem, quod primum hic, postille crystallorum ad instar ab aqua universi fuerit denos tus, id tamen nondum comprobatum, eiusque pri bationem multis difficultatibus subiectam; probabil mum vero, fchiftum formatum effe ex montium en niticorum ruderibus, plus minusve decompositis argillificatis in aquam prisci oceani delatis, ab esto lutis, iterumque in varias graniticorum montium p p. 301. giones depolitis; mallam graniticam in interiori gine si et schisti reperiundam in liquidam valdeque mel lem argillosam schisti materiam facile ingredi potui p. 302. fe; forte olim in gremio montium schistosorum perque iis plures parafitos granites adhuc incognino p. 304 in conspectum esse prodituros; quod et quomodos mosphaerae mutationibus granites dissolvatur, eiusqui partium constituentium, quarzi, spathi campelin et micae, cohaesio tollatur; quomodo ex tali rupiun calcarearum folutione lac lunae, tophus, musci in p. 305. crustati, osteocolla, etc. oriantur, satis patere; par p. 306. modo graniten in schistum et gneissum, in hunca schistum mutari posse; tali montium decomposition et destructione fieri, ut rudera antiquioris rupis in iunioris interiora penetrent; ex eo, quod venaem tallicae in quibusdam rarioribus exemplis (vir enin eorum duo vel tria funt) in ipfum graniten, at re p. 307. pem inferiorem, continuatae reperiantur, antiquir tem schisti prae illa granitae colligi non posse, aliam enim esse formationis venarum, quam illius monfum caulam hancque eodem tempore in schistum et graniten egisse; phaenomena haec in terris, in quibus neque vulcani, neque terrae motus obve- p. 309. piant, antiquiori rupium perturbationi adscribenda elle; montes graniticos iam nudos antea schisto vel p. 311. gneisso, vel utroque tectos fuisse; granitae in monte p. 312. modam absentiam ex eo, quod in oculos nondum inciderit non comprobari; maiori iure supponi pos p. 314. le quod granitae alia ipfo antiquior, adhue incogni h, rupes, quam quod ei schistus subiaceat; quae in p. 316. pede montium reperiantur, non statim pro eorum hali habenda esse, inde fal gemmae a FICHTELIO pro granitae Transfylvanicae basi falso habitum, et argillama BUFFONO pro rupium calcarearum basi habitam, vel calcareas rupes montis tertiarii tantum frata, vel schistum aëre destructum; eandem vel limum ex quarzo et mica mixtum a schachmanno pro granitae Königshavnensis basi habitam, non nisi graniten destructum fuisse, aut quandam in verbis p. 317. horum virorum ambiguitatem assumendam esse; praeter antiquae originis graniten utique adhuc dari p. 318. umores, variasque eorum aetates; eiusmodi esse fratis calcareis interruptos, glutine calcareo conflatos, et cum acidis effervescentes, ex sabulo et frustu-p. 319. lis aqua acidula vel aëre fixo impraegnata mediante compositos; sic et schistos variis aetatibus esse formatos, schistum enim altiorum montium semper sub p. 320. iasere calcareo, veluti illum Pyrenaeorum, quo tamen iuniores fipt, alius in Pyrenaeis, antiquior tamen illo Alpium, et ille, qui carbones fossiles vel turfam obtegere foleat; et gneissum, in cuius intenori strata marmoris salini vel spatosi, plerumque (llo Braunsdorfii reperiundo aere argillofo et quar-20 mixto excepto) plus micacei quam argillosi, solito . Vol. XXXVII. Pars 111. Bb Saxo-

mall

tion

ne d

nari

infer

et i

pro

NII

Sibi

tos,

un

rie

fer

nu

CO

lu

E

b

Saxonico gneisso et schisto iuniorem esse, quum micaceus pyriten sulphureum vel vitriolicum vel alia secundariis montibus propria mineralia continere so-

p. 322-leat; marmora illa falina forte eodem modo, quo in fimilia Italica primitivo schisto incumbentia, orta este; negari quidem non posse existentiam terrae calcareae, (quippe quae et granitae particula constituens sit) tempore formationis schisti primitivi, quod tamen tota hodie existens tempore, quo primitivus granites et schistus formati suerint, in aqua prisci oceani soluta extiterit, naturae esse contrarium.

p. 323. 12. 1. G. GEORGI disquisitio chemica substantiu cuiusdam salinae, quam Russi fabricantur, et aurifabric

- p. 324. Jub nomine falarka vendunt. Sal istud in alba Rusa wywarka vocatum, et cuius nomen falarka vel falari cum corruptione vocis fal alcali ortum esse videtur,
- p. 325. praecipue circa Moscuam a rusticis inter se cognatis faponisque confectoribus praeparari ex massa saliante lixivio ex ahenis ferreis non satis solidis exstillante et cum cineribus coalescente, quod ex alienis saponariis officinis coemant, paratique quadraginta libra duorum vel sesquitrium rublonum pretio vendi; habere formam placentarum discisormium, susci coloris e plurimis conglutinatis stratis compositarum, non quidem puritate, textura vero samellari sibi aequalium, foraneumque aeri humido expositum non desi-

p. 327. quescere. Ex quinque analyticis, totidem synthetical control of the strength of the st

p. 335. institutis apparuit, basin eius esse falem muriaticum, indecem eius unciis contineri drachmas quinque al cali plantarum non saturati, drachmam pinguedinis, totidem arenae vitrescibilis, totidem que cinerum calcareorum cum ferri indicio; illud, quum lixivium sit al ponis coctura superstes ad siccitatem inspissatum, saci le parari posse, crudum ae que ac susione metallorum iam scorificatum continuata susione in albi salis sor

alia

ia dei

ca.

ens

1en

ites

10-

G

ari-

tur,

atis

12 4

et

na-

ras

ere

5 8

non

ua-

eli-

eti-

ntis

ım,

2

nis,

Ca-

18-

aci-

um

or.

am

mam calcinari, perfectius vero praevia in aqua folutione, inspissatione, et dein diuturna instituta susione depurari posse, indeque iterum iterumque ad plenariam usque consumtionem minerarum docimasiae inservire posse, forsan et olim fore utilem vitriariis, vel ad parandum alcali minerale purum aptum.

13. Nova species menthae descripta a 1. LEPE-p. 336.

CHIN. Plantam hanc Asiaticam, circa lacum Baikal
et in tractibus Danuriae, nec non circa Nertschink
provenientem, ab Auctore vocari mentham PATRIMII, quum hic ICtus et academiae correspondens e
Sibiria semina matura miserit. Habere stores spicatos, spicas eorum ex alis exeuntes, in summitate cau-p. 337lis et ramorum ternas, mediam longiorem ad duas
uncias et ultra excurrentem, reliquas omnes sub
angulo obtusissimo reclinatas secundas, ex duplici se-T.VIII.
ne verticillorum densorum constatas, solia lanceolata
ferrata, petiolata, caulem brachiatum, radicem an-p. 338.
nuam, et ob odorem illo crispae menthae subtiliorem
et gratiorem saporemque aromaticum magnum in oeconomia et medicina spondere usum.

14. I. T. KOELREUTERI lina hybrida. Exp. I. li p. 339. num perenne Q et Austriacum d. Plantae inde natae mediae inter utrumque parentem similitudinis et formie non omnino steriles, magnitudine et caulium luxuria 2 longe superantes, per plures annos vegene, stolonumque copia multiplicandae. In copulap. 341. inverla Exp. VIII. conceptio inanis vel adhuc dubia. Exfeminibus earundem specierum sponte natis planthe in Exp. VI. natae funt, a priori ipforum statu hybrido plus minusve aberrantes, sic et eae ex seminibus ustatissimi & afr. 2 et Narbonensis d'sponte natis in Exp. VII. productae. Exp. II. linum ufitatissimum β c et Narbonense d. Plantae procreatae uti in in-p. 340. verso Exp. III. mediae inter parentes similitudinis satisque soecundae, uti et eae ex lino usitatissimo & afr. 2 Bb 2

fmili

retia

lorun

Euxil

rem

orna

rous

in K

li et

tive

vel.

fusci

mar

pii.

verd

tale

ren

ver

nat

pid

CY

ma

Sp.

fu

D

20

fimilis,

et Narbonens d in Exp. IV. Exp. V. usitatissimum & ? et usitatiffinum ? afr. d. Et media inter sobolem et parentes similitudo, illiusque summa foecundina p. 241. Quare africanum & pro sativi varietate maiore rede p. 342 habendum. Praeter Exp. VIII. copula lini perenni p. 343 in Exp. IX. et X. cum ufitatissimo &; in Exp. XI et XII. cum tenuifolio, in Exp. XIII. cum Narboneni & in Exp. XIV. cum maritimo &, in Exp. XV. cum Virginico d; lini Narbonenfis in Exp. XVI. et XVII. p. 345.cum Virginico, in Exp. XXIII. cum Austriaco 2; temip. 344. folii in Exp. XVIII. et XIX. cum ufitatissimo B, in Em XX. cum Virginico d; Austriaci in Exp. XXI com p. 345. ufitatisfimo & d, in Exp. XXII. cum ufitatisfimo 2, (a) Exp. XXI. et XXII. inversa fint, errorque typognphicus adfit, disquirendum) in Exp. XXIII. cum Nov. bonensi d, in Exp. XXIV. et XXV. cum Virginico; uf tatissimi & in Exp. XXVI. cum maritimo d; tandem P. 346. ufitatisfimi B. in Exp. XXVII. et XXVIII cum Virgini co fruitranea fuit, moneturque in lini genere calmtionem esse difficillimam, nec nisi summo mane peragendam. 15. Piscium novae species descriptae a P. S. PAL-P. 347. T. IX.LAS I. pleuronectes stellatus circa ostia fluminum in fig. 1. vulorumque ex infulis Curilicis, ubi Tandiku audit, in orientalem oceanum profluentium, non autem end. p. 347. Kamschatkam, quum Stellerus et Krascheninikofu eius non mentionem fecerint, occurrens, subrhomboideus platessae ad instar, maximo sui generis oblonp. 349 gior. 2. callionymus Baicalenfis iam in appendice Vol. fig. 2 3 III. itinerarii p. 707. descriptus, retia piscatorum enp. 350.tans, cuius vix ante septuagesimum huius saeculi anp. 351.num detecti nec esculenti pinguedo excocta Sins venditur, et cui pinnae ventrales quidem nullae funt, dorfalium prior minima, fecunda magna, pedorale p. 352 longissimae. 3. gobius macrocephalus, pariter, quum

p. 353 cottorum, quibus et callionymis capitis magnitudine

32

n et

itas

ede

nnis

. et

enfi com

VII.

in a ser of en

ra-

er-

12.

n.

rci_

Sur

m-

n•

ol.

vi-

14,

8

n

smilis, ad instar semper in fundo maris habitet, in Tab. X. retia non incidens, incola maris Caspii ad ostia rivu-fig.4-6. lorum et fluviorum pigris in finubus, forte et Ponti Furini, propter pinnam ventralem unicam infundiholiformem, pectorales basi carnosas, dorsalium prio-p. 354. rem minimam radiis tribus mollibus et fimplicifimis omatam, secundam productiorem novem radios ramolos habentem ad gobios referendus. A. cottus dicerous, ob difformem faciem Curilis Kcheiljucha, Russis Tab. X. in Ramschatka, ubi tantum in portu SS. Petri et Pau fig. 7. liet in finu Avatschae, Bubschok seu taurus diminutive audit. STELLERO referente nunquam quinque rel fex pollicaribus maiores occurrunt, fed maculis fusis, albis, flavis, rubentibus, pulcherrimis inflar marmoris variegati, eorumque habitus, ut cotti fcorpil s. cuprinus labro, in Onone, Ingoda et Schilca, p. 355. verosmillime etiam in reliquis per Amurem in orien-T. XI. tilem oceanum effluentibus, non in lacubus occur-fig. 8. rens, in coecis fluviorum ramis facile retia incurrens, vere ova spargens, tumque gregatim et velocissime natans, inde in Danuria equus (KOHB) vocatus, fapidisimus, visceribus, vesica aërea, faucium dentibus cyprino fimilis, se distinguens tamen ore sub rostrofig. Q. lunato, amplo, productili, labils crassis et pinguibus marginato laevique. 6. cuprinus leptocephalus in Ingo p. 357. de et Onone frequens tridacibus facile occidendus, in Danuria propter pinnarum rubedinem Krasnoper fig. 10. dictus, ob officulorum copiam vix esculentus, tres spithamas seu ulnam et ultra magnus, caput eius simile Esoci, longum, parum compressum, convexum; subtus planum, rostro depresso rotundato. 7. filurus p. 359. Danuricus, in Ingoda, Onone et Arguno, pigrisque adiacentibus aquis non infrequens, a glani, (Russi fig. 11. vero eum nomine glani fignificante COMB appellant) per orientalem Sibiriam exulante diversus, raro luciis maior, congenere Europaeo multo sapidior, cum Bb 3 afoto

hui

pel

fis

ut

th

ria

Sp

ex

P(

ft

H

afoto LINN. multum quidem conveniens, eremplo piscis vero, quem LINNAEUS prae oculis habuit, ad comparandum Auctori non suppetente, ab eo potus Danuricus denominatus.

Astronomica sunt:

p. 363. 16. P. INOCHODZOW Obs. astronomicae Wo. logdae anno 1758. habitae.

p. 367. 17. IDEM de situ geographico urbis Petrosawodsk, deducto ex observationibus astronomicis anno 1784 institutis.

p. 376. 18. STEPH. RUMOVSKY Comment. de transfit.
T. VII. mercurii per discum solis anno. 1786. die 23. Apr., temfig. 5.

pore civili Petropoli observato.

p. 389.

19. KRAFFT de superficie geometrica Russiae sicundum novam mappam generalem huius imperii ab audemia publicatam.

p. 401. 20. 1. ALB. EULERI epitome observationum meteorologicarum Petropoli anno 1783. fastarum.

II.

Nova acta regiae focietatis scientiarum Upsaliensis. Vol. V. Upsaliae, apud viduam 101. EDMAN, direct. et reg. acad. typogr. an MDCCXCII. 4. pagg. XX. et 344. tabb. aenn. VI. *).

pag. I. Praemissa est Regiae Societatis literariae et scienturum Upsaliensis historiola **). Inter maximas Sueciae difficultates miseriasque haec societas anno huius

*) Vid. Comment. nostr. Vol. XXI. pag. 191., Vol. XXII. p 387., Vol. XXIX. p. 237 et 240.

***) Possunt hinc suppleri, partim etiam corrigi, que clariss. WEIGELIUS in opere sue praestantissimo

mplo

it, ad

Wo.

trofa.

on fits

tem-

ae fe.

ata-

1114-

ien-

10H.

abb.

stia-

mas

nno

lius

Vol

in.

huius seculi decimo Upsaliae, ubi tum lues saeviret pestifera studiosam iuventutem sedem alio transferre cogens, initium cepit. Scilicet academiae Upsaliensstum Bibliothecarius ericus benzelius iunior persussit collegis quibusdam, huius loci professoribus, ut semel iterumve quavis hebdomade in atriis-bibliothecae publicae convenirent, et amicis de re litterania colloquiis curas, taedium tempusque sallerent. Spem praeterea insignis auctoramenti portendebat ex sucro epistolaris commercii cum christophoro polhammer (polhem) et emanuele svedberg (svedenborg), quorum uterque suturae celebritatiam tum praesudebat.

Hi fere fuerunt, qui hanc societatem praeter fatorem ERICUM BENZELIUM initio conflituerent; e professorum ordine: HARALDUS VALLERIUS, 10-HANNES UPMARCK, nob. ROSENADLER, PETRUS ELVIUS, OLAUS RUDBECK iun., LAURENTIUS RO-BERG, et biga fratrum VALLERIORUM, filiorum HA-RALDI, IOHANNES et GEORGIUS, Collegii Curiofo-An definita fuerint rum titulo innotescere placuit. certa negotia et conditae leges, compertum non est. ld tamen evictum est, opera EMANUELIS SVEDBERG annis 1716, 1717 et 1718 voluminibus 6 vulgatum typis Daedalum hyperboreum huius focietatis lucubrationes continere. Sunt eius argumenta mathematicz, physica, astronomica, oeconomica.

Diu sane temporum iniuria huius instituti viribus sirmandis obstabat. Vix autem prima tranquillioris status et aequioris sortunae spes patriae adfulferat, cum de perficiendo, quod inchoaverat, opere cogitaret eric. Benzelius. Aderant cum ipso die

Bb 4 26.

Einleitung zur allgemeinen Scheidekunft, II Stück, pag. 457. ff. de hac societate perscripsit.

digt

tion

tan

exh

usq

ann

cui

vel

COS

rar

nu

eft

gi

tie

ba

nu

G

te

Te

TE

1

1

26. Nov. anni 1719. professores OLAUS RUDBECK iun , LAUR. ROBERG, HENRICUS BENZELIUS, adi. fac. medicae Doct. PETRUS MARTIN, et magifin EPICUS BURMAN atque IOHANNES BILLMARE. quos inter conveniebat, collapsam prope societatem curioforum sub nomine Convivii Litterarii (Bokvetti. Gille) restaurare et his fere pactis communire. Sin. gulis eius membris id praecipue officii incumbebat ut, quidquid litterarum studiis lucri afferrent patrii typi, catalogo complecterentur, ita ut 1) liber aliquis in patria editus recenferetur, a) quidquid novi et profuturi publicae luci destinaretur, iam in anteces. fum. qua titulos, innotesceret, 3) inventa quaedam in historia et scientiis practicis, et 4) celebrium vimrum vitas et scripta exhiberent. Hoc inprimis molini videbantur, ut Ephemerides litterariae patriae eorum opera aliquando ederentur. Itaque conveniebat ut quater per annum Acta novae huius Societatis latine prodirent. Quod negotium mira celeritate confe-Etum est. Quas eodem, quem supra indicavimus, die fibi quisque sumserat partes, brevi absolvebat, et decima post hebdomade die 5 Febr. 1720 prodiit ercusum prelis typographi Upsaliensis 1. H. WERNERI Afforum Litterariorum Sueciae trimestre primum, Tria potiffimum argumenta hoc volumen occupant, 1) Editorum in patria librorum quorundam recenfo-Sensim rarescebant istae recensiones; quarum in locum succedebant integri trastatus, inedita hucusque monumenta historica, quae rem patriam spe-Haec fectio, cui etiam Starent, ac subinde eristica. breves doctorum virorum vitae adiungerentur, me ximam trimestris partem constituit. -Qui forte sub prelo teraria, eaque varii argumenti. iam sudarent libri, aut etiam auctoris ultimam manum propediem exspectarent, eruditorum promotiones vel mortem, aut etiam alias eorum vices notatu dignes dignas pernarrabant. 3) De novis libris expolitio, quae librorum in Suecia vulgatorum atque disputationum academicarum titulos et impressionis loca, tanquam promulsidem suturae amplioris recensionis, exhibebat. — Hac ratione duo volumina ad annum usque 1730 in trimestria, quorum quatuor singulis

annis prodibant, di posita habemus.

ECR

adi

iftri

RE,

tem

tte.

Sin.

bat

trii

Dis

et

el.

am

ro-

lini

um

ut

fe-

die

de-

RI M.

nt,

12-

tá

184

8.

ij.

lo

4

9.

u

Ineunte anno 1725. de fundatione Societatis consdam mathematico litterariae confultabatur. Cum vero aliqua huius generis negotia fumtus non modicos poscerent et publicae pecuniae largitionem sperare temerarium ac in praesenti rerum angustia vamm quoque videretur, ultra vota progressum non eft donec circa medium subsequentis anni 1726 rema Cancellaria hanc caufam ampliori fua commendatione exhiberet regi, qui eandem etiam mox probabat, et quibusdam ad fublevandos fumtus petitis annuebat. - Interea fuafit BENZELIUS propediem Gothoburgum abiturus, ut e regni proceribus expeteretur, qui nomine Praesidis illustris omnia moderaretur, eligerenturque membra quaedam ex civibus, quorum cura spectationes alias provincias administraret. Praeses itaque constitutus est Senator Regis Reguique, comes ARVIDUS HORN.

Primum, quod Illustri Praesidi suo exhibuerunt, lex erat, ad cuius normam instituenda essent in posserum negotia, eamque ut Regi friderico insinuaret, rogarunt. Brevi quoque voti damnata suit societas, quae die 11 Nov. 1728. "Regiae Litteramiae et Scientiarum titulo decora, in singularem S. "R. Maiestatis tutelam recepta, cum Illa in causis agravioribus sine interprete agendi facultatem habemet: proferret in suis scriptis aliquid novi, quod arem litterariam in genere attingeret, et praeterea mathematicas disciplinas, physicam historiam naturalem, chemiam, agriculturam et oeconomiam ex-

Bb 5

,,cole-

"coleret: metalla commodam magis liquefaciendi "methodum excogitaret: artes mechanicas promo, veret: observationes astronomicas et meteorologi, cas sollerter institueret: antiquitates patrias excu, teret et colligeret: geographiam et linguam ver, naculam perficeret. Quibus omnibus praestands "idoneos se redderent, sactis per provincias itinen, bus et communicatis cum eruditis exteris et popularibus consiliis. Asta Societatis titulum Litterario rum et scientiarum praeserrent".

Interea methodum folitam et nomen haec Alla fervabant, donec anno 1729 absolutum effet volle Tum vero opportunum vilum men secundum. praeter nomen aliqua immutare. Scilicet non nife femel per annum prodirent: nova litteraria pereprinae cuidam ephemeridi faepius prodeunti, Lipfienis puta Novellas (Neue Zeitungen), cederent, ne sero nimis vulgata novitatis gratiam perderent: recensionibus, nisi iustae magnitudinis et praestantiae eminentis operum, rarus locus foret, sed eorum, quibus focietas studia sua inprimis dicavit, laborum uberior Hoc modo per annos quatuor procesproventus. fum est; quum vero ad exteros abiisset ANDR. CEL-SIUS, qui forte unus post BENZELIUM societatem hanc potissimum sustinebat, collabi iterum et descere videbatur. Integri quadriennii annales nulli le persunt, nec aliquid notatu dignum accidisse same fert, nisi unum illud, quod anno 1735. Comes HORN tutela focietatis abiit et successorem habuit Regni Se natorem Comitem GUSTAVUM BONDE, virum enditissimum. Hoc in viro tutorem nacta societas videbatur, de quo magnifica quaeque speraret. Net spes fesellit. Reddito patriae et Upsaliensibus Mulis ANDREA CELSIO, iam interruptam actorum atque negotiorum seriem reficere adgredienti, dissentu nullus, plurima autem et gravia in opere praestando

impedimenta occurrebant, quibus ut mederetur Praefes, eius sollennem conventum apud se Holmiae indirit, qui etiam diebus quarta et sexta Octobr. 1738.
celebrabatur; ibique, praeterquam de ordinanda re
pecuniaria Societatis, maxime deliberatum est de
edendis, quae per integrum quinquennium desecerant, actis. Sic essectum est, ut quadriennio post
1742 sex annorum interrupta acta in lucem prodirent, quartumque eorum volumen absolveretur.
Editum 1751 quintum volumen, quod antiquam
astorum seriem claudit, longior sequentium mora excepit.

Supra dictum est, visum suisse ex actis, non nissemel per annum prodeuntibus, nova litteraria excludi; eorum vero nescios plane esse Suecos prohibuit mox cura alius instituti, Litterariae Ephemeridis Sueciae: quod propositum una cum addendis quibusdam ad leges societatis regia sanctione 1742 munitum est. Huiusmodi annales sub nomine Tidningar om de Lärdas Arbeten mox vulgati, et quidem menstrui, ob varias tamen difficultates post annum ces-

farunt.

iendi

omo.

1001

XCU.

Ver-

andie

neri-

opn-

ario.

Alla

volu-

ifum

nifi

egri-

enles

fero

nlio-

emi-

libus

erior

ocef-

CEL.

item fice-

i lo-

ama

ORN

Se

eru-

VI-

Nec

ulis

iles

ndo

Praeside societatis anno 1764 vita functo, tutelim eius 1766 CAROLUS, Sudermanniae dux, suscepit, a quo tempore novum societas vigorem ac splendorem nacta est. Quae deinde prodierunt quinque actorum volumina, titulo Novorum actorum regiae societatis scientiarum Upsaliensis insignita suerunt, quibus tamen edendis nullus temporis articulus praesinitus. —

Catalogus librorum focietati donatorum hanc p. XV. historiolam claudit.

Sequentur ipfae differtationes huius voluminis.

I. Disquisitio de theoria caloris corporum speci-p. 1. sui. A IOHANNE GADOLIN, Profess. Aboens. Iam olim clariss. auctor de hoc argumento in peculiari egit

egit scriptione.*); hic idem denuo accuratissime per fequitur. Primum docet, cur fatius sit, cum plers. que physicis sensum calidi frigidique, quem corpora nobis imprimunt, a materia fubtilissime in illis diffufa derivare, quam per fingularem corporum affectio nem, motum partium intestinum, vel aliam quancunque facultatem interpretari. Sed quomode in corpore materia caloris ligata lateat, inter phylicos nostrorum temporum parum convenit. Alii hanc ut partem illius necessariam, sine totius destructione non feparandam, consideraverunt. Alii vero tan arcto nexui officere fummam caloris fubtilitatem et agilitatem existimantes, hunc potius in corporibus vi quadam detineri perhibuerunt, illi, qua elafic corpora coguntur; analoga; omnemque proptera in corpore latentem caloris quantitatem falva corporis indole augeri vel diminui, imo evanescere polle prout mutata temperatura corporum circumiacen tium pressio externa variet. Horum opinio facile se cuivis infinuat, quia calor pleraque corpora ubi eius abundat copia, in elasticos solvere valet vapores, et nostro praecipue aevo permultis physicorum aribi quod aliis quoque caloris ignisque phaenomenis esplicandis aptissima videretur. Cum vere contrain fam dubia haud spernenda a nonnullis mota sint, sur quoque nosfer vires in ea examinanda periclitatus el Experimentorum descriptionem in his paginis offert praemissis inventorum palmariorum huc spectantium historiola, axiomatibus atque notionibus quibusdam generalibus, quas fautoribus theoriae iam examinan dae adoptare placuit.

Haec iam experimenta luculenter docent, theoriam caloris specifici isti hypothesi superstructam non modo

mi

fed

d

no

mi

vid

DO

ing

qui

Quilor

100

eur

liga

the

per

vid

tor

fiar

ad f

tes

ten

affu

ribi

eni

per

fed

folu

tur.

fort

pra

^{*)} Diss. de theoria caloris corp. specif. Aboae. 17844

modo non in omnia caloris phaenomena quadrare. fed quibusdam etiam plane repugnare. Fatetur quidem auctor, capacitate corporis aucta saepe diminui alorem fensibilem, et contra. Neque CRAWFORno refragatur, magnam esse aëris vitalis prae plurimis alis corporibus capacitatem, adeo ut sufficere odeatur producendae caloris fub inflammatione cormeum prodeuntis quantitati, nec non ei, quam animalia serem respirantia fovent. Negat vero suorum motens tentaminum fidei, decrementa capacitatis esse mantitatibus caloris producti exacte proportionalia. Ond fineque cum scheello ponere velimus, caheis materiam corpus esse compositum, quod in corporibus faepius ex fuis principiis generetur, neque cum aliis, latere in corporibus caloris copiam chemice ligatam, noster contendit, reformari tamen oportere theoriam capacitatis corporum, quae certe non minus concinnitate et simplicitate, quam multorum experimentorum harmonia reliquis palmam praeripere videatur.

Detexerat CRAWFORDUS, capacitates nonnullorum corporum in variis temperaturis continuo vatiari, etiamfi forma corporis non mutari videatur. Hinc adfidem pronum erit, omnium fere corporum capacitates variabiles esle, quamvis variationes intra angustos temperaturarum limites nobis non appareant. assumto, ponere simul licebit, nullum inesse corpombus calorem, nisi quem capacitates indicent. enim quantitas caloris absoluti non repraesentabitur per rectangulum ex capacitate et gradibus absolutis, sed per aream curvae, cuius abscissae per gradus absolutos et ordinatae per capacitates corporis exhibentur. Si iam quacunque de causa mutetur corporis forma et cum hac eius capacitatum ratio, tum eadem caloris absoluti quantitas per aream novae curvae repraesentabitur; temperatura vero vel accrescet, vel decre-

To

te

ci

P

te

i

1

decrescet, prout iam maior vel minor abscissae longitudo datae areae respondeat. Haec si ita sint, non difficile erit intellectu, cur non semper augeatur capacitas, diminuta temperatura per mutationem sormae corporis. Tales enim esse possunt naturae curvarum diversarum, ut infinitis modis increscant vel decrescant et ordinatae et abscissae, invariata exsistente area. — Hanc tamen hypothesin ita comparatum esse auctor satetur, ut eam neque commendare audeat, neque sperare experimentis sacile sore aut confirmandam aut refellendam.

p. 50.

II. Specimen ornithologiae Wermdoenfis ex observationibus propriis, a SAMUELE OEDMANN, S.R. Congeries infularum, quae intra limites paroeciae Wermdoen dispersae, totidemque a polo gradibus, atque Holmia, distantes, maris Balthiciandis alluuntur, quarum et numerum curate definire noster non audet, philosophiae naturalis cultori lagam admodum messem exhibet. Mira varietate di stincta foli locorumque natura, iam in depressi argillofa, in planis arenofa, iam humo atra, iam marga pinguis, iam montibus declivis, iam rupibus ar dua, iam campis aprica, iam sylvis umbrofa, iam pratis superbiens, iam agris fertilis, iam paludibus uliginosa, iam amnibus aquosa, iam undis salitis rigua, non potest non multifariam Florae sementem promovere. Hinc intra fines territorii non adeo spatiofi, feclusis cryptogamis, vegetabilium species author conquisivit fere D, in quibus certe haud paucae sunt, quae raritatis nomine sese botanicis Suecicis commen-Plantas sic dictas marinas producunt litora, scirpum maritimum, glaucem maritimam, staticen armeriam, gentianam centaurium, astera tripolium, crambem maritimam etc.; fylvae exhibent lathraeam squamariam, monotropham hypopithon; valles umbrofae prenanthen muralem; prata heracleum angustifolium, 00.

no

Ca-Or-

ur-

en-

ra-

are

aut

fer-

2

tes

olo

un-

ire

ar-

di-

ar-

ar-

ar-

Dra-

igi-

U1,

ro-

tio-

tor

int,

en-

ora,

31-

ım,

am

ım-

ım,

fifolium, campanulamque trachelium, infolita prorfus altitudine et luxurie laetam. Nec regnum animale spes zoologi fallit. Habent enim illae insulae mammalium species XXXI, in quibus primum sibi vindicat locum cervus alces, qui illic frequentius, quam in caeteris Sueciae provinciis, occurrit, Praeter hunc noster utramque viverrae martis varietatem foricem fodientem PALLASII, mustelam hermineam, quinque phocarum varietates aut potius species, delphinum phocaenam etc. observavit. phibiorum ordo septendecim species exhibet, in quibus auctor nominat petromyzon marinum femel fibi obvium atque acipenserem sturionem, quem 300 libras pondere superantem vidit cum harengis sagena Piscium species 33 numeravit, inter quos raritate eminent cyclopterus lumpus, ammodytes tobianus et esox belone, utilitate 'autem et copia clupes harengus, var. minor, et sprattus. quoque commoda fibi comparare norunt infulares ex gafferosteo aculeato, cuius pinguedo coctione in oleum vertitur et pro lucernis plateas Holmenses illustraturis optime venditur. Infectorum circiter mille species capit auctoris collectio, atque in his multas, quae in LINNAET et DEGEER 11 catalogis frustra quaeruntur, nec dubitat auctor, magnam eorum messem adhuc superesse. E vermium ordine folummodo tefacea collegit, quae tamen mare illud parcissimo numero habitant. Prae ceteris autem ipfi placuit volucrium ordo. Cui studio ita invigilandum censuit, ut nudis nomenclaturis inhaerere ne videretur, sed et avium distincte cognitarum mores, oeconomiam, pullationem, usum, noxam, itemque vel commorationem temporariam, vel ad boreales terras transitum, vel mansionem perennem perscrutaretur. jusque multorum annorum studii ornithologici fru-Etus

wiffe

Ara

Lart

Laru

tarra

Steri

Pele

Podi

tra.

Stelle

lopa

bulla.

nellu.

ga G

radri

legus

gallin

dus,

nafia.

ba O

dufuc

Alau

Store

rulus,

dus /

Turd

Turc

ria I Emb

Grön

duelis

gilla

Lina

Mota

Pis.

tacill

V

Etus fane eximios fam cum orbe erudito commi.

Prodeunt autem ex accipitribus: Aquila Albicil. Wermdoensibus Hafsörn. Aquila Melanaetus. Wermd. Skogsörn. Falco Milvus, Glada. Falco Palunbarius, Hok Falco Tinnunculus, Falk. Falco Haliattus, Fifk Ljufe Falco Gyrfalco. Falco Apirorus Slaghik Falco Lanarius. Falco Nifus Sparfiok. Strix Bubo. Uf. Berguf. Strix Aluco, Haruggla. Strix Nystea. Har. fang. Strix Stridula, Skrikuggla. Strix Paffering. Sporfuggla. Lanius Collurio. Lanius Excubitor. Warfogel. - E picis: Corvus Corax, Korp. Corvus Cornix, Kraka. Corvus Monedula, -Kajo. Corvus Glasdarius, Skrika. Corvus Caryocatactes, Nothacka Convus Pica, Skata et Skjura. Coracias Garrula, Blakraka. Cuculus Canorus. Gök. Iynx Torquilla, Göktuda, Picus Martius, Spillkraka. Picus Viridis, Hack Spett. Picus Major. Picus Medius (nostro quidem iudice a praecedenti specie differt). Picus Minor. Sitta Europaea. Upupa Epops, Aarfogel. Certhia Familia ris. - Ex anferibus: Alca Torda, Tordmule. Um Grylle, Grisla (varietas iunior audit Sillknipa). Ans Cagnus, Svan. Anas Tadorna, Iugas. Anas Spellebilis, Kamgudunge. Anas Fusca, Svärta. Anas Ni gra, Hafsorre. Anas Anfer, Villgas. Anas Berni-Anas Brenta. Anas Mollissima, Gudunge, Aus (aetate provectiores appellantur Lador, iuniores Lifador, mater prole orbata Skroja, quae appellano etiam extenditur ad omnes aves marinas a cura educationis vacuas, mas biennis Helfinge). Anas Clan-Anas Penelope, Widand. Anas Acuta, gula, Knipa. Anas Hiemalis, Alfogel (Anas glacialis LINN. est varie tas iunior). Anas Ferina. Anas Querquedula. Anas Crecia, Arta. Anas Circia. Anas Boschas, Grasand Anas Fuligula, Wigg. Mergus Merganfer, ms Skrake, fem. Skräcka. Mergus Serrator, mas Pratkm/c

nn.

icil-

tus,

um-

tus.

hök.

bo.

ar-

ina

or,

VUS

an-

-10

ka.

CUS

Cus

ae-

10-

ria

nas Ta-

Nj.

nt-

da jo

tio

111-

ta.

16.

125

rd.

125

k-

wife, fem. Pracka. Mergus Albellus. Colymbus Adicus, Lom. Colymbus Septentrionalis, Lom. Larus Glaucus, Gratrut. Larus Marinus, Hafstrut. Lirus Fuscus, Trut. Larus Conus, Fiskmafe. Caterracta Parafitica, Maspinare. Sterna Cafpica PALL. Sterna Hirundo, Tarna. Sterna Nigra, Lilltarna. Pelecanus Carbo, Alkraka. Recurvirostra Avosetta. Podiceps Criftatus. Podiceps Auritus. Fulica Ata - E grallis: Ardea Grus, Trana. Ardea Stellaris, Rordrom. Scolopax Arcuata, Spof. Scolopas Phacopus, Wind spof. Scolopax Rusticola, Morbilla. Scolopax Gallinago, Horsgök. Tringa Vaaellus, Wipa. Tringa Hypoleucos, Beccafine. Trin-Glareola. Charadrius Apricarius, Akerhona. Chandrius Hiaticula, Strandlopare. Haematopus Oftrahow, Albrok. Rallus Crex, Aengsnarpa. - E milimit Tetrao Urogallus, Tjäder. Tetrao Hubri-M. Rackelhane. Tetrao Tetrix, Orre. Tetrao Bomafia Hjerne. Tetrao Coturnix, Waktel. Columba Oenas, Skogsdufva. Columba Palumbus, Ringwifva. - E passeribus: Alauda Arvensis, Lärka. Alauda Pratenfis, Aengslärka. Sturnus Vulgaris. More. Sturnus Cinclus, Watnftare. Ampelis Garrolus, Siden frants. Turdus Pilaris, Snöskata. Turdus Viscivorus, Björktrast. Turdus Musicus, Klera. Turdus Iliacus, Talltraft. Turdus Merula, Traft. Turdus Torquatus. Loxia Curvirofira, Korsnäf. Loin Pyrrhula, Domherre. Loxia Chloris, Svenska. Inberica Nivalis, Snöfparf. Emberiza Citrinella, Groning. Fringilla Coelebs, Bofink. Fringilla Carwells, Steglit fa. Fringilla Spinus, Gronfiska. Illa Cannabina. Fringilla Flavirostris. Fringilla Linaria, Grafiska. Fringilla Domeftica, Grafparf. Motacilla Luscinia, Nägtergal. Motacilla Modulanis Motacilla Curruca. Motacilla Hippolais. Moucilla Sylvia. Motacilla Salicaria. Motacilla Alba, Vol. XXXVII. Pars III. Aerla. Cc

E

m le

ni

di

lir

CU

lu

Co

ne

du

CH

60

pe

hy: (C

fis

GE

pti Al

pu

D

re,

di

pr ie

in

te

Va

Aerla. Motacilla Fiava. Motacilla Oenanthe, Stens. Motacilla Rubetra. Motacilla Phoenicuru. quätta. Rödstjert. Motacilla Regulus. Muscicapa Atrin. pilla. Parus Maior, Talgoxe. Parus Coeruleus Bla. Parus Ater, Mes. Parus Criftatus, Tofsmes. Parus Paluftris, Entita. Hirundo Ruftica, Stale (Hanc aquis immeriam hiemare, res est experimentis indubiis ad liquidum perducta, cui fidem perpe ram denegare gestiunt Europae meridionalis ornithe. logi, apud quos migratoriam esse hirundinem, noste non inficiatur. DE BLIK, ludex Territorialis fanch fide nostro retulit, fe, ante aliquot annos in inful Rindoa venatione occupatum, mirifico prorfus hirundinum fere centenarum concentu ad littus fails allectum, ubi distinctissime observavit summine Arundinis Phragmitidis longe lateque hirundinibus capite deorsum misso, onustas atque ad superficen aquae nutantes; postque horae propemodum dimidiae concentum figno veluti dato totus chorus fue dum petit, spectaculo inopinio in admirationem ne piente. Ante lustrum quodque excurrit, clarismo auctore referente, in puteo summa hieme exhault hirundo sopita reperta est, quae igni admota revisit. Hirundo Urbica. Hirundo Apus. Caprimulgas Europaeus, Natt/kräfva.

p. 85.

III. Descriptiones insectorum (praecipue) Sunio rum a carolo petro thunberg. Accurate describuntur haec insecta. Cantharis minima. Cantharis biguttata. Tipula marci. Tipula hortulana. General mex ornatus. Melolontha stictica (Scarabaeus stillicus Linn.). Vespa gallica. Apis violacea. Sphase spisses. Crioceris Calmariensis (Chrysomela Calmeriensis Linn.). Crioceris Parisina: elytris testaces hirris, thorace marginato capiteque nigris, antenna pest natis. Habitat Parisiis. Cistela murina & Chrysomela murina Linn.). Auchenia 12 puntiata (Chrysomela murina Linn.). Auchenia 12 puntiata (Chrysomela

enf.

PUS.

KQ-

Bla.

met.

ala.

ien-

D64

tho-

fer

nA

fola

h

aille

tates

ibus,

limi-

fun-

1 73-

Timo valto

ixit).

algus

ecico-

ntha-

a

Ajili.

pher

alma

aces

hry-

hrymela

somela 12punctata LINN.). Curculio alni. Attelabus avellanae. Cerambyx notis. Leptura verbasci. Elater lineatus. Melolontha eremita (Scarabaeus ere-Scarabaeus plagiatus. Lucanus paralmita LINN.). blopipedus. Musca gibbosa: alis obtusis, abdomine nigro fegmentis albo marginatis. Habitat in Smolandia et alibi, rarior. Staphylinus elongatus. linus viceus. Cicada aurita. Tinea cinctella (Phalena cintiella LINN.). Tinea Swederella: alis anticis cupreo-aureis: maculis duabus, altera prope scutellum altera prope marginem exteriorem, aureo flavis Coccinella impunctata. Coccinella 1 3 punctata. Coccinella casti, Coccinella frontalis: elytris nigris: punctis duobus oblongis rubris, capite rubro. Habitat in Suecia fatis vulgaris. Coccinella Apuftulata. Coccinella Confulata B. Cantharis atra. Ptinus mollis. Ptinus petinicornis. Chrysomela fastuosa. Chrysomela pobooni Chrysomela zmaculata. Cistela sulphurea (Chrysomela sulphurea LINN.). Crioceris calmarienh (Chrysomela calmarien fis LINN.) variet. a. ceris phellandrii (Chrysomela phellandrii DINN.). Crvprocephalus bilineatus (Chrysomela bilineata LINN.) Altica rufipes (Chrysomela rufipes LINN.). pulicaria (Chrysomela pulicaria LINN.). Dytifcus ovatus. Dytiscus granularis. Dytiscus uliginosus. Dytifcus fenestratus: elytris atris margine concolote, capite punctis duobus rubris. Crioceris flavines (Chrylomela flavipes LINN.). Auchenia [ub/pinosa: dytris atris punctatis, capite, thorace pedibusque flavis. Carabus pilicornis: totus niger, elytris impresso 6 - punctatis, antennis pilosis. Carabus caeruiestens. Carabus latus. Donacia simplex: elytris integris nigro aeneis, abdomine postice pedibusque testaceis. Donacia aquatica (Leptura aquatica LINN.). variett. a, B, y.

IV. Batschia, novum plantae genus, nuper dete.

Etum et descriptum a Domino 10sepho Gelestino
MUTIS, per calidiores Americae plagas peregrinatore
illustri, in litteris, datis ad D. Prof. THUNBERG, des
scriptiones et icones communicantem. Cum icono.
Character huius novi generis est:

Calyx triphyllus. Corolla tripetala.

Stamina tria castrata. Drupa coriacea.

Locus, cui in systemate Linnaeano inseratur novum genus, erit in Dioecia, Monadelphia, inter Triandras et Trigynas, ante Iuniperum.

Inhabitant species regionem Americae Mariquitae. prope aequatorem, sub temperie calida, solo paulo elevato.

Plantae funt fcandentes.

Folia alterna, petiolata, ovata, acuta, integna, Subundulata, trinervia, glabra.

Reliqua e manuscriptis litteris ipsius inventoris

Flores masculi.

ties brevius: foliolis ovatis, acutis, concavis, erelis, corollae adpressis eique consimilibus.

trigonum marginibus conniventibus formantia; dem de ore aspero breviori semirestexa; coriacea; villa densissimis exterius obducta.

STAM. Filamenta sex, quorum tria exterion sterilia, caduca, petalis alterna, receptaculo minimo ad margines inserta, subincurva, tubi altitudine: tri interiora in unum corpus trigonum coalita, centro receptaculi inserta, erecta, exterioribus aequalia.

Antherae tres, apicibus filamenti interioris horizontaliter dorso affixae, crassiusculae, didymae.

Pistillum omnino nullum.

Flores feminei in distincta planta.

din

mil

tac

lita

GI

mil

ref

ref

lag

bra

ind

fol

GA

hib

an

da

* (405) ***

CAL. Perianthium ut in mare, deciduum.

con. Petala tria, omnino confimilia.

STAM. Filamenta sex, castrata, erecta, altitudine tubi corollae, plana, superne latiora, denticulo minimo apice et maculis binis interius notata, receptaculo inserta.

PIST. Germina tria, obovato - oblonga, subcoalita, lateribus plana, extrorsum convexa, villis den-

Gfimis obducta, altitudine tubi corollae.

Styli tres, (fingulis unicus) subovati, apici germinis interius affixi, breviusculi, erecti, dein semiresexi.

Stigmata emarginata.

mento deciduo obducta, pulpa carnosa rufescento referta.

Nux eiusdem figurae, paulo compressa, mucilagine testa, sutura integra circumdusta bipartibilis, semibilocularis.

Diffepimentum dimidiatum, transversum, mem-

branaceo - rigidum.

ete.

No

Ore

de-

nn.

iter

Tui-

olo

gra

OFIS

to-

Eis,

010

ein-

Ora

mo

tria

tro

ho-

讀

L

Nucleus eiusdem figurae, superius integer, deinde in duo crura pro loculamenti cuiusvis receptionedivisus.

Caro amygdalina, oleofa, amariffima.

obs. Plerumque germina duo abortiunt.

species i. B. racemosa: racemis axillaribus solitariis, floribus raris.

2. B. Spicata: spicis axillaribus solita-

Icones Batichiam racemolam eiusque partes

V. In ova quaedam abortiva observationes, ex-p. 124 hibitae ab ADOLPHO MURRAY. Inter praeparata anatomica theatri academici Upsaliensis ova quaedam seminarum abortiva adservantur, de quorum

Cc 3 con

conceptionis tempore et expulsionis ratione optabilem clariss. MURRAY notitiam obtinuit, quaeque sua
molis sub eodem graviditatis stadio varietate ipsum
plane convicerunt, nec ova, nec etiam embryones
inclusos statuto tempore eundem sibi praescriptum
acquirere persectionis gradum, adeoque ex eorum
magnitudine ad praeterlapsae graviditatis terminum
vix quidquam statui posse. Hoc vero ut melius patesceret, hoc loco auctor delineationem nonnullorum cum lectoribus communicavit. Exhibitae vero
figurarum explicationi brevem commentarium dilucidandae huic materiei adaptatum de signorum quorundam conceptionis inconstantia et de lubrico sundamento, quo vulgo acceptae leges incrementi novi
animalis nituntur, subiunxit.

p. 145. VI. De negatione quantitatum geometricarum, a

p. 164. VII. Expeditissima methodus locum planetae vel cometae heliocentricum ex dato geocentrico inveniendi, loco nodi et inclinatione orbitae cognitis; et vicissim, locum geocentricum eruendi, datis radio vestore et longitudine heliocentrica, in orbita situ data. A ZACH.

NORDMARK.

p. 188. VIII. Brevissima ratio anomaliam veram cometat in hypothesi parabolica directe inveniendi, cum intexta simul nova et valde expedita aequationis cubicae per arcus circulares solutione; a zach. Nordmark.

P. 200. IX. Methodus loca in terrae superficie, ex essection bus parallaxis, in transitu planetarum sub sole, pendentia, expedite determinandi, auctore andrea Planman, Phys. Prof. sore in Reg. Acad. Aboensi, Reg. Acad. Scient. Stockh. nec non Reg. Societ. Scient. Upsal. Socio.

p. 216. X. Tentamina pro determinando nodo mercurii, ab erico prosperin.

MDCC

SPERII X

CAR. P

GERH.

miae e

einsde

Walai

bòtan.

Flor

fpiri

et fa

3, 0

car

ftis

this

XI. Distantiae mercurii et solis d. IV. Maii a. p. 250. MDCCLXXXVI. observatae ab BRICO PRO-

XII. Observationes in linguam Iaponicam. Ap. 258.

CAR PETR. THUNBERG.

112

es

m

n

n

0

XIII. Triga supplementorum ad runographiam p. 274. fin gothicam: una cum procemio de praesenti eius faiu. Auttore fahle byrman, Hist. Doc. et Reg.
Soiet. Adi.

XIV. De initiis monetae arabicae schediasma OLAI p. 322.

GERHARDI TYCHSEN.

XV. Vita ANDREAE BERCH, iurisprud oecono- p. 330.
miae et commerciorum ad acad. Upfal. professoris, dein
einidem academiae quaestoris, equitis aurati ordinis
Wasaci.

XVI. Vita CAROLI A LINNE, M. D. med. et p. 335. botan, prof. Upf. archiatri reg. et equ. aur. de stella pol.

III.

Flora Cochinchina, IOANNIS DE LOUREIRO *).
Continuatio.

Cl. VI. Bromelia ananas, copiosissima in agris et p. 237. hortis Cochinch. fermentatione vinum eiusque

spiritum praebet sapida quidem, sed minus salubria.

* Floscopa (a spicis in formam scopae collectis p. 238. et saligiatis), 1gyn. Char. gen. Cal 3 sidus inferus; Pet. 3, ovata; Caps. 2loc. 1 sperma. Fl. scandens, caule sandente, soliis lanceolatis, caule sastigiato; agre-sis in montibus Cochinchinae.

Tradescantia vaga, procumbens, hirsuta, spa-p. 239. this aphyllis imbricatis lunatis, flore spetalo; inter

^{*)} Vid. Comm. nestr. Vol. XXXVII. Pars II. p. 202.

int

chia

lefa

pitu

plic

Hy

lis

chi

gni

VIS

fle:

ala a

At

fu

20

Cal

tri

Co

ca

q

20

d

IN Si

t

6

6

Tillandfiam et Tr. media, habitu Tr. cristatae, inculta Cantoni.

* Oncus (a tubere radicis), 1gyn. Char. gen. Cal. aphyllus inferus; Cor. 6fida campanul. Bacca 3loc. O. efculentus, scandens, foliis cordatis subrotundis, spicis laxis; in sylvis Cochinch. diversus a Dioscorea: tuber maximum ovatum inaequale fainnosum edule.

Canarina zanguebariensis, scandens, capsulis 6.
locularibus, foliis hastatis alternis; inculta in ora
P. 241. Zanguebariae. Loranthus cochinchinensis, pedunculis
multistoris congestis, foliis acutis; in ramis arborum
hortensium in Cochinchina.

* Hexanthus: Cal. comm. 6phyllus patens coloratus, foliolis subrotundis concavis, continens sofculos 6, aequales. Perianth. propr. o. Cor. 1pet. infundibulif. infera, tubo infra medium impersoso, limbo 6partito, laciniis oblongis tubo subaequalibus, patentibus. Stam. fil. 6, filiformia, sterilia, ori tubi insistentia, limbo subaequalia; Anth. 6, ovatae subsessibles ad basin filamentorum sterilium insistentes. Pist. germen ovatum, supra medium tubi corollae impositum; Styl. filiformis corolla longior; Stigm. emarginatum. Peric. Bacca ovata isperma. Sem. subrotundum. H umbellatus, foliis oblongis, umbellis axillaribus (Tomex iaponica? w.); in montibus Cochinch. usus ligni pro aedificiis.

p. 244. Dracaenam enfifoliam proprio iudicio ductus potius Ornithogalo accenferet Cl. Auctor: ex radice odorifera contufa cum aliis aromatibus Cochinchinenfes pastillos et bacillos pro sussimigiis parant; decoctum eius contra dysuriam, gonorrhoeam et suorem album inservit. Crini asiatici vires a Rumphio

P. 245 laudatas Auctor ipse non expertus est. Cr. zeylamici, loca arenosa in Cochinch. et China inhabitantis, radicem scillae frequenter substituit; heroice operatur

cul-

en.

icca

ra.

15 2

ari-

6.

Ora

ulis

um

CO.

Ho-

et. ffo,

us,

ubi

ub.

tes. lae

m.

em. m.

ous

00ice

en-

le-

10-

OI

ici,

T2-

ur

in

intumore, duritie et dolore ventris post partum, lochia folvendo, si cum Curcuma rotunda contusa et calesacta addito aceto ventri applicatur. Leucoium ca p. 246. oitulatum, spathis I floris, capitulis radicalibus, foliis olicatis; incultum non frequens in Cochinchina. Hunoxis aurea, acaulis, pilosa, scapo Istoro, capsu-p. 248. is oblongis; in colle arenoso Son Koung in Cochinchina.

* Lirione (a nympha, Narcissi matre, ob coonationem generum et colorem): Cal. Spatha Ivalvis ovata incurva iflora parva persistens. Cor. camnanulata infera opartita patens, laciniis oblongis refexis carnofis aequalibus. Stam. Fil. 6, subulata erela aequalia, corolla breviora, receptaculo infidentia; Anth. oblongae stantes. Pift. Germ. subrotundum superum; Styl. crassus fulcatus reflexus, staminibus aequalis; Stigm fimplex. Peric. Bacca ovata glabra arnosa Isperma. Sem. ovatum. L. Spicata, folis enliformibus glabris, spica tereti (fructus similis Aletris guineenfis, w.); frequenter culta incultaque in Cochinch, et China: refrigerans; foliorum decocto apilli firmari dicuntur.

Allii sativi usus cibarius nullibi frequentior p. 249. quam in China. A. cepae bulbi congesti parvi et angulati sapore et odore prae europaeis excellunt aeque se folia, quorum usus ad condimenta frequentior. A triquetri praecipuus ufus culinarius loco porri. An A. odorum et angulosum vere distinctae species, dibium. Aloë perfoliata agrestis in vastis arenosis p. 252. regni Champavae: ex foliis recentibus et contusis fuccus exprimitur brevi tempore ad folem inspissatus; purior aloën hepaticam et socotorinam, vix inter se differentes, faecibus inquinatus caballinam praebet. Praeterea Cochinchinenses folia excoriata in longas taleolas divifa, primo in aqua aluminis deinde

in frigida maceratas, addito modico saccharo leniter Cc 5

coquunt, unde albissimae, diaphanae, tenerae, omni amarore et vi purgandi privatae, oculis, palato et sto.

p. 253. macho iucundae redduntur. Aletris cochinchininsis, caulescens, foliis lanceolatolinearibus reslexis, store paniculato (A. chinensis LAMARK? w.); in hortis Cochinch. culta, forsan etiam spontanea: foliorum succo liba colore viridi tingunt storibus elixis ve-

p. 254. scuntur indigenae; sic etiam Hemerocallidis fulvae.
strational floribus tum recentibus tum exsiccatis et cum caroi-

p. 255. bus elixatis. Ornithogalum finense, scapo tereti sulcato, spica simplici longa erecta (O. iaponicum, w.);
Cantoni. Fritillaria cantoniensis, soliis 3 nerviis, summis oppositis, storibus geminis axillaribus (Fr. plan-

p. 258. taginifoliae LAMARK. affinis, w.) Orontium cochinchinense, foliis ensiformibus longis carinatis; in paludibus et aquosis Cochinch. et Chinae, non sluctuans (synonymon RUMPH. ad Acorum calamum pertinet, O.

p. 259. iaponicum multum differt, w.) Acorus calamus in montibus et locis petrofis Cochinch. et Chinae, usus

p. 260. frequentis praecipue in decoctis. Calamus petraeus, caule crassissimo sulcato, articulis brevibus, spinis longis rectis; Palmiuncus Calaparius RUMPH. caulis 100pedalis brachium crassus, omnium crassissimus; usus pro maiorum hastarum manubriis. C. rudentum, caule longissimo aequali, spinis inversis; P. albus r. caulis 500 et ultra pedes longus, pollicem crassus, tenacissimus; pro navium rudentibus, ad onera magna trahenda, ad elephantes indomitos coercendos et alligandos: cum specie praecedente in sylvis Cochinchinae. C. scipionum, articulis longissimis subulatis nitidis; Arundo Rotang PIS. mant. p. 188. inprimis in sylvis Malaiorum, unde abundanter in Chinas et

p. 261. Europam exportatur pro baculis. C. verus, frondibus longissimis, spinis confertis longis, spadice brevi, corolla 3 petala, P. verus R. caulis 100 pedalis slexilisimus digitum crassus; in sylvis montanis et planis

Cochinch:

Coch

quer brev

this

craff

ti U

tenu

dioi

canl

aequ

for

min

firit

pen

lio,

£ 1

tan

dic

falo

flig

fee

Co

tis.

1.

Co

m

ra

ri

Sp

CU

in

0.

Es.

8.

•

Cochineh. ex caule in lora fisso, reiesta medulla, tormentur funes quilibet. C. amarus, spinis confertis hrevibus, foliolis linearibus, spadicibus remotis, spathis partialibus; caulis 60 pedes longus, digitum gaffus; in fylvis Cochinch. eiusdem cum praecedeni usus, sed durabilior et durior. C. dioicus, caule tenuissimo, frondibus et spinis brevioribus, flore inico; P. equestri et viminali R. aliquatenus similis; enlis 20 pedes longus, pennam anserinam crassus. sequalissimus flexilissimus; in sylvis Cochinch, prope Amina et littora: usus ad texenda vel connectenda minora opera. Flagellariae indicae foliorum vis ad- p. 262. fringens vulneraria. Fl. repens, caule anguloso re-p. 263. pente, foliis articulatogeminis; Adpendix duplo foin Tapinawa RUMPH. amb. l. q. c. 90. p. 490. t. 184. [H (citata a LINNAEO fub Potho [candente]; fpontinea in locis planis Cochinch. ex aqua affurgit et radiculis lateralibus per arbores repit; spadix longus fisciculatus, spatha communis linearis, cal, et cor. o, figma sessile 3 partitum (a Potho scandente differt defedu corollae stylo afido et numero staminum, w.). Corupha saribus, frondibus in orbem multifidis plicatis, spadice racemoso reclinato; Saribus RUMPH. I. 1. C 8. t. 8. (C. rotundifolia LAMARK. W.) in Sylvis Cochinch. ex frondibus umbracula, flabella, tecta domorum: ex drupis recentibus muria vel aceto maceratis embamma. C. africana, frondibus in orbem multifidis plicatis, spadice coarctato suberecto, floribus monoicis; in sylvis Africae orientalis. C. pilearia, frondibus digitatis, foliolis linearibus obtusis, spadice spicato erecto (Licuala THUNB.! Corupha limala LAMARK. W de nectario silet Cl. LOUREIRO); in sylvis Cochinch. foliola ad pileos reticulatae struflurae formandos adhibentur. Oryzae species omni-p. 266. no non tam cultura quam natura diversas dari Cl. Auctor putat, licet distinctiones botanicas eruere non potue-

fre

tie

ret

in

re

tu

lat

te

fo

ali

ti

th

fu

bu

fr

fu

D

in

G

q

p. 267. potuerit: O. communissima, panicula spicata, spicis plerumque simplicibus, fructu oblongo, aristis longis; Pady taun Rumph. amb l. 8. c. 39. O. praecox, panicula spicata, spicis ramosis, fructu turgido, aristis brevioribus; Pady djiji Rumph. amb. l. 8. c. 30. O. montana, fructu longiusculo, aristis omnium longissimis; Pady baggea Rumph. amb. l. 8. c. 30. O. glutinosa, foliis latioribus, panicula magna, aristis brevioribus, semine oblongo maiusculo: Pras pulu Rumph. amb. l. 8. c. 31. p. 201. palato gratior quam stomacho, bellariis potius quam communi cibo infervit. Ex seminibus Oryzae tostis addito melle linimentum ad exsiccanda et mundanda ulcera sordida

p. 268 et humida. Melanthium cochinchinense, petalis sessilibus, foliis 3 quetris, floribus solitariis axillaribus; affine M. indico, frequens in sepibus aridis in Cochinchina et China: tuberum radicis vis humestans, expectorans; etiam saccharo condiuntur. Rumes cris-

p. 269. pus, in Cochinchina prope flumina, esculentus. R. hostilis, floribus dioicis, valvulis nudis, caule aculea-

to; agrestis in Cochinchina.

p. 270. * Spathium (à calyce spathiformi): Cal. Spatha iphylla subrotunda patula pedicellata islora. Cor. o. Stam. fil. 6, brevia, receptaculo insidentia; Anth. 2-loc. subrotundae. Pist. Germ. subrotundum 4corne; Styl. o. Stigmata 4, oblonga reslexa. Peric. Baccae 4, ovatae acuminatae ispermae. Sem. subrotunda. Sp. chinense, foliis cordatis 5 nerviis, slore spicato (Aponogeton monostachyon, w.); in locis paludoss prope Cantonem; an hoc genus aeque ac Aponogeton cum Potamogetone combinandum?

gunae, cui vero iam alia planta a Cl. cavanilles dicata), 1gyn. Char. gen. Cal. o. Cor. campanul. 5. partita; Sem. 1, superum, nudum. L. cochinchinens, ramis prostratis, foliis pilosis, panicula spicata; frequens

icis

on-

ox,

Mi-

30.

n-

0.

re-

da

m n-

li-

i.

ŀ

frequens prope fossas in Cochinch. et China: totius herbae vis discutiens, inprimis usu externo et interno ad tumores genuum, morbum indigenis familiarem et valde rebellem.

*Stylidium (ob corollam forma cylindrica colu-p. 272.
mellam exhibentem), 1gyn. Char. gen. Cal. o. Cor.
cylindracea petala; Drupa supera, nucula scabra 210culari St. chinense, ramis et pedunculis dichotomis;
incultum in suburbiis Cantonis: decoctum radicis
resigerans contra hecticam et sebres calidas diutumas.

* Astranthus (ob lacinias floris in formam stel-p. 273. heradiatas), 4gyn. Char. gen. Cal. o. Cor. hypocratersformis 14sida; Sem. 1, superum, tubo corollae soum. A. cochinchinensis, soliis ovatis serratis, spicis axillaribus; arbor agrestis non rara in Cochincha aliquando stamina 6—8, totidemque laciniarum paria alternis semper brevioribus.

Cl. VIII. Gaura chinenfis, foliis lanceolatis fer-p. 276. ntis oppositis, spicis subterminalibus; inculta Cantoni, procul dubio diversa a G. bienni. Epilobium tetragonum (calycis laciniis permanentibus, seminibus fubreniformibus non pappofis, omnibus floris partibus non raro quinta parte numeri addita; cum fequenti specie non ad hoc genus, sed ad Oenotheram vel lussiaeam pertinere, w.). E. fruticosum, caule fruticoso ramosissimo, foliis integerrimis alternis hir-E. hir futo affine. p. 277. futis; in arvis incultis Cochinch. Diospyron huic classi inseruit Cl. LOUREIRO, quum in fola D. kaki, idque raro, flores masculos seorsim, in D. loto et reliquis novis a se descriptis hermaphroditos observaverit. D. kaki bacca dulcissima succosa p. 278. eduli, odoris non admodum grati, colitur frequenter in China, Cochinch, aliisque locis Indiae extra Gangetem. D. lobata, foliis ovatolanceolatis utrin- p. 279. que glabris, pedunculis I floris axillaribus, baccis 810bis;

bis; culta incultaque in Cochinch. bacca pulpa subdulci, sapore austero, odore nullo, edulis. D. decandra, foliis lanceolatis sparsis, floribus Ioandris axillaribus, baccis subglobosis; Hebenaster Lolin RUMPH. amb. l. 4. c. 5. t. 6. (D. ebenaster RETZ. W.) baccae austerodulces, odoris vehementis parum grati; in provinciis borealibus Cochinchinae, ubi frequens habitat, in soro venales exponuntur: vetustarum arborum lignum elegantissimum ad opera scriniariorum, albissimum, venis multis nigerrimis, cor-

p. 753. de etiam aliquando nigro non crasso; neque ab europaeis neque ab indigenis pro ebeno vero habitum.

p. 280. D. dodecandra, floribus dodecandris axillaribus, baccis lenticularibus; spontanea cultaque in Cochinch bacca pulpa modica subdulci adstringente eduli, nec fapida; lignum praecedentis simile, sed absque venis in corde: ad sustinendos Piperis nigri frutices in hor-

p. 281. tis colitur. Low soniae spinosae vis adstringens resignates. L. falcata, soliis falcatis subcrenatis; Adulterina, Daun Salawar Rumph. amb. l. 10. c. 42. t. 25. f. 1. (quod synonymon ad Triumsettam Bertramiam pertinet, w.) habitat ubique in dumetis Cochinch. virtus calesaciens, deobstruens, emmenagoga, nervina; cataplasma ex soliis ad sovenda et sustanda membra paralyptica; odor plantae ingratus.

p. 283. Cochinchinense balsamum, ad exaltanda quaelibet odorifera, quibus cerebrum confortare intendunt, ex arbore agresti in montibus provinciae Binh Khang circa gradum 14. latit. bor. modice stillans, non multum a styrace liquida diversum, Amyridi ambrosiatae, storibus non visis, dubitanter adscribit Cl. Auctor

P. 284. (an A. zeylanica? w.). Genus lamboliferae, ab Ill. SCHREBERO cum Caluptranthe coniuncum, vere diffinctum esse monet Cl. WILLDENOW, quum neque LINNAEUS neque LOUREIRO operculum calycis desservires feripserint et corolla numquam desit; a Myrto cumini

tamen

tam

tis b

ordi

p. 20

1e.

able

mai

loca

Co

tor

Car

pla

tur

fila

Ser

far

op

ch

101

m

tu

fu S

k

P

de-

ris

lin

v.)

-4

8-

2-

1

T.

l'e

n.

C-

C

timen solo numero differre. I. odorata, soliis ovatis basi oblique truncatis, corymbo terminali distiche
ordinato; solium instinctus rumph. amb. l. 5. c. 47.
p. 202? in hortis Cochinch. solia tenera, cumini odore, saepe acetariis admiscentur. I. resinosa, soliis p. 285.
oblongis, pedunculis lateralibus; sorte Tenarius
maior rumph. amb. l. 5. c. 38. p. 122. (ob baccae
beulamenta potius Myrti species, w.) in dumetis
Cochinch decocto crasso radicis retia et sunes piscatorum ab humiditate et putredine praeservantur.

* Gela (ob foliorum nitorem): Cal. Perianth. apartitum inferum brevissimum, laciniis subrotundis. Car. Pet. 4, linearia patentia. Stam. fil. 8, subulata planiuscula exserta, corollae aequalia; Anth. subrotundae nutantes. Pist. Germ. subrotundum; Styl. slamentis multo brevior; Stigm. crassiusculum leviter asidum. Peric. Drupa subrotunda parva glabra. Sem. Nucula subrotunda 1 loc. (Ximeniae proxima, forsan X. elliptica, w). G. lancrolata foliis lanceolatis oppositis, corymbo racemoso; agrestis in Cochinchina.

Allophyllus ternatus foliis ternatis ferratis, ra p. 286. temis longis terminalibus (Rhus cobbe LINNE? ad Allophyllum a Cl. SWARTS relatum, w.); ad ripas fluminum in Cochinchina: cataplaima ex foliis adhibetur in contusionibus et dislocationibus.

Dimocarpus (ob fructum gemellum, potius Didymocarpos): Cal. Perianth. 5 fidum inferum patens
pilosum, laciniis rotundatis. Cor. rotata: Pet. 5,
oblonga pilosa, calyci subaequalia. Stam. Fil. 8, subulata, corolla breviora, receptaculo insidentia, Nect.
corollae lenticulari crenato constricta; Anth. 2loc.
subrotundae. Pist. Germen bilobum pilosissimum;
Styl. crassus 2 fidus staminibus aequalis; Stigmata oblonga resexa. Peric. Baccae 2, 1loc. subrotundae
pulposae. (Scytalia GAERTN. vix satis apte ab AITONO

ad Sapindum reducta, w.) D. licht, foliis pinnatis, baccis cordatis squamosis (Litchi sinensis sonnerat.

EINI

oppo

te pi

th

lign

900

odo

rep

Car

lin

afe

m

111

lar

dh

62

p. 287. Euphoria sinensis 1088. secundum Cl. LAMARK); colitur abundantissime in provinciis australibus Chinae et borealibus Cochinchinae, clima temperatum tantum ferens: pulpa alba dulcis subacida sapidissima. Ut imperator Chinae quotannis hoc delicioso fructu potiatur, urgentur eius subditi insano labore et expensis has arbores, cumprimum florent, ex Cantone Pekinum conducere per slumina, ita opportunum tempus metientes, ut eo pervenientes fructus matu-

p. 288.ri habeantur. D. longum, foliis pinnatis, baccis globosis sublaevibus; cultus in China et Cochinch. silamenta brevissima, saepe 9, 10; pulpa baccae dulcissima edulis. D. crinitus, baccis subovatis crinitis pulpa semini coalita (alba, acerbodulci, eduli); Rampostan BONT. iau. 1. 6. c. 23. s. 109. in sylvis cochinch. et China. D. informis, fructu tuberculos irregulari (non eduli); in sylvis Cochinch. ligno reliquis speciebus praestantiore.

p. 289. * Eystathes (a ligno firmo et stabili), 1gya. Char. gen. Cal. 5 phyllus inferus; Cor. pet. 5, ovata:

Bacca 1 loc. 4 perma. E. fylvestris, foliis oblongis
alternis, racemis subsimplicibus (nifi calvee different

alternis, racemis subsimplicibus (nisi calyce differret, Valentiniae species, w.); in altis montibus Cochinch.

lignum firmum ad aedificandum aptum.

p. 290. * Scutula (ex figura baccae parvum scutum referentis), 1gyn. Char. gen. Cal. baccatus integer; Cor. 5petala; Bacca 8loc. Sc. scutellata, pedunculis multisfloris, baccis compressis; agrestis in Cochinchina. Sc. umbellata, floribus umbellatis, baccis subrotundis; in dumetis Cochinch. baccarum vis adstringens roborans, Myrti aemula.

p. 291. Daphne triflora, floribus fessilibus axillaribus congestis, calycibus trifloris, foliis lanceolatis spariis (similis D. pendulae SMITH. seu Scopoliae compositae

atis.

AT.

CO-

nae

tan-

ma.

du

er.

one

um

tu-

0-

cif-

tis,

m.

olo

li.

O.

a:

715

et.

h.

e.

r;

15

10

5

suppl. w.); in fuburbiis Cantoniensibus. D. manabina, umbellis terminalibus, foliis lanceolatis oppositis; in fylvis Cochinch. corticis et radicis vis athartica, deobstruens, sialagoga; decoctum in asciprodeft; absque noxa operatur prudenter adhibit quod de aliis D speciebus dici nequeat : ex cortice mitufo et macerato fit charta feriptoria optima. Inm muncum prope radicem faepe invehiuntur frusta lionea resinosa ligno aloës habitu et odore in igne modammodo fimilia. D. odora studiose Cantoni ob Morem floris colitur. Sapindus abruptus, foliis abmote pinnatis integerrimis, caule inermi; habitat Cantoni: baccae, uti S. faponariae, leviter contufae p. 203. a squa maceratae optimum faponem praebent ad linta et vestimenta lavanda ac dealbanda. Coccoloba p. 295. shatica, scandens, foliis oblongoovatis venosis, racemis terminalibus; in sepibus ac dumetis Cochinchime. C. cymofa, a praecedente cymis feffilibus axilkribus et terminalibus diversa; in sepibus Cochinthinae. Polygonum hydropiper habitat in paludibus p. 296. u infra ribas fluminum in Cochinch. et China, ubi millo formantur fepes ad olera aquatica continenda. l'inforium, floribus 6andris fem: 3gynis, spicis ra. p. 297. molis, foliis crassis ovatis, stipulis membranaceis (P. find. AIT. W.); Cantoni: ad telas pulchro colore teruleo aut viridi; fpecies alias fecundum Cl. THUNwere in Iaponia ad hunc usum adhibitas in China Murpari non audivit Cl. Auctor. P. perfoliati vis in p. 298. dens, abstergens, emolliens; cataplasma tumores Molvit, lavatio seabiem mundat: etiam emolliendis thori offibusque ad usus mechanicos et oeconomicos frequenter inservit. Varietas etiam praeter calycem corolla sfida carnosa subclausa. P. ciliatum, floribus p. 299. andris agynis, stipulis striatis obtusis ciliatis, spicis brevissimis; Cantoni. P. odoratum, floribus gandris gynis, spicis longis terminalibus, radice repente; in Vol. XXXVII. Pars III.

tota China colitur, amat loca humida: folia odora acuto grato, sapore ardente piperato, optimum condimentum carni et piscibus praecipue assis.

China,

mm (

folio

phleg paratu menta

in alti

rem

goard core,

ánoa

a de

L car

quarri

min,

mer

term

laban

frequ

talis

caryo

gner flibu

lipor reyl.

ho t

mer

inpo ende

puff rel

p. 300. * Pythagorea (P. a THEOPHRASTO et PLINIA faepe laudatus), 4gyn. Char. gen. Cal. 7 — 8phyllus inferus; Cor. 7 — 8pet. fupera; Capf. 4loc. polysperma. P. cochinchinenfis, foliis lanceolatis ferratis, racemis axillaribus; arbor parva agrestis in Cochinchina.

* Hydrogeton: Cal. o. Cor. infera, Pet. 4, subprotunda inflexa, ungue tenui brevi incurvo. Stam. Fil. o. Anth. 8, ovatae, receptaculo affixae. Piff. Germ. 4 ovata; Styl. o. Stigm. 4, oblonga eredu. Peric. folliculi 4, ovati i spermi. Sem. ovata. H. heterophyllum, foliis inferioribus subulatolinearibus, summis ovatis acuminatis; in suburbis et paludibus cochinch. solo staminum numero a Potamogetone divensum (ad P. natans accedit; Cl. WILLDENOW in hos genere saepius nuces i — aspermas observavit: R. Aponogeton et Hydrogeton parum inter se different).

Cl. IX. * Calodium (ex habitu plantae funicum p. 302. lari): Cal. Perianth. 3fidum patens infimum minimum perfiftens, foliolis acutis. Cor. 1 pet. tubo ovato carnoso, limbo apartito patente. Stam fil 9 brevia planiuscula, quorum 3 medio, 3 alia basi laci niarum corollae infidentia squamis singulis acutiuscu lis fuffulta, 3 minora tubo infra lacinias adnata; Anthtotidem aloc acutae erectae. Pift. Germen subrotundum; Styl. o. Stigma subacutum. Peric. Bacca ovata pertufa fubcarnofa Isperma, ex corolla germen laxe complectente, in maturitate limbo faepius decir duo truncato. Sem. I, subrotundum laeve molline culum, quod antea germen. C. cochinchinenfis caule filiformi intricato, foliis subnullis, floribus sparisi Cossuta, Rombut putri RUMPH. amb l. 9. c. 91. 184. f. 4. ubique in sylvis Cochinch. forsan etiamin China, Cina, parafiticum, radice ex terra furgente destitu-

fine dubio Cassyta filiformis, w.).

ore

on.

IIO

ıyl.

Po-

Co

ub,

ift.

an.

he

m·

Co-

er

100

PI

nt).

cu;

ini

va-

91

ci.

CIL:

th.

ro-

cca

CIT

of-

ule is;

12,

Anacardii orientalis, in ora orientali Africae. p. 304. has nimis calidi habentur adeoque in fcabiem et Megmones faepe erumpunt; fpiritus vini ex illis mus idem vitium habet, externe ad quaelibet foma calida aptissimus. Lauri cinnamomi, agrestis p. 305. maltis montibus Cochinch. ad occidentem, mediom ramorum cortex optimus maiorisque pretii ma zevlanicus, fapore minus acuto multoque dulore oleum abundantius destillatione praebens; hocmamomum admodum proficuum in diabete fenili adebilitate et frigore orto expertus est Cl. Auctor. Lomphora frequens et inculta non minus in Chinap. 306. mm laponia; lignum optimum ad opera scriniariono quoniam infecta arcet. L. caryophyllus, foliisp. 307. merviis alternis oppositisque, corymbis racemosis feminalibus, ramis brachiatis (non diversa a L. culi-Mon, w.); in sylvis Cochinch. usus in condimentis fequens: ex corticis this extraxit Auctor olei effendis fere zij initio fubflavi, postea rubescentis, odore aryophyllorum, fed minus grato. L. myrrha, foliis p. 308. merviis ovatis acumine longo, floribus congestis ses-Musaxillaribus; Canella zeylanica fylvestris odore ethore myrrhae, floribus verticillatis HERM. mus. p. 26. Cassia cinnamomea myrrhae odore, fohtmervio fubtus caesio PLUKEN. alm. p. 89. fremens in dumetis Cochinch. tota planta amarissima, pore et odore myrrhae: virtus praecipue radicis. dem; oleum ex baccis expressum, rubrum, eiusdem dons et saporis, adhibetur contra scabiem, vulnera, philas, ulcera putrida, vermes et infecta vel in his d'in quacumque parte corporis nata. L. polyadel-p. 309. foliis obsolete anerviis lanceolatis, floribus pomadelphis axillaribus; in montibus Cochinchinae. 4 curvifolia, foliis obsolete 3 nerviis incurvis, race-

Dd 2

mis

mis parvis subterminalibus; in sylvis montanis Cochinch. cum praecedente multum affinis Ocoteae

p. 310 guianens AUBL. L. cubeba, foliis enerviis aveniis lanceolatis, sloribus congestis pedunculatis; culta neo rara in agris et hortis Cochinch. forsan et in China: baccae fructus forma, magnitudine, qualitatibus et viribus cum P. cubeba conveniunt; recentibus indi-

p. 311. genae ad condiendos pisces utuntur. L. indicae le gnum bonum ad aedificia, melius adhuc ad utenfilla domestica. L. pilosa, foliis enerviis oblongis pilosa racemis amplis terminalibus (Lauro involuerates RETZ.*) similis, w.); in sylvis montanis Cochinch ligno slavo longae durationis, ad aedificandum et me

p. 313 nandum apto. L. sassafras, in sylvis Cochinch ad boream prope Tunkinum habitantis, lignum ad arcas odore naturali insecta et vermes arcentes; deconomical description adjunction efficacius: corticis lbjv absque digestione destillata dederunt Zv olei essentialis, post 30 annos adhuc qualitatibus integris. In omnibus speciebus Lauri in India semper Auctor invenit stores hermaphroditos, baccas non drupas, solia perennantia, qualitatione descriptiones descri

p.'314. omnium fere arborum in zona torrida. Rhei palmeti, in provinciis borealibus Chinae habitantis, radica usus externus in odontalgia, excoriationibus, pullulis, inflammationibus levioribus; medici Chinenes qualitate frigida praeditum censent, et ad acuendam

eius virtutem saepe hitrum adiungunt.

w.), foliis (impari) pinnatis, foliolis lanceolatoovas tis, racemis laxis terminalibus, leguminibus teretibus; inculta prope Cantonem. A. inodora, foliis (impari) pinnatis (foliolis oblongis acuminatis), forum

^{*)} Vid. Comment. noftr. Vol. XXXV. p. 439.

Co

oteas

lan-

neo

hine:

us et

indi-

ae li-

nfilia

loss

rates

inch.

t torh. ad

d ar-

eco-

ifata

atae

lhuc

auri

odi. aslis

lma-

ticis

uftu-

nfes

dam

cies,

DV2

eti

oliis

Ao-

um

m calycibus inflatis coloratis, leguminibus compreffs rectis, racemis terminalibus oblongis. Poincianap. 320. tinoa et pulcherrima non distinctae satis species. Caesalpinia sappan in altis montibus Cochinchinae, p. 321. mdea mercatoribus chinensibus exportatur : lignum woore rubro aut purpureo pulchro, fed inconstante. meit; eius decoctum efficax ad dissolvendum fanguinem coagulatum ex contusionibus vel caussa interna. tem ad promovenda lochia et menstrua et leniendom dolorem inde ortum. Toluifera cochinchinenfis. fallis ovatis integerrimis, pedunculis multifloris latenlibus et terminalibus (stigma lenticulare sessile perfflens: bacca rotunda glabra fuccosa parva Isperma hodisphana, pulpa refinosotenaci; semina rotunda, non raro bina unico loculo, et tunc quidem hemisphaerica); inculta in locis planis Cochinch. toti mantae vis aromatica fuavis dulcis; radix et baccae indigenis ufitatae, vi calefaciente, resolvente, stomachita; balfamum non extrahunt. Caffiae obtufifoliaep. 323. Guilandinae bon p. 325. famina plerumque o, inaequalia. mellae (flore hermaphrodito, Glycyrrhizae aculeatae VABL), in fylvis prope Cantonem habitantis, foliomm vis deobstruens, emmenagoga, sapor amarus; adix adstringens, contra dysenteriam, nuclei emetid; horum oleum externe valet contra convultiones G. gemina, aculeata, foliis pinnatis, et paralyfin. alyce sphyllo, fructu gemino (nect. glandulis 4, ovatis); in sylvis planis Cochinch. G. bonduc simi-Is: virtus ut praecedentis.

* Baryxylum (lignum gravissimum durissimum, p. 326. imultis ferreum dictum), 1gyn. Char. gen. Cal. 5phyllus reflexus; Cor. 5 petala subaequalis plicatocriin; Leg. rectum polyspermum. B. rufum, foliis pinnatis pauciiugis, racemis terminalibus; Metrolideros amboinensis RUMPH. amb. 1.4. c. 7. t. 10? in

altis montibus Cochinchinae ad boream sitis.

Aloë-

Dd 3

2125

cium.

eaden

feque

tis ac

China

etiam

folis

POOL

tor i

in de

lefac

CODY

1.5

Char

ceola

folia

15

(Co

frue

alba

ere

Co

ge

p. 327. * Aloëxylum, 1gyn. Char. gen. Cal. foliole t. acuta, infimum duplo longius; Cor. pet. 5, inaeque. lia; Leg. falcatum, fem. I, arillato. A. agallochum. foliis lanceolatis alternis, pedunculis multifloris terminalibus; arbor magna in altissimis montibus Co. chinchinae prope fluvium Lavum, unde femel tantuni ramum Aorentem obtinuit Cl. Auctor, floribne ob distantiam itineris laesis, ut neque petalorum formam, neque antheras et stigma satis disquirere potuerit: nulla pars arboris la descens aut venenate lignum album et inodorum, morbole demum muttum aroma praebet, et quidem omnes eius species etiam pretiolissimum Calambac dictum, in solis montibus Champavae circa gradum 13. lat. bor. fitis inveniendum; inferiores species ex diversis locis, aliquando in frustis lbxxx et ultra pendentibus. RUMPHII figura foliis non longe aberrat, sed fructus prorsus discrepantes, flores nulli. Ex. cortice arboris fit charta scriptoria vulgaris usus. Virtus radicis excitans, corroborans, cephalica, cardiaca; fuffitus contra vertiginem et paralysin; pulvis cohibet vomitum et fluxus ventris, praecipue lientericos.

p. 329. Cynometra pinnata, foliis imparipinnatis, racemis terminalibus; in sylvis Cochinchinae. Melia azederach culta incultaque in Cochinch tota planta amarissima, incidens, deobstruens, anthelminthica; nimia dosi vertiginem et convulsiones excitat: chinenses medici drupae carnem corticosam vino du coctam et exsiccatam in aqua recoquunt, decostumque adversus vermes tuto administrant; folia et radix externe contra scabiem, pruritum ferinum et lepram; folia, minutim concisa et crebro ulceribus antiquis

P. 330. imposita, ea irritis omnibus aliis saepe sanarunt. Ruta chalepensis culta in hortis Cochinch. et Chinae ea-

P. 331 rumdem virium cum R. graveolente. Tribuli terreftris seminum vis adstringens adversus haemorrhagias; 14

14

ter-

Co.

an-

one

-10

DO-

li.

ta-

es,

00-

ve-

10-

iii

fit

ci-

n-

m

8

ta

1;

i

1-

I

5

giss; gargarisma in morbis gingivarum, oris et saucium. Chalcas paniculata (observante Cl. swarts p. 332.
edem cum Murraya exotica, ideoque huius nomen
sequenti potius speciei imponendum, w.), soliis ovatis acutis, baccis aspermis, habitat in Cochinch. et
China, semper arbor, numquam frutex, frequenter
etam ob florum fragrantiam colitur. Ch. iaponensis,
soliis ovatis obtusis, baccis ispermis; Camunium
iaponicum rumph. amb. l. 7. p. 29. t. 18. s. 2 colitur in Cochinch. et China. Limoniae monophyllae, p. 333.
in dumetis Cochinch. et Chinae habitantis, radix caleaciens, resolvens, excitans; infusum vinosum in
convulsionibus dolorosis praecipue crurum.

* Quinaria (a numero quinario partium), 1gyn.
Char. gen. Cal. 5phyllus inferus; Cor. Pet. 5, lanceolata reflexa; Bacca 5loc. Ifperma. Q. lanfium,
foliis ovatolanceolatis pinnatis, racemis vastis terminalibus; Lansium sylvestre Rumph. amb. l. 1. c. 46.
155 fructus Lance Bont. iau. l. 6. c. 23. p. 109.
(Cookia punctata RETZ. *) w.) colitur Cantoni, ubi
suctus prostant in foro venales, bacca edulis pulpa
alba acridulci, cortice slavo tenui glabro lactescente.

* Aulacia (a sulcis petalorum), 1gyn. Char. gen. Cal. 5dentatus inserus; Cor. petala 5, sulcata teesta; Bacca 5loc. 2sperma. A. falcata, soliis lanceolatosalcatis alternis, racemis terminalibus; in sylvis cochinch. soliorum virtus emmenagoga; bacca non edulis.

Melastoma septemnervium, foliis 7 nerviis inte p. 335.
garimis lanceolatoovatis hispidis; simile M. malabathrico

Vid. Comm. nostr. Vol. XXXV. p. 440. Eadem videtur cum Boa lansa Malaiorum, THUNBERGS Reise — I. Band. S. 252. cuius bacca, aeque ac Cookiae, hispida.

bala

bu

thrico et grandistoro; in Cochinchina ubique obvium per colles et agros minus cultos: folia, baccae et radix adhibentur ad cohibendos fluxus ventris et uten. M. dodecandrum, foliis 5 nerviis integerrimis glabris storibus 1 2 andris; M. laevigato et discolori praetar stamina simile; incultum in Cochinchina et Cantone.

p. 337 Quisqualis indicae, prope sepes et ripas fluminum in Cochinchina et Cantone habitantis, virtus adfiningens, roborans, anthelminthica, nephritica; inprimis nuclei quotidiano usu probati contra vermes et

rhachitidem puerorum.

* Cubospermum: Cal. Perianth. superum hypocraterisorme 5 sidum, laciniis lanceolatis persistentibus. Cor. Pet. 6, ovata obtusa emarginata patentia. Stam. sil. 10, subulata, alternis brevioribus, omnia erecta, corolla breviora. Pist. Germ. cylindr. inferum; Styl. silisormis staminibus longior; stigm. subrotundum 5 crenatum. Peric. Caps. cylindrica 5 valvis 5 loc. polysperma. Sem. subcubica. C. palustre, canle repente, foliis oblongis, pedunculis solitariis (an Iussiaeae species? w.); in locis aquosis Cochinchinae.

*Acofia (in memoriam CHRISTOPH A COSTA).

P. 338. Igyn. Char. gen. Cal. superus 5 dentatus; Cor. urceol. 5 sida; Bacca 5 loc. calycina polysperma; cum Andromeda numero partium, cum Erica antheris bissidis convenit (a Vaccinio solo numero quinario diversa, w.). A. spicata, foliis ovatolanceolatis oppositis, spicis terminalibus; arbuscula in sylvis planis Cochinchinae.

p. 339 gravidos): Cal. communis ophyllus, foliolis subrotundis concavis acuminatis coloratis. Cor. communis Petala 8, oblonga plana patentia; continens slosculos 5, pedunculatos, pedunculis longis reflexis. Perianth propeium 5 phyllum coloratum parvum persistens, foliolis acutis. Cor. propria 1 petala campanulata tubo amplo, limbo

imbo brevi sfido, laciniis rotundatis. Stam. fil. 10, sublita, basi tumida, pilosa, fundo corollae insistentia, buits limbo breviora; Anth. ovatae incumbentes. Pist. Gern. 5gonum superum; Styl, crassus staminibus aequalis; Stigm. simplex coloratum nitidum. Peric. Bacca ovatooblonga 5gona 5loc. polysperma. Sem. oblonga parva. (Calyx et corolla communis forsan vel involutar vel flores steriles, ut in Opulo; an Hortensia sommers.? W.) E. quinquestorus, calycibus 5storis, calle arboreo; colitur Cantoni. E. bistorus, calycibus assoris, caule fruticoso; habitat Cantoni.

* Cyrta (a drupa eurva), 1gyn. Char. gen. Cal. p. 340.
glentatus inferus; Cor. campanul. 5fida; Drupa
curva, nuce fulcata. C. agreftis, foliis ovatis alterns, pedunculis multifloris fubterminalibus; in du-

metis Cochinchinae.

vium

et ra-

uteri

abris

aeter

tone.

m in

trin-

npri-

es et

PO-

enti

ntia.

nfe

ub-

VIS

can-

(an

120. A),

ur.

um

bi-

di-

-00

nio

us

10-

ta-

18-

0-

lis

lo,

60

* Anoma (a corolla et filiqua irregularibus): p. 341. (d. o. Cor. 1 pet. irregularis profunde 1 opartita, laemis longitudine subaequalibus oblongis subturbimis partim obtulis partim acutis, superioribus ascen-Stam. fil. 10, fubulata, quorum 5 alterna breviora corollae basi insistentia, corolla breviora; Anth. fubrotundae. Pift. Germ. lineare superum; Stylus staminibus longion; Stigm. simplex. sliqua longa recta pulposa 1loc, multivalvis polyperma. Sem. subrotunda a valvis libera. (In omnibus hic adductis speciebus flores hermaphroditi). A. moringa, foliis alternis bipinnatis, filiquis polygonis, femimbus triquetroalatis (staminibus 10 fertilibus); Guilandina moringa LINN. in multis Indiae locis. ruga, foliis oppositis apinnatis, siliquis agoni- feminibus triquetroalatis (flaminibus 5 alternia iterilibus - Hyperanthera moringa VAHL. W.); agrestis in Cochinchina, etiam in Mozambieco; usus in Cochinchina nullus; indigenae Amboinenses comedunt foin, Africani flores, Malabarici teneras filiquas elixas; Dd 5 huius

huius et praecedentis radix cortexque dicuntus ex terne curare morsus venenatos, artus oedematosos et paralyticos, interne choleram et scorbutum; um diureticam et emmenagogam habere censet Cl. Austor. A cothinchinensis, foliis oppositis 2 pinnatis si liquis subcompressis evalvibus, seminibus nudis (staminibus 5 alternis sterilibus); in sylvis Cochinch (De dispositione LINNAEI, LAMARKII et VAHLII Cl. WILLDENOW uberius exponit).

* Ophispermum (ab ala anguiformi ad latus fe-P. 344. minis): Perianth. campanul. 6partitum, lacinis oblongoovatis suberectis aequalibus. Nett. lobi 10. ovati tomentofi ad bafin laciniarum calveis in orben Cor. o, nisi lobi nectarii. Stam. fil. 10, bre vissima, inter lobos nectarii assurgentia, receptaculo infidentia; Anth. oblongae parvae stantes. Germ. fuperum compressoovatum; Styl. staminibus longior Stigm. afidum. Peric. Capf. latolanceolata compressa corticosa aloc. Isperma apice dehiscens. Sem. ovata acuminata, ala longa subtereti finuola la teraliter adiuncta. O. finense, foliis lanceolatis, foribus folitariis (forfan Aquilariae species, w.); arbor magna in China.

P. 345. Saxifraga chinensis, foliis radicalibus cordatorotundis interrupte crenatis, panicula sioribus irregularibus, capsulis aloc. S. sarmentosae proxima, in

agris Cantoni.

p. 346. * Bembix (a stylo et foliis turbinatis), 3gyn. Char. gen. Cal. 3partitus inferus; Cor. 5petala, Bacca ovata, 3locularis? B. textoria, foliis cuneiformibus, caule scandente; in sylvis Cochinch. folia dura magna ad tegendas cymbas, domos et similia.

* Aubletia (nomine iam alii plantae dato ideo que mutando, w.) 3gyn. Char. gen. Cal. 5partitus inferus. Cor. o. Bacca lentiformis 3loc. 1sperma. A

40

Co

61

to

ramossima, foliis ovatis 3 nerviis crenatis, floribus rallaribus; Cantoni inculta.

* Thysanus (ab involucro seminis simbriato): p. 348.

Cal. Perianth. inferum 5 phyllum coloratum persistens, soliolis lanceolatis concavis pilosis patentibus.

Cor. Pet. 5, campanulata patentia oblonga, calyci apqualia. Stam sil. 10, brevia reslexa; Anth. subrotundae aloc. stantes. Pist. Germ. 4gonum; Styli 4, silformes, angulis germinis a latere inserti; Stigm. midem leviter bisida. Peric. Drupae 4, oblongae gibbosae apice recurvae, cortice lanuginoso a latere dehiscente. Sem. Nuclei solitarii oblongoovati laeves, inserius involuti tunica carnosa simbriata rubra, apice nudi. Th. palala, soliis pinnatis, pedunculis multisforis axillaribus; in sylvis Cochinch. affinis Simabae, AUBL. (descriptio generis convenit cum Ailantho glanduloso AIT. W.).

* Hedona (a iucunditate et elegantia floris), 5-P. 351.

gyn Char. gen. Cal. 1 phyllus ventricosus; Cor. nect.

solobum; Caps. 1 loc. angulata polysperma, sem.

reniformibus. H. sinensis, foliis ovatis oppositis, flore axillari solitario (Lychnis coronata Thunb. et gran
distora 1ACO. w.); ob venustatem Cantoni colitur.

Diantho affinis.

IE-OF

los et

Vim

- Au-

15, f.

(fta

inch

HLI

s fe

ob-

10,

bem

bre.

culo

Diff.

bus

lata

ens.

12.

Ao.

bor

10-

u-

in

n.

n.

Cotyledonis laciniatae, cultae et incultae in Co P. 352. chinchina habitantis, virtus refrigerans; Sedi ana P. 354. campferotis, in Cochinchina, ubi folia non decidunt, et China, refrigerans antiscorbutica. Averrhoae carambolae stamina constanter 5 invenit Cl. Austor; fructus dulces esculenti et sapidi, etiam crudi; acidi vero aut immaturi cum aliis eduliis elixantur ad gratum acorem iis communicandum; saccharo vel sale, pipere et aceto contriti diu conservantur; vis medica refrigerans subadstringens: eadem fere virtus idemque usus fructuum A. bilimbi.

16.

tai

caly

lis;

rize

100

bu

t

p. 357. Cl. XI. Asari virginici, inculti in variis Chine provinciis, radicis decocti vis attenuans, deobstruen, emmenagoga, sialagoga, cephalica, numquam vomitum vel nauseam movens.

p. 358. * Pterotum (a semine ala multisida instructo)
1 5 andr. 1 gyn. Char. gen. Cal. 5 phyllus inserus; Cor.
o. Conceptaculum oblongum, semine 1, alato. Paprocumbens, soliis lanceolatis alternis, racemis authoribus; in sylvis Cochinch.

Portulação oleraceae, passim ad vias et agros la Cochinch. et China habitantis, vis, praecipue seminum in decocto, refrigerans, emolliens, diureira antiscorbutica; huius oleris frequenti usu ante par

p. 360 tum solet praecaveri eius difficultas. Winterania in nella in altis montibus S. Laurentii in Madagascaria; usus oeconomicus ad condiendos cibos sapore a odore gratissimo, medio inter caryophyllum et laurum; solia recentiora gratiora baccis et cortice.

* Adenodus (a glandulis in flore et fructu per sistentibus), 15 andr. 1 gyn. Char. gen. Cal. 5 phyllus inferus, Cor. pet. 5, simbriata, glandulis 2 lobis per manentibus; Drupa 1 sperma. A. fylvestris, som ovatolanceolatis serratis, spicis subterminalibus; in

Cochinchina.

p. 361. * Stixis (a punctis drupae): Cal. o. Cor. campanul. Pet. 6, oblonga carnosa revoluta. Stam st. 16, corollae subaequalia, receptaculo insistentia, exteriora breviora; Anth. oblongae stantes. Pift. Germen superum ovatum pilosum pedicellatum; Styl. brevis crassus; Stigm. 3, rotunda. Peric. Drupa ovata carnosa mediocris isperma cortice punctato. Sem. Nucleus oblongoovatus solidus. St. standen, foliis oblongis integerrimis venosis, racemis simplications axillaribus; sorsan Atunus Rumph. amb. l. 1. 6. 56. t. 66. (Agastis thunb.? w.) in sylvis Cochinchinae.

tene

omi.

Aos

Cor.

PL

1

5 m

mi-

4

P

el-

ñ

n.

* Diatoma (a petalis incisis): Cal. Perianth. bae-p. 362.

atum campanulatum patens semi ssidum laciniis

entis. Cor. Pet. 6 — 7, subrotunda incisa patentis, calyce longiora, unguibus filisormibus elevata;
Nest annulare carnosum multicrenatum. Stam. fil.
16, subulata, corollae subaequalia, receptaculo insern; Anth. subrotundae. Pist. Germ. subrotundum
alyce clausum; Styl. filis. crassus staminibus aequalis; Stigm. 4 — 5 fidum laciniis ovatis subulatis homontaliter patentibus. Peric. Bacca rotunda parva
eronata isperma. Sem. subrotundum. D. brachiata,
nanis brachiatis, foliis ovatis oppositis, racemis brevilus subterminalibus (Alangio hexapetalo LAMARK. similis, w.); arbor magna in sylvis Cochinchinae.

Rhizophora sexangula, foliis ovatolanceolatis p. 363. oppositis, fructibus Gangulatis, petalis 10, faminibus 20; prope ripas fluminum in Cochinchina. Rh. p. 364. numorrhizae, ingentes tractus littorum auftralium Cochinch. et Cambodiae inhabitantis, frequentis mam in freto Malaccenfi, cortex utilissimus ad tingendu telas colore rufo vel castaneo, facile in nigrum mutabili, si telae coeno fusco aqua diluto immergantur, ad folem exficcatae laventur et iterum decocto porticis imbuantur. Rh. genus potius ad icosandriam pertinere iudicat Cl. Auctor. Euphorbia edulis, acu-p. 365. lata foliofa sangularis, pedunculis multifloris termimlibus, floribus apetalis; colitur in hortis Cochinch. larte etiam agrestis: folia elixa cum aliis oleribus comeduntur. E. nereifoliae usus in Cochinchina fre. p. 366. quens ad ducendas sepes; vis emetica purgans acris nectuta. E. tirucalli inter fepes in Cochinchina et in Malabaria habitantis vis caustica, humor, si oculos tingat, excaecans. Refeda cochinchinenfis, foliis gnervis, floribus agynis, calycibus spartitis, pedunculis subdivisis; in agris Cochinchinae. R. chinenfis, foliis p. 367. etolanceolatis integris glabris, floribus folitariis 3gy-

mis,

antri

displan

fylyi

415

.000

bul

lake

lon

inte

Jon fut

Sti

tri

W

G

h

M

nis, staminibus 20 andriis, calycibus 5 partitis; in suburbiis Cantoniensibus: utraque vi tingendi R. lute.

p. 368. lae aemula. Tacca pennatifida frequens in Cochinch culta in hortis et agris, etram in China; radix edulis; petioli et caules diu elixati deponunt acrimoniam fi

militerque cibo apti redduntur."

* Dichroa (a corolla extus alba intus caerulea), 1 sandr. 4gyn. Char. gen. Cal. 4dentatus; Cor. pet. 5, lanceolata carnosa; Bacca calycina 4loc. polysperma. D. febrifuga, foliis lanceolatis oppositis, corymbis terminalibus; in locis montanis Cochinch et Chinae: virtus foliorum et radicum adversus sebres intermittentes pertinaces; cruda vomitum excita, cum vino diu et lento igne ad consumtionem liquiris cocta purgat et resolvit; foliorum decoctum usitatissimum, adiecta glycyrrhiza mitius agens; senibus et debilibus minus tuta.

p. 369. * Miltus (a colore ruberrimo totius plantae):
Char. gen. Cal. 5 phyllus inferus: Cor. o. Caps. 5, inference. Miltus africana, caule prostrato, folis congestis oblongis, floribus congestis lateralibus (Glini species nectariis seu petalis destituta, w.); in locis aridis Mozambicci.

p. 370. * Hecatonia (a centum circiter germinibus in quolibet flore), 18andr. polygyn. Char. gen. Cal. 5. phyllus inferus; Cor. pet. 5, patentia. Sem. plurima nuda (ad Adoniden referenda, uti etiam Hamadryas LAMARK. w.). H. paluftris, foliis cuneiformibus glabris, germinibus in cylindrum collectis; in locis humidis prope Cantonem. H. pilosa, foliis lanceolatis pilosis, germinibus in globum collectis; prope Cantonem.

p. 375. Cl. XII. Eugeniae iambos bacca sapore acido p. 376. minus placens quam E. malaccensis. E. acutangulat semina amarissima in lixivio calcis vel cinerum macerata edulia redduntur, indigenis non ingrata et valde nutrien-

antientia E. nervosa, foliis integerrimis, floribus congellis terminalibus, baccis globolis nervolis; in felvis Cochinch. E. carticofa, foliis ovatis acuminamemis corymbolis, filamentis brevislimis (affinis modammodo E. caryophyllifoliae LAMARK, W.); in filis Cochinch. corticis fapor fubardens amarefcens.

isincidens, deobstruens, diaphoretica.

fuk.

iteo.

nch.

ilis:

n fi

101

ea)

Det.

er-

co-

. et

res

tat.

10-

ita.

e):

.

ins

us

in

in

į.

n

1-

* Opa (a foramine baccae): Cal. Perianth. tu-P. 377. holofum campanulatum superum limbo brevi sfido. lennis rotundatis. Cor. Pet. 5, subrotunda concava conventia, ori tubi calveini inferta, limbo parum longiora, cito decidua. Stam fil. plurima capillaria interiori vertici tubi calvcini infiftentia, corolla duplo longiora; Anth. ovatae aloc. nutantes. Pift. Germ. subrotundum: Styl. subulatus staminibus aequalis; Sigmi acutum. Peric. Bacca fubrotunda calycina muncatopertusa Isperma. (Genus Melaleucae affine, w. O. odorata, ramis brachiatis, foliis lanceolatis oppolitis, corymbis terminalibus; in dumetis Cochinchinae. O. metrofideros, foliis ovatis ferratis spars racemis subterminalibus; Metrosideros vera AUMPH. amb. l. 4. c. 6. t. 7? in Sylvis Cochinch. knum grave durissimum fuscorubrum, optimum ad sedificandum.

Phili piriferi et pomiferi fru&us edules, viles P. 379. umen; radix et folia tenera adstringendo profunt ad whibendos fluxus et itomachum roborandum. caninum, foliis subserratis utrinque tomentosis, pedunculis multifloris axillaribus et terminalibus (convenit cum Pf. pumilo VAHL. Pf. angustifolio LAMARK. cuius vero folia integerrima, w.); agreste prope Cantonem: ad illud accedentes canes delectantur et tri-Pf. nigrum, foliis pudiant, ficut feles ad valerianam. leviter ferratis glabris, pedunculis terminalibus ramoss; in sylvis Cochinchinae. Ps. rubrum, foliis oblongis integerrimis, floribus fessilibus congestis axilla-

to fo

8

p. 381 demta; bacca edulis acridulcis. Myrtus canefiente floribus solitariis sparsis, foliis ovatis 3 nerviis tones tosis, petiolis cauli connatis: Arbor foliis rotunda subtus incanis trinerviis, flosculis parvis ad soliorem exortum, HERM. mus. zeyl. p. 31. Burm. zeyl. p. 29. (M. tomentosa vahl. w.) ubique in locis inculis Cochinch. bacca pulpa succosa nigrescente styptico dulci esculenta. M. trinervia, racemis longis subterminalibus, soliis ovatis acuminatis 3 nerviis subtris; in dumetis Cochinch. corticis, soliorum, successi in dumetis Cochinch. corticis, soliorum, successi summi laccae in ulceribus et laxitate gingui cum gummi laccae in ulceribus et laxitate gingui.

p. 382.rum; cortex et folia vulneraria; baccae edules. Il chinenfis, pedunculis multifloris, foliis ovatolanceole

p. 383.tis ferratis pilosis; inculta prope Cantonem. Improprie huic generi inseri species baccis ilocularibus quum vix alio charactere quam loculis pluribus de l'incurativa a Postio

stinguantur a Psidio.

P. 384. * Drupatris (quasi drupa ternaria): Cal. Perianth. campanul. superum limbo 5 sido, laciniis acutis. Cor. Pet. 4, subrotunda concava patentia, considerational subrotunda concava patentia, considerational subrotunda subrotund

p. 385. * Decadia (a numero petalerum), 1gyn. Char. gen. Cal. 3phyllus inferus; Cor. 1 opet. Drupa nuce 3loc. D. aluminosa, foliis lanceolatis serratis, racemis subsimplicibus subterminalibus; Arbor aluminosa Rumph. amb. l. 5. c. 15. t. 100. Arbor Bobu dicta Burm. 2eyl. p. 26. in sylvis Cochinch. corticis

nestens.

tomen.

tundi

ioron

eyl a

ncultie

Ptico-

5 fuh.

s gla

i fro

Carum

ngiva

ceols

now-

ibas

is di-

Pe

acu-

Cs.

rolla

tun-

ffus

eric.

aris

00-

lvis

ar.

100

-83

ni.

bu

Cis

et praecipue foliorum etiam exficcatorum decocum colores telarum tinctarum nitide exaltat et firmat.

Amygdali persicae nucleorum virtus resolvens, p. 386.
emmenagoga, eccoprotica: A. amararum anodyna,
eccoprotica, diuretica, emmenagoga, in hydrope, tussi,
ale et mensium difficultate; usus nucleorum leniter
tostorum in decoctis et pilulis. A. cochinchinensis, p. 387.
foliis ovatis integerrimis, racemis parvis subterminalibus; in vastis sylvis Cochinchinae. Prunus domessi-p. 388.
in ex China in Cochinchinam delata, ubi raro frulisticat.

* Phoberos (ob caulem magnis aculeis horri-p. 389. dum), 1gyn. Char. gen. Cal. 1 ofidus inferus; Car. o. Barca 1 loc. sub 4 sperma. Ph. cochinchinensis, caule toto aculeato, pedunculis terminalibus: in Cochinchina ex eius ramis connexis siunt sepes. Ph. chio amsis, ramis inferioribus aculeatis sterilibus, superioribus inermibus floriferis; Oxyacantha iavanica aumph. auct. c. 44. t. 19. f. 3. in China eiusdem

* Dodecadia (a 12 partibus corollae et calycis). P. 390. 1gyn. Char. gen. Cal. inferus 12 fidus; Cor. 12 fida ampanul. Bacca (matura non vifa Cl. Auctori). D. greftis, folius lanceolatis integerrimis alternis, florida bas racemosis axillaribus; in sylvis Cochinchinae.

Crataegi indicae lignum rubescens grave et te P. 391.

nat aptissimum ad remos et quoslibet palos Cr. bibax, inermis, foliis lanceolatis serratis tomentosis, racemis terminalibus hispidis; Arbor sinice dicta Pimpapluk. amalth. p. 26. t. 371. f. 2. abunde colitur
Macao et Cantone: foliorum virtus refrigerans, stomachica, pulmonica; faucium et oris vulnera sanant:
hacca acidoduleis edulis. Cr. rubra, inermis, foliis
cuneisormiovatis crenatis glabris ad apices ramorum
congestis, racemis terminalibus laevibus; agrestis
prope Cantonem; Cr. crus galli et Cr. tomentoso affiVol. XXXVII. Pars III. Ee

p. 393.nis, sed aculeata (an Cr. rubra AIT.? w.) Mespilipy racanthae fructus frequentis usus apud Chinenses in anorexia, dysenteria et tenesmo phlegmaticis, et in lochiis nimiis ac dolorificis. Pirus communis frequens in hortis cantoniensibus; in provinciis Chinae borealibus succosiores et sapidiores fructus, non tamen europaeis aequiparandi; in Cochinchina rara in hortis magnatum, neque umquam fructificans visa a Charletore. P. malus in locis borealibus Chinae, successiva sucundiore quam gustu. P. cydonia in China versus septemtrionem, rara Cantoni; fructus odore gratior europaea, sed

p. 394 ob duritiem vix edulis. Spiraea cantoniensis, soliis lanceolatis apice incisis, umbellis pedunculis termi-

p. 397 nalibus (Sp. chamaedryfolia, w.). Rosa nankinensis, germinibus ovatis glabris, caule multiplici ramossis mo aculeato tortuoso brevissimo, pedunculis hispidis; affinis R. pumilae; Cantoni et alibi in China, e

P. 398 Nankino oriunda. Rubi fruticosi radix adstringens.
P. 399 Fragariae vescae baccarum succus visum acuit, si cum

melle oculis instillatur.

P. 403. Cl. XIII. Chelidonii maioris, in diversis provinciis Chinae culti et inculti habitantis, radix est Chyalen a Cl. BERGIO memorata *), quotidianis experimentis comprobata virtute in febribus continuis, malignis et putridis, antiqua dysenteria, istero et obstructionibus, externe in morbis oculorum et oris ul-

p. 404. ceribus. Capparis cantoniens, pedunculis racemosis, stipulis spinosis, foliis ovatis acuminatis rugosis
(an C. pirisolia β. LAMARK.? w.); agrestis prope
Cantonem. C. magna, caule arboreo inermi, soliis
ternatis lanceolatis, corymbis terminalibus, ad C.
grandem L. accedens; in ripis suminum Cochinch.

^{*)} Vid. Comment. nostr. Vol. XXIII. pag. 658.

py-

s in

in

ens

rea-

eu-

rtis

CL

ru-

lam

em,

fed

dis

mi-

nfis, iff.

fpi-

. 6

ens. um

vin-

144eri-

maob-

ul-

mo-

olis

ope

oliis C.

ich.

acca

hacea eduli. C. falcata, caule arboreo, inermi foliis p. 405. tematis falcatis, racemis laxis terminalibus: prope Cantonem inculta. Actaea aspera, caule scandente. folis lanceolatis asperis, spicis interruptis (cor. et al sfidis, stylo obliquo, seminibus non visis; an mildem generis? w.); inculta prope Cantonem: folia ad polienda quaelibet opera, maxime stannea. adhibentur. Cambogia gutta non rara in sylvis Co.p. 406. chinchinae, frequentior vero in Siamo et Cambodia: pulpa baccae fucculenta dulcis edulis; gummi vis emetica tollitur maceratione in aceto (eius igitur ori-20 huie arbori rursus vindicata, non obstantibus iis. que b. KOENIG *) tradiderat). Caryophullus aronaticus in sylvis borealibus Cochinchinae, vix ullo fapore et odore instructus, inutilis reiicitur. Vateriap. 407. fexuofa, ramis flexuofis, foliis lanceolatis alternis, racemis terminalibus; in sylvis Cochinch. ligno rubescente gravi duro, ad maiora aedificia apto. Corcho-p. 408. manfularis, agrestis et culti in provincia Cantoniensi. dulis cannabinus, filis aqua calcis coctis et foli expostis sexibilioribus et albis redditis ad texendas telas idoneis.

* Arfis (propter baccam a receptaculo in pedi p. 409. cellum verso elevatam), 1gyn. Char. gen. Cor. cammoul. spetala, Cal. sphyllus inforus; Bacca pedicellata Isperma. A. rugosa, foliis alternis rugosis, ncemis terminalibus; in fylvis Cochinchinae.

* Fallopia (in memoriam GABR. FALLOPII, bot prof. Patavini), 1gyn. Char. gen. Cor. pet. 5, orata; Cal. comm. 12phyllus; Perianth. propr. o. Bacca 4sperma supera. F. nervosa, foliis lanceolatis nervosis, racemis parvis terminalibus; inculta prope Cantonem. * Cra-

Ee 2

MURR, appar. med. Vol. IV. p. 654. legg.

taqu

na r

Mu

ומם

tate

bu

m in

tu

c

p. 410. * Craspedum (a petalis in simbrias laciniatis):

Cal. Perianth. 5 phyllum inferum foliolis ovatis acuminatis interius carinatis. Cor. Pet. 5, subcuneiformia, apice obtusa, multisida laciniis linearibus, calvo subaequalia; Nect. gland 5, reniformibus, tomentosis. Stam. fil. 30 circiter, filiformia brevia receptaculo insistentia; Anth. oblongae stantes. Pist. Germ. globosum; Styl. subulatus staminibus aequalis; Stigm. simplex. Peric. Bacca parva rotunda iloc. polysperma. Sem. rotunda minuta. (Dicerae forst. simile genus, antheris diversum, w.) Cr. tectorium, solis oblongis crenatis, spicis congestis subterminalibus; in altis sylvis Cochinch. solia ad tegendas domos, lignum ad aedificia.

P. 411.

* Augia (ob nitorem vernicis ex hac arbore manatis), 1gyn. Char. gen. Cor. pet. 5, oblonga, infera; Cal. truncatus minimus; Drupa orbiculata inferma.

A. finensis, foliis pinnatis integerrimis, paniculis subterminalibus; verisimiliter Vernix indica, Anacardinus KAEMPF. amoen. p. 792. hist. Iap. 1.1.

p. 99. CHARLEV. Iap. 1. praelim. c. 27. p. 352. fig. ibid. in sylvis Cochinchinae, Chinae, Cambodiae et Siami, legitimam vernicem chinensem praebens, qua fola obducta scrinia coloris sunt nigri, addita cinnabari, rubri; iaponica vernix ex Rhoë vernice: vernix exsiccata et tosta calesaciens, resolvens, emmenagoga, anthelminthica, tostione mitior reddita; exhibetur in decocto et pilulis.

p. 412. Elaeocarpus integerrima, foliis lanceolatis integerrimis, floribus congestis axillaribus; agrestis in Cochinch. colitur etiam in hortis ob odorem et pulchritudinem florum aurei coloris, avulsorum diutius in aqua servandorum; Ganitrus Rumph. diversa arbor (E. integrisolia Lamark. etiam diversa, w.).

p. 413. Thea cochinchinensis, calycibus subaphyllis, corollis 5 petalis, storibus solitariis terminalibus; culta incultaque

iatis):

s acu-

eifor.

calvci

enta-

tacn.

ierm.

tigm.

fper-

mile

folis

bus:

, li-

ma-

in-

2 1.

pa-

lica,

fig.

et

qua ba-

nix

0e-

te-

in

1

US

r.

13

troue in provinciis borealibus Cochinch. folia diuturna maceratione praeparata siccataque et aqua cocta notus calidus communissimus, immodice sumtus ob-Inclienes et anorexiam producens. Th. cantonienfr. calycibus 5 - 6phyllis, corollis 7 - opetalis, Aoribus folitariis terminalibus; culta et inculta prone Cantonem. Omnes differentias Theae finenfis ex nnica specie deduci, solo, cultura et methodo folia praeparandi diversis, et permanente in eadem variente inconstantia partium floris, quae Th. viridem a hohea distinguit. Th. oleofa, calycibus 6phyllis, corollis opetalis, pedunculis afloris axillaribus; agrestis circa Cantonem; fructus bacca maturitate non dehifcens: oleum tenue flavescens copiosum ex seminibus expressum Cantone, Macao et aliis locis Chinae australis lucernis frigendisque obsoniis inservit. Stamina Theae potius basi corollae quam receptaculo insidentia hoc genus ad icosandrias amandare videntur. Nymphaeae nelumbo, in paludibus caenosis Co-P. 417. chinch et Chinae habitantis et in hortis atriisque magnatum cultae, radix et semina esculenta, in medema virtutis refrigerantis et roborantis contra sitim. diarrhoeam, tenefmum, vomitum. Seguieria a fiatica, cule scandente, foliis ovatis integerrimis, racemis longis axillaribus et terminalibus; in fylvis Cochinchinae.

* Thilachium (a 90/1000, ob calycem follicularem): Cal. folliculus oblongoturbinatus nervosus spice acuminatus integerrimus clausus, in maturescentia dehiscens, circumscissus. Cor. o. Stam. fil. 70. circiter, longa subulata erecta receptaculo insistentia; Anth. oblongae stantes. Pist. Germ. oblongum striatum insidens pedicello longo filamentis aequali; Styl. o. Stigm. subrotundum. Peric. Baeca oblonga rogona supera rloc. polysperma. Sem. renisormia nidulantia. (Si stamina calyci essent inserta, Calypres 2 cm.

Hori!

eulis parie

c. 3

LIN

non

bac

nie

C

vi

la

pedunculis multifloris; agreste in ora Africae orientalis.

p. 418. Calligonum afperum, foliis ovatis afperis, race mis subdivisis, fructu gemino; in sylvis Cochinch corolla quandoque 4petala, peric. nunc bacea i, nunc 2, basi connexae iloc. polyspermae, habitu prosimum Seguieriae afiaticae et Delimae sarmentosae (a Calligono habitu et fructificatione diversissimum, pro-

p. 420 babilius Delimae species, w.). Paeoniae officinalie varietas flore albo, radice alba tuberosa carnosa, minus efficaci, quam rubescens lignosa non tuberosa

vulgaris.

* Echthrus (ob innumeras spinas, quibus tou planta armata serit), 4gyn. Char. gen. Cal. o. Cor. opetala; Caps. echinata 4valvis 1loc. polyspenu. E. trivialis, soliis oblongis spinosis, storibus solitaris; in Bengala et ora Coromandeliae ubique in viis (A.

gemone mexicana? w.).

p. 422. Clematis finenfis, foliis 5 natis ovatolanceolats fubsessibles integerrimis (Cl. finenfis RETZ. w.); agrestis in multis locis imperii Chinensis: radicis et inferioris caulis virtus pellens, diuretica, diaphoretica, lattifera. Cl. minor, foliis 5 natis, foliolis conicis 3 nerviis, pedunculis longissimis; in suburbiis Canto-

p. 423 niensibus. Thalictrum finense, caule simplicissimo, slore solitario, soliis linearilanceolatis; agreste in China: radix attenuans, eccoprotica, in tussi, althuste pituitoso, urina turbida, faucium vel mammarum dolore. Liriodendron sigo, soliis incurvis reslexis, sloribus solitariis, calycibus spathaceis, corollis speta-

p. 424.lis; frutex cultus Macai et Cantoni. L. coco, foliis ovatis nitidis, flore folitario, calycibus 3 phyllis, corollis opetalis; frutex in Cochinchina, Macai et Canto-

p. 426 ni ob pulchritudinem et odorem storis cultus. Michelia champaca in hortis [Cochinch. et Macai ob odorem erms,

orien.

race

ninch.

nanc

proxi-

pro-

, mierofa

tota Cor.

rina. Ariis;

Ar.

latis

grenfe-

ica,

s 3.

no,

hi-

ate -

do-

10-

ta-

115

0-

0

10-

m

is

floris culta. Uvaria untata, foliis pinnatis, pedunculis solitariis uncinatis: Cantoni, ubi ad vestiendos parietes aptatur: Funis uncatus Rumph. amb. 1. 7. c. 33. t. 34. habitu quodammodo convenit, flore ad Cephalanthum pertinere visus. Annona hexapetala P. 428. LINN. suppl. ab A. squamosa non diversa: fructus A. non satis accurate descriptus a LINNAEO, proprie bacca composita, singulis ex singulis pistillis provenientibus, calyce et corolla communi coadunatis, ut in RUBO.

* Melodorum (ex dulcedine et odore fructus): Cal Perianth. 3 phyllum inferum, foliolis acutis brevibus patentibus persistentibus. Cor. Pet. 6, 3angularia subaequilatera carnosa inflexoclausa bino ordine venitalia occultantia. Stam. Fil. o. Anth numerofae oblongae clavatae, receptaculo planoconvexo affixae. Piff. Germina 10, longa, antheris circumstantibus coarctata; Styl. o. Stigm. coronaria brevissima. Peric. Baccae 10, ovatooblongae subteretes asperae 1loc. Sem. compressa nidulantia. (Medium polyspermae. inter Uvariam et Annonam, an ad priorem referendum? w.). M. fruticosum, foliis lanceolatis glabris, caule fruticolo (Uvaria odorata LAMARK.? W.); in dumetis Cochinch. pulpa baccarum parca, sed gratissima: decoctum foliorum deobstruit. M. arboreum, folis oblongis tomentofis, caule arboreo; in sylvis Cochinch. fructu non eduli: lignum aedificiis impenditur.

* Desmos (ob fructus in nodos concatenatos):p. 430. Cal. Perianth. 3phyllum rotatum, foliolis 3angularibus parvis deciduis inferis. Cor. Pet. 6, lanceolatolinearia plana erecta, 3 interiora minora prope basin constricta, genitalia occludentia. Stam. fil. 100 circiter, compressoangulata crassiuscula brevia erecta receptaculo hemisphaerico parvo insidentia; Anth. obtusae breves. Pist. Germ. oblonga 35 circiter;

Ee 4 Styl.

rum

&ibi

bet.

dina

mili

aliq

inf

nii

pta

hu

cn

Styl. o. Stigm. obtusa numero germinum. Ptric. Baccae multae, 10 — 30, exsuccae longae tenues articulatae, articulis latoovatis is spermis laeubus evalvibus, concatenatis in lineam subcurvam. Sem. latoovata dura solida solitaria. D. cochinchinensus, soliis lanceolatis tomentosis, sloribus solitariis clausis; in dumetis Cochinchinae. D. chinensis, soliis ovatolanceolatis glabris, floribus solitariis patentibus (Unona discolor vahl.? w.); agrestis prope Cantonem.

p. 432. Illicio anisato, agresti cultoque in Chinae provinciis ad occasium Cantoniensis sitis, frequenter Chinenses utuntur pro condiendis cibis, inprimi dulcibus, sed neque illud neque saccharum potioni Theae

admiscere solent.

T. II. Cl. XIV. In Leonuro marrubiastro (secundum p. 436. descriptionem potius Phlomide leoniti, w.), prope littora zanguebariae habitante, puncta nitida antheris adspersa microscopio disquisivit Cl. Auctor, eaque nihil aliud esse cognovit; quam pollen vesiculare conglobatum seiunctim aut in particulas minores coniunctum, similiter in aliis storis partibus, in

p. 438 quas deciderat, nitens. Mentha ftellata, spicis congestis terminalibus, foliis stellatis serratis: in locis in-

p. 439 cultis Cochinchinae. Teucrium undulatum, foliis oblongis undulatis subcrenatis, corymbo terminali; ad fepes Cochinch. T. thea, foliis ovatolanceolatis, caule procumbente, pedunculis axillaribus afloris; in dumetis Cochinch. foliorum virtus attenuans, deobstruens, diuretica, frequentis usus ad digestionem promovendam, praecipue stomacho a nimia ingurgi-

P. 442 tatione gravato. Ballota pilosa, foliis ovatis crenatis tomentosis, verticillis pilosis, calycibus rodentatis;

p. 443 inculta in Cochinch. B. distichae affinis. Stachys artemisia, verticillis multissoris, foliis incisis, caule simplici; culta incultaque in Cochinchina et China: odor parum gratus, sapor subamarus; usus foliorum. rum, florum et seminum internus et externus in affelibus hystericis aliisque uteri, cuius sluorem cohibet, dolores sedat, sanguinis grumos dissolvit, secundinas expellit; habitus plantae nondum florentis similis Artemisiae unicaulis, quare ob vires analogas aliqui Artemisiam putarunt.

* Barbula (a fimbria barbata labii inferioris), p. 444.
gymnosp. Char. gen. Cal. substidus; Cor. labium
inferius magnum fimbriatum, superius 4 fidum laciniis ovatis. (Cl. WILLDENOW Elsholziae a se descriptae*) nonnihil accedere monet.) B. sinensis, floribus verticillatis, foliis oblongis serratis; Cantoni in-

culta, grati odoris.

erie.

lues

ibus

Sem.

fo.

ilis;

ato-

Ino-

m.

Chi-

ei-

eae

um

pe

he-

lue

are.

res

in

on-

in-

b-

ad

tis,

is;

le-

m

i-

16

S;

11-

Scutellariae altissimae, agrestis in Cochinchina, p. 445. ris emmena. oga; usus externus proficuus in ossium saturis. Melissae creticae, in China et Cochinch. p. 447. mitae, foliorum et seminum odor Pulegii et cimicum mixtus; usus in cephalalgia, hypochondriasi et mana ex humoribus crassis et frigidis ortis; soliis recentibus indigenae vescuntur in acetariis. M. rugosa, racemis confertis axillaribus et terminalibus, soliis rugosissimis subrotundis acuminatis; culta et spontanea in Cochinch. odore et viribus praecedenti smilis.

* Dentidia (a calycis laciniis superioribus denticulatis), gymnosp. Char. gen. Cal. 2 lab. labio superiore 3 sido denticulato; Cor. labium superius brevius 4 sidum, inferius integerrimum. D. nankinensis, soliis renisormibus simbriatis, spicis prismaticis axillaribus; habitat Nankini, inde Cantonem delata ob pulchritudinem colitur.

Ocimi bafilici semina efficacissima habentur con-p. 449. ta morsus serpentum, si masticata partim devorentur;

Ee 5 par-

^{*)} Magazin für die Botanik, XI. St. S. 3.

partim recenti plagae imponantur. O. africanum folimi lanceolatis integerrimis pilofis, spicis terminalibus, verticillis interruptis (O. ferpyllifolium vaht.? w.); incultum in arenosis Africae orientalis. O. species etiam in India, earum natali solo, frequenter habitu

- P-450 et forma variant. Dracocephalum cochinchinense, soribus spicatis, bracteis subrotundis acutis, soliis ovatolanceolatis integerrimis; agreste in Cochinchina. Trichostema spirale, staminibus longissimis spiralibus; incultum in Cochinchina, ad Tr. brachiatum quodammodo accedens.
- p. 451. * Coleus (a filamentis stylum vaginantibus), gymnosp. calyce bilabiato; Char. gen Fil. in tubum ad medium usque coalita stylum vaginantia. C. amboinicus, soliis subcordatis crenatis carnosis, spics terminalibus longissimis; Marrubium amboinicum abum Rumph. l. 8. c. 75. t. 72. Marrubium odoratismum betonicae soliis burm. zeyl. p. 153. t. 71. s. Marrubium zeylanicum odoratum, nepetae sacie, soliis lamii pannonici, HERM. mus. zeyl. p. 30. in hortis Cochinchinae et variis Indiae locis, praecipue humidis: odor totius plantae vehemens nec ingratus, sapor subardens; usus in asthmate, tussi antiqua, affectionibus epilepticis et convulsivis: etiam edulis.
- p. 454. Origani heracleotici et syriaci, utriusque spontanei in Cochinch. prioris etiam in China, odor gratus: spicarum usus in febre catarrhali et vertigine, externus mundificans in scabie. Clinopodium afiaticum, foliis oblongis nervosis rugosis subtus tomentosis, spica verticillata terminali; incultum in Cochinchina. Acantho ilicifolio, prope Cantonem ad ripas sluminum habitanti, ad basin calycis foliola 2, concava parva calyci appressa, et ad corollae partem truncatam emarginatura brevis hinc inde rotundata; radicis virtus calesaciens, attenuans, diuretica. Gmeliniae afiaticae, sylvas Cochinchinae inhabitantis, virtus calesaciens, sylvas Cochinchinae inhabitantis, virtus calesaciens.

ciens, refolvens; radicis internus et foliorum externus usus ad dolores articulorum et affectus nervorum: icon Rumphii a Linn. citata procul dubio Eugeniae species est; potiori iure huc referenda radix Deiparae spuriae, Lowara Rumph. amb. l. 2. c. 48. p. 127. t. 40. Lantana racemosa, foliis oppositis subrotundis, caule arboreo inermi, racemis terminalibus; in sylvis Cochinch. lignum pro aedificiis caeditur. Barteria procumbens, inermis, soliis lanceolatis p. 458 crenatis hispidis, capitulis terminalibus; inculta prope Cantonem.

* Campfis (a staminibus mutuo incurvatis), angiosp. Char. gen. Cal. 5 gonus 5 sidus; Cor. infundibulif. 5 sida; Stam. mutuo inslexa; Caps. 2 loc. polysperma. C. adrepens, foliis 2 pinnatis, corymbo racemoso (Incarvillea sinensis LAMARK. w.); in sylvis

prope Cantonem.

n folie

alibus.

2 w.);

Decies

habita e, Ao-

15 OV2-

ichina.

alibus;

tibus),

tubum

C. am-

fpicis

um al-

ratiffi.

.f. L

ie fo-

n hor-

ne hu-

ratus.

12. 3

dulis.

onta-

ratus:

exter-

ticum,

s, spi-

china-

inum

parva

catam

is vif-

à fia-

alefa-

ciens,

Digitalis cochinchinenfis, foliis lanceolatis asperis, p. 459. floribus solitariis axillaribus, calycibus acutis, corollis obtufis apice emarginatis; in agris et hortis Co-D. finenfis, foliis ovatis utrinchinchinae inculta. que pilosis, floribus folitariis axillaribus, calycis laciniis subulatis, corollis obtusis apice integris. gnonia pentandra, foliis apinnatis, staminibus sandris, calyce carnoso colorato 5 dentato; prope flumina in Cochinchina. B. longissima, foliis alternis, flo p. 461. ribus folitariis longissimis, calyce nullo; ad ripas fluminum in Cochinchina, B. Spathaceae forma corollae similis: hae duae species cum B. indica charasteri linnaeano vix aptandae, exceptis filiqua et feminibus; neque etiam in afiaticis filiqua semper alocularis.

* Diceros (ob antheras bicornes): Cal. Perianth.p. 463. 5partitum, laciniis subulatis villosis erectis subaequa libus. Cor. campanul. 4sida, tubo intus piloso, laciniis limbi cordatis, una maiore. Stam. sil. 4, didynama,

nama, subulata pilosa tubo inhaerentia; Anth. profunde asidae divaricatae acornes. Pist. Germ. subulatum breve 4sidum; Styl. tubo aequalis; Stigm. co. chleariforme inslexum. Peric. Caps. subovata aloc. avalvis. Sem. plurima rotunda minima. (Ad genus Achimenes vahu. pertinet; w.) D. cochinchinensis, foliis stellatis carnosis, floribus solitariis axillaribus; in locis humidis Cochinch. esculentus in acetariis.

fo

a

1

fo

CI

la

×

ti

Č

ti

11 .00 0

C

n

1

1

1

1

ľ

r

p. 464. Sesami orientalis, affatim in Cochinch, et China culti, rudimento staminis quinti nullo, oleum prodesti in convulsionibus, si folia absinthii cum illo con-

p. 466. tunduntur et artus convulsi calide, fricantur. Antirrhinum linaria Cantoni ob speciem floris colitu.

A. porcinum, floribus ecaudatis verticillatis, soliis lanceolatis oppositis glabris, caulibus erectis; in locis humidis Cochinchinae colligitur pro pabulo suum.

A. aquaticum, soliis verticillatis, floribus solitariis, corollis rotunde inflatis; in paludibus Cochinchinae.

p. 467. Columnea stellata, foliis stellatis, storibus solitaris, caule repente; planta aquatica, desiciente humore statim periens, odore et aspectu amoenissima, in mutis locis Cochinchinae habitans et in vasis aqua plens substrato luto culta, mundo muliebri inserviens: vitutis emollientis, refrigerantis, humectantis.

P. 468. * Mazus (a papillis faucem obstruentibus):

Cal. Perianth. campanul. magnum 5 gonum 5 sidum,
laciniis lanceolatis patentibus subaequalibus persistentibus. Cor. ringens, labio superiore acuminato substruction social leviter 2 sido, inferiore longiore 3 sido, leciniis rotundatis inflexis; faux exterius bisulcata, interius consita papillis pedunculatis. Stam. fil. 2 dynam. per paria invicem inflexa; Anth. oblongae connexae. Pist. Germ. subrotundum; Styl. filiformis, staminibus longioribus aequalis; Stigm, spathulatum bisidum hians. Peric. Caps. subrotunda compressa 2 loc. 2 valvis polysperma. Sem. ovata minuscula.

(Gerardiae affinis, w.) M. rugofus, foliis ovatis rugo-

6. foica laxa terminali; in agris Cochinchinae.

Pro-

. co.

C. 2-

enus

bus;

nine

od-

00-

An

tur.

liis

10-

m.

iis.

26.

18

Manulea indica, foliis ovatis integerrimis oppo- p. 469. firs, flore capitato; prope maris littora arenosa in Cochinch. Satureiae odore. Martynia zanguebaria. folis pinnatifidis, flore axillari folitario, caule procombente; in littoribus Zanguebariae, conveniens cum Martunia annua HOUST. reliq. p. 5. t. 10. Cornutia p. 470. minata, foliis snatis lanceolatoovatis, flore racemofo: in sylvis prope Cantonem. Volkameria pumila, p. 472. folis lanceolatis fubintegerrimis tomentofis, peduninis subofloris axillaribus; inculta prope Cantonem. V. petalites, foliis ovatis acuminatis rugofis, racemis his terminalibus; Petalites agrestis RUMPH. a LIN-MAEO perperam ad Clerodendrum infortunatum citatus; in dumetis Cochinchinae. V. angulata, foliis cordatis angulatis, corymbo racemofo terminali; ubime in collibus et hortis minus cultis in Cochinch. forfan Clerodendrum pantculatum LINN. Vitex trifo. p. 474. In frequentissime ad maris littora per arenam repens in Cochinch. et China; fapor plantae amaricans, odor gratus subaromaticus: fructus praecipue apud medicos Indiae frequentis usus interni et externi virtute alefaciente, discutiente, nervina, cephalica, emmemgoga, in paralysi, artuum debilitate et doloribus. V. negundo fapor et odor idem, vires debiliores; in locis mediterraneis sylvestribus Cochinch. et Chinae. V. Spicata, foliis snatis crenatis, spicis linearibus ter-p. 475. minalibus; inculta cultaque in Cochinch. et China: virtus calefaciens, refolvens, nervina, anodyna, in paralysi, hemiplegia, tremore et contractione membrorum, eorum debilitate, doloribus vagis: usus frequentior foliorum externus.

* Tripinna: Cal. Perianth. cyathiforme 5 crena p. 476.
tum persistens. Cor. 1 pet. subcampanulata patens,
tubo calycem superante, limbo 5 sido, laciniis ovatis
undu-

undulatis villosis, summa maiore. Stam. sil. 2dyn. corollae subaequalia; Anth. bicornes incumbentes. Pist. Germ. subrotundum; Styl. staminibus aequalis; Stigm. acutum asidum. Peric. Bacca ovata carnosa rloc. polysperma. Sem. oblonga compressa pauca. (An species nova Tanaecii? w.) Tr. tripinnata, soliis 3pinnatis, soliolis ovatis acuminatis, racemis termi-

nalibus; in fylvis montanis Cochinchinae.

* Septas (a numero laciniarum calycis — sed nomen hoc iam alii plantae datum): Cal. Perianth. 7 partitum laciniis profundis erectis, 4 oppositis subulatis, 3 alternis ovatis maioribus. Cor. infundibulif. tubo brevi, limbo 5 partito laciniis oblongoovatis subaequalibus. Stam sil. 2 dyn. subulata erecta, corolla breviora; Anth. incumbentes. Pist. Germen oblongoacutum; Styl. staminibus subaequalis; Stigm. obtusum emarginatum. Peric. Caps. oblonga acuta 2 loc. polysperma. Sem. subrotunda. (Affinis Thurbergiae, w.) S. repens, caule repente, foliis oblongoovatis, storibus solitariis: in suburbiis Cantoniensibus.

p. 477. * Picria (ob infignem plantae amaritiem), angiosp. Char. gen. Cal. 4phyllus; Cor. ringens; Bana aloc. P. fel terrae, foliis ovatis serratis, floribus confertis; culta in hortis Cochinchinae et Chinae: soliorum usus in hydrope incipiente, febribus intermittentibus, mensibus et lochiis suppressis, doloribus colicis et iliacis.

p. 479. Cl. XV. Lepidium petraeum, agreste in China, caule spollicari tereti erecto, silicula ovata emarginata, odore Ieni; usus praecipue seminum in hydro-

p. 481 pe et tuffi inveterata. Raphano fativo glandulae nonnifi 2, inter stamina breviora et pistillum; seminum

p. 482. vis inter alias etiam eccoprotica. Ricotia cantoniensis, foliis oblongis pinnatoincisis, floribus solitariis; inculta Cantoni. Sinapis iuncea et cernua nonnisi varie-

2dyn

entes.

ualis:

rnole

auca.

folie

ermi-

- fed

anth

s fulibu-

vatis

CO-

men

igm.

cuta

hun-

190-

ien-

an-

on-

fo-

nit-

co.

na,

ro.

n.

ım

fis,

in-

6.

:03

chinchina coluntur, foliis integris nec lyratis, multo fapidiores et teneriores pro cibo. S. pekinenfis, foliis turbinatoovatis integris crispis, petiolis subplanis lais, siliquis glabris planiusculis; Pekini culta, ubi optima; in Cochinchina altius crescit, inferior qualitate; in Lusitania sata et plantata quotannis magis degenerat: vires generis, sed debiliores. Sisymbrium p. 486. apetalum, soliis pinnatisidis tomentosis, sloribus apetalis (S. figillatum? w.); spontaneum in hortis et locis humidis Cochinchinae.

Cl. XVI Tamarindus indica, in hortis Cochinchi p. 489.

nae culta, in Indiis condimentum universale; deco
dum corticis medici cochinchinenses in variolis

confluentibus propinant, saepe felici exitu.

* Stemona (a staminibus notabili sorma conne-p. 490. iis): Cal. o. Cor. Pet. 4, insera, subulata erecta incurva aequalia magna, exterioribus interiora ex obliquo tegentibus. Stam. Fil. 4, petaloidea latosubulata incurva, corolla paullo breviora, lacinia verticali erucisormi supra basin versus centrum invicem connexa, receptaculo insidentia; Anth. lineares 2loc. magnae, a medio singuli filamenti ad apicem usque lateraliter adhaerentes. Pist. Germen compressorotundum; Styl. o. Stigma hiatus germinis apice emarginati, suppositum laciniae verticali stamina connedenti. Peric. Bacca sphaeroidea 1loc. polysperma. Sem. longiuscula simplici ordine strata. (Cl.

WILL.

^{*)} Forlan aeque singularis genitalium semineorum conditio ac in Agyneia: sic quoque in Callista stylus et p. 634. stigma nulla, nisi sulcus nectarii a stamine ad germen decurrens; in Aristotelea stylus o. stigma fos-p. 637. sula exigua ad basin antherae; in Aeride stylus o. p. 641. stigma fossula minuta ad basin staminis ducens ad germen;

obl

dio

er

bu

ob

ne P

at

2

pi

C

a ti

1

WILLDENOW ad Tamum accedere monet filaments et pericarpio parum differentem.) St. tuberofa, caule scandente, foliis 7 nerviis, floribus solitariis axillatibus; Ubium polypoides RUMPH. amb. l. 9. c. 16. t. 129. inculta in Cochinchina et China: radix tuberosa fasciculata, tuberibus longis teretibus utrinqueat tenuatis albicantibus, edulis, incidens, refrigerans, demulcens, in morbis pulmonum, phthisi, tusti chronica.

- Zala (planta in aquis fluctuans), sandr. 12vn. p. 491. Char. gen. Cal. o. Cor. 1 pet. lingulata; Stam in fisciculum coalita; Caps. supera 1 loc. polysperma: Pie stia stratiotes LINN. loco plicarum lateralium neclarium aphyllum corollae adnatum, foliolo postico me iore; filamenta 5 - 8 filiformia inaequalia in fasciculum coalita, nectario inclusa, limbo corollae breviora; germen superum obliquum apice planiusculum, tubo corollae inclusum; stylus subnullus; stigma longintculum, obtuse hians, versus stamina inclinatum; folliculus oblongus gibbus, apice obtusus; semina mi-Z. ahatica, radice Auctuante, foliis turbinstis oblongis, floribus radicalibus folitariis; in fluminibus lenti cursus in Cochinch. et China: virtus totius herbae attenuans, pellens, sudorifera, diuretica, abstergens, praecipue in scabie, imo etiam in lepn, externe et interne.
- P. 493. * Medusa (a villis capsulae longis slexuosis), sandr. 1gyn. Char. gen. Cal. 5phyllus; Pet. 5; Caps. 1loc. 3valvis 6sperma. M. anguisera, soliis ovato-oblon-

germen; similia in pluribus Epidendris a b. KOE-NIG in RETZII obs. bot. sasc. 6. descriptis, ut Nipam taceamus, cuius stores curatius non examinasse videtur Cl. Auctor. oblongis ferratis, pedunculis paucifloris; arbor me-

Melochiae corchorifoliae, in agris Cochinchi-p. 494.

semula.

entis

caule

tillari.

tube.

neat-

erans

chro-

gyn

in fa-

: Pi

ella-

ma-

icu-

Ora:

ndur

nuf-

fol-

mi-

na-

mi-

to-

Ca.

172,

5

0/.

0-

n.

K-

Vol. XXXVI. Pars III.

* Pimela (arbor oleo et refina pinguissima): Cal Perianth. tubulofum 3fidum inferum, laciniis abrusis brevibus erectis. Cor. Pet. 3, ovatooblonga arella conniventia crassa, calvee longiora; Nett. lentiforme carnofum 6crenatum. Stam. Fil. 6. fuholata basi in tubum coalita, corolla breviora; Anth. Pift Germ. fubrotundum oblongae aloc. Stantes. nettario immersum; Styl. o. Stigm. acutum afidum. Peric. Drupa ovatooblonga carnofa. Nux oblonga utrinque acuta subógona angulis alternis acutioribus. aloc. (Ad Canarium referenda, w.) P. nigra, foliis p. 495. pinnatis laevibus, racemis simplicibus lateralibus, nuet aloculari; Canarium Nanarium RUMPH. amb. 1. 2. 63.t. 49? (Canarium fylveftre GAERTN. W.) in fylvis Cochinchinae et Chinae: drupae muria conditae non minus fapidae quam olivae, fed stomacho graves. P. alba, foliis pinnatis subbiugis scabris, racemis conferts subterminalibus, nuce 3loculari; THUNB. iap. 368. Canarium finense, Cana RUMPH. amb. l. 3. c. 2. p. 154 in fylvis Cochinch. et Chinae: drupae muria conditae saluberrimae, aegrotis exhibentur ad digeflorem et appetitionem cibi promovendam. P. oleo-p. 496. h, foliis pinnatis sub 4 iugis, pedunculis lateralibus multifloris, nuce Iloculari; Nanarium oleofum, Minjac RUMPH. amb. 1. 3. c. 6. t. 54. arbor maxima, frequens in sylvis Cochinch. maxime versus Cambodiam: drupae non edules; ex trunco supra basin excavato abundanter extrahitur oleum balsamo copaivae limile colore, tenacitate, et aliquatenus etiam viribus, purum vel cum vera vernice chinensi, cui tamen duratione cedit, mixtum eiusdem cum vernice

Ff

ulus;

usus; cum pice indica Damar dista (originis incognitae), stupa ex cortice bambos et pauca calce ad naves obducendas aptissimum: lignum suscorusum durum grave ad naves construendas adhibetur, licet durationis mediocris.

P. 498. * Méteorus (a flore et fructu racemis longissemis pendentibus), polyandr. 1gyn. Char. gen. Cal. fimplex 4fidus; Cor. 4fida; Drupa 1sperma coronata. M. coccineus, foliis ovatooblongis subserratis, racemis simplicibus longissimis pendulis; Butonica terrestris Rumph. amb. l. 5. c. 30. t. 115? arbor spon-

tanea in sylvis planis Cochinch. foliorum tenerorum frequens usus in acetariis; lignum foco, non aedif-

ciis, aptum.

P. 499. Camellia drupifera foliis ovatolanceolatis subcrenatis, storibus 2 — 3 natis terminalibus, drupis 4 locularibus; inculta cultaque in Cochinch. cor petala 8, obliqua, emarginata; stylus 4 sidus staminibus aequalis; drupa subrotunda, nuce sulcata, nucleis subrotundis, suglandi aequalis, non tamen esculenta (planta a Camellia distinstissima, w.); oleum ex nucleis expressum ad capillos ungendos et varia unguenta adhibetur.

p. 500. * Cordyla (a germine et bacca in formam clavae pedicello longo impositis), polyandr. 1gyn. Char. gen. Cal. simplex 4sidus; Cor. o. Bacca 1loc pedicellata. C. africana, foliis alternatim pinnatis, pedunculis multissoris lateralibus; ad oram Africae orientalem: bacca esculenta.

p. 501. * Ophelus (ab usu oeconomico fructus), polyandr. 1gyn. Char. gen. Cal. simplex 5 sidus; Cor. 5 pet. Bacca 12loc. cortice lignoso. O. sitularius, soliis sparsis integerrimis flore, solitario terminali (an Adansomiae species? w.); agrestis ad littora Africae orientalis: fructus cucurbitinus ad hauriendam aquam, servandos liquores cet.

Stdat

ogni.

d na-

n du-

t du

Billi-

Cal

rons-

ratis.

a ter-

pon-

orum

edifi-

fub.

rupis

. pe-

ribus

cleis

lenta

nu-

uen-

cla-

Char.

edi-

pe-

ricae

oly-

. 50

fo-

(an

lam,

idae

Sidae alnifoliae, in agris Cochinchinae, foliap. 502. mucilaginofa, virtus Malvae, sic et S. indicae, inculthein agris et hortis Cochinchinae. S. scoparia, fo. p. 504. lis lanceolatolinearibus ferratis. floribus folitariis erillaribus, capfula 5loculari (S. acuta CAVANILL. w); in locis agrestibus Cochinch. usus oeconomicus culium ad colligandas scopas maiores longae durationis; radicis et foliorum vis emolliens, resolvens, anodyna; externus usus ad tumores quoscumque resolvendos vel maturandos, doloremque leniendum. Rombacis pentandri lana optima ad farciendas culcitas p. 505. et similia ob elasticitatem. Gossypii herbacei et ar-p. 506. horei semina quasi legumina edulia. Urena multiflo p. 508. ra foliis angulatis, floribus congestis, calycibus mulistoris (an Malachrae species? w.); agrestis prope Cantonem. U. monopetala, foliis ovatolanceolatis lerratis, corollis Ipetalis (U. viminea CAVANILL.? w.); inculta in Cochinchina. Hibisci tiliacei folio-p. 510. rum vis refrigerans, laxans, resolvens; intus sumitur decoctum in ardore febrili, dyfuria, extus in partu difficili, phlegmone, cephalalgia calida: corticis usus H. rosaesinensis, in Cochinch. tam vulgans, ut ex eo integrae hortorum sepes ducantur, folia et radix virtutis similis, inter alia alvum laxantis: flores liquores spirituosos rubro, et addito parcissimo alumine, caeruleo colore gratissimo tingunt; recentes calceis vel telis nigris affricti nigredinem et nitorem augent *). H. mutabilis eadem fere virtus Altheeae europaeae aemula. H. syriacus foliis tomentolis in hortis Cochinchinae. H. furattenfis inter fepos Cochinchinae habitantis folia grate acida condi-Ff 2

^{*)} Conf. Ill. THUNBERG Reife — überferze von CHR.
HEINR. GROSKURD. I. Band. Berlin 1792. 8.
S. 260. (Flora iapanica ad manus non est).

mentum ciborum; in cataplasmate iuvant ad dissolvendos tumores duros et pustulas a variolis residuas;

p. 513. tunc radix esticacior habetur. H. esculenti fructus nondum maturi costi comeduntur. Alcea africana, foliis 3 lobis crenatis, storibus solitariis axillaribus, calyce utroque 6 partito (Althaea sinensis cava-p. 514. NILL.? w.); ad littora Africae meridionalis. Malvae verticillatae, cultae Cantoni, rarae in Cochinch. omnium partium vis emolliens, laxans.

(Continuatio fequitur.)

IV.

D. FERDINAND DEJEAN'S Erläuterungen über GAUB'S Anfangsgründe der medicinischen Krankheitslehre. Aus dem Lateinischen übersetzt, verbessert, mit Anmerkungen und Zusätzen versehm von D. CHRISTIAN GOTTFRIED GRUNER, Herzogl. Sächs. Coburgischen Geheimen Hofrath und Leibarzt, Professor der Arzneikunde auf der Gesammt-Akademie zu Iena etc. Erster Theil. Berlin in der Vossischen Buchhandlung, 1794. 8. mai. pagg. 448. Praefationes et contentorum index pagg. XVI.

i. e.

Commentaria in institutiones pathologiae medicinalis auctore HIER. DAVID. GAUBIO, collecta, digesta a FERDINANDO DEJEAN, medicinae doctore. Tomus I. Ex latino vertit, emendavit, notis et additamentis auxit c. G. GRUNER.

diffol.

uetne

icana.

ribue

AVA-

alme

nium

über

rank-

ver-

(chen

Her-

und

Ge-

Ber-

. 8.

nto-

edi-

cta.

do-

da-

RU-

Q.

OL DEIBAN, exactis per diversas Indiae orientalis provincias diuturnis inter medici et chirurgi officia peregrinationibus, studii medici perficiendi caus-& Lugdunum Batavorum petiit, ibique prae reliquis h GAUBIO praeceptore et amico usus est, qui etiam micitize suae adversus ipsum testimonium exhibuit. quam, quae ab ipfo acceperat ad historiam camphome pertinentia *), publici iuris faceret. nostea per plurimas Europae cultioris regiones itineribus, pathologicum istud opus in omnium fere doforum manibus deprehendit, simul autem commune fere votum audivit, ut ex numerofis Cel. Auctoris discipulis aliquis librum nimia brevitate laborantem iluftraret; quo confilio b. HAHNIUM adiit, quem veno mors praematura ab incepto opere avocavit. Igitur post irritam multorum annorum spem, alium forin hoc labore perfuncturum, ipsum in se suscepit in eque exsequendo ita versatus est, ut lectores non tam suos infius, quam b. g. commentarios, et verbis quidem, quantum liceret, ex ipfius ore hauftis acciperent; Auctoris puritatem, concinnitatem, elegantam demum vere classicam nec assegui potuit, nec voluit, cum propositum sibi esset tironibus ad librum tanta verborum paucitate constrictum, quanta rerum abundantia diffusum, aditum reserare. Prior hic tomus **) usque ad morbos solidorum instrumentarios five 6. 264. alter ad potentias, quae virus habent, ive 6. 500. progreditur, tertius reliqua comprehendit.

Ff 3 CL

*) Vid. Comm. nostr. Vol. XVIII. p. 477. Editie altera auctior prodiit. Berolini 1791.

**) Archetypum prodiit Viennae 1792. 8. mai. Tomus II. eodem anno (dedicatio scripta martio 1793.) Tomi III. pars 1. et 2 1794.

Cl. GRUNERUM huius commentarii versione sua in cives suos de GAUBIO merita*) aucturum esse las. ti praevidemus. Diffusius dictionis genus, ubi videbatur opus esse, restrinxit, superflua recidit, correctiones passim adhibuit multaque curatius determinavit. eo usus fermonis genere, quod in reliquisa fe editis feriptis fervat; auctorum praecipuorum mentionem ubivis iniecit; neque tamen se in omnibus consentire cum Auctore fatetur. In praefatione pri mum pathologiae addiscendae et excolendae necessitatem docet, ad quod argumentum in libro ipío faepius revertitur, ac deinde verum finem monftrat quo commentarius hic scriptus est et secundum quem dijudicari debeat, habita ratione judicii de endem **) lati (comparatione instituta vidimus, Cl. Traductorem omnia ea retinuisse, quae hic notata fuerant, praeter conditionem cerebri iusto duriorem, torporis sobolem, comm. ad 6. 197. pro tarditatis ingenii caussa venditatam); qua occasione simul ad de ficia eorum excurrit, qui librorum recentium censuram fuscipiunt. Tomi II. versionem propediem subfequuturam esfe, tomoque III. indicem necessarium fubiunctum iri spondet (tabulas synopticas, prioribus Tomis latinis, nam tertium nondum conspeximus, additas, hic omissas videmus).

Sic vere utilem laborem suscepisse Ill. Virum ultro satemur, dolentes, nobis ab uberiore singulorum recensione propter instituti nostri rationem abstinendum esse, praecipue quum Idem ipse sateatur, se ne unicam quidem ideam novam in explicationibus istis invenisse. Observationes solum hinc inde dispersas collegisse licebit, eodem modo, quo in novis litterariis ante adductis sactum perspicimus.

Tumor

^{*)} Vid. Comment, noftr. Vol. XXVII. p. 124 feq.

^{**)} Ien. Allg. Lit. Zeit. 1793. n. 254.

te fue

lae.

bi vi.

cor-

ermi-

Safe

men-

ribus

pri-

ceffi-

fae-

frat

dum

eo-

Cl.

tata

em.

in-

af-

nfo-

ab-

um

bus

JUS,

um

10-

bs-

ur.

ni-

ade

10-

101

Tumor faciei totiusque corporis cum maculis p. 124. mhris ab assumtis lapidibus cancrorum; convulsiones a comestis fragis, in b. HAHNIO supra memonto. In nofocomio magno Parisiensi singulis fere p. 145. debus lunae vel diem festum insequentibus aegri neins habebant. fymptomatibus nullo modo ad morbos referendis, quin his diebus cognati illos invientes ciborum aliquid apportabant. Homo in p. 168. fine paroxysmi febris quartanae, nondum plane finiin sudore, aquae frigidiori se committens, in pleuriridem tantum non lethalem incidit: ipfi DET. in regione Indostana eadem sebre laboranti accidit, ut mancipium, quod iple per quatuor fere horas neglezerat, tandem adveniens ira commotus stadio sudoris surgens invaderet, sed servus aegro alacrior in hortum aufugit, hic eum insequens tandem lassus et sudore diffluens gelidam affatim hausit, unde momento citius tympanitem fere mortiferum contraxit. Peculiaris flacciditas thenaris et antithenaris, quan-p. 242. tum novit, a CAMPERO primum observata, debilitatis universalis sequela, praesertim in iis, qui colica faturnina praegressa in paresin inciderunt (apud nofrates vulgo pro figno atrophiae vel phthiseos habita). In India orientali attonitus vidit articulorum in deli-p. 243. catis et debilibus femellis contorsiones, generali partum debilitati et ligamentorum imminutae elafticitati adscribendas. Coriarius oborta tussi sanguinemp. 248. una cum anima efflavit, pulmonibus a continua commoratione in putrida quasi atmosphaera putridis redditis. Fragilitatis offium exempla quaedam (fibula-p. 249. ni, pulveribus Ailhaudii multum abusi, meminimus, qui corpus in lecto flexurus femur; item praesecti militaris, crebris malis venereis affecti, qui inter saltandum plaudens utrumque humerum fregit). Inp. 258. India orientali leproforum crebro Ci. Auct. curae commissorum integumenta per totum corpus in na-Ff A turam

p. 280. turam corneam inflexilem abiisse vidit. De viribus p. 282. imaginationis in corpus Cl. GR. exempla quaedam adducit, item de idiofyncrasia in se ipso (iuvenes quidam inter pocula frustulam casei in os commilitonis dormientis, ipsum aversantis, malo ioco ingerebant: is tusti vehementissima vomituque protinus experce. factus sibi ab assumto caseo moriendum esse exclama. bat, et vere continuo nullisque remediis sedando vomitu post aliquot horas exspirabat). Princeps qui dam ab odore pomorum animi deliquium palius Vires consuetudinis: chemicus quidam fensim mer. curio dulci ita assuevit, ut tandem unciam dimidiam innoxie ferret. Ipfe DET. inter gentes orientales finus, vegetus contentusque degens, incipiendo grani femisse, grana 5 et 6 opii quotidie deglutire potuit, ulterius forsan progressurus, si vino abstinere

P. 345 voluisset. Parotidis meminit b. GAUBIUS, post exstirpationem 16 libr. ponderantis; Cl. DEI. in plus quam triginta cadaveribus lienes infarctos 18 — 20 libr. invenit; cognata quaedam ipsius ultra 30 annos

P. 362 vomicam gestavit. Paralysis pedis sinistri ex nervo ischiadico compresso ob scybalorum compactorum et induratorum copiam. Obstructionis pylori duo exempla, alterum ab ovo ad duritiem cocto, alterum a

p. 364. moneta argentea paullo maiore. In iuvencula binae glandulae dorfales VESALII tumefactae deglutito-nem prorfus impossibilem reddebant, vita per aliquot hebdomades clysteribus nutrientibus servata, tandem

P. 387 vero inedia et marasmo finita. In iuvene vidit Cl. GR. digitos pedum ad primam usque phalangam vera membrana natatoria connexos, sine incessus impedi-

P. 406:mento. Herniam umbilicarem in adulto b. G. omen-

P. 407 tum, intestina et hepar continentem. Herniam labiorum pudendi in femina de reliquo sana a tusti vehementiore Cl. GR. tempestiva repositione et bracherio persecte sanatam; b. G. testiculum scirrhosum in cardiiribne

edam

s qui-

itonis

bant:

erge.

ama-

O vn-

s qui-

affus

mer-

diam

es la-

ido a

e po-

inere

- 20

nnos

rum

duo

um a

pinae

titio-

quot

: CL

vera

edi-

nen-

n la-

Ve-

chen in

arci-

ercinoma lethale transeuntem, ab ignaro pro her-p. 408. nia habitum, praepostera et imprudenti compressione repositionem molito. Prolapsus uveae a vulnere p. 433. pugione militari (Bayonnette) corneae illato, apta deligatione et cohibita inflammatione feliciter curatus. Parifis Cl DEI. diffectioni cadaveris infantis 2 - 3 p. 434. mensium adstans perfectam viscerum transpositionem vidit, quod hodienum in museo regio affervaur. Ileum lethalem b. G. a sola processus vermifor-p. 435. mis contorsione ad extremum intestini ilii. Cl. GR.D. 436. in bombardario inter pollicem et indicem digitum minorem, folitos labores non turbantem; in duabus p. 443. feminis mammas, in viro Cl. DEI. penem insolitae magnitudinis; munere medici apud exercitum fungens furas militum pedestrium torosiores quam equefrium semper observavit.

V.

WILLIAM OSBORN'S, der Arzneiwissenschaft Doktors, der Entbindungskunst öffentlichen Lehrers und praktischen Geburtshelfers zu London, Versuche über die Geburtshülse in natürlichen und schweren Geburten, nehst D. ALEXANDER HAMILTON'S Briefe an den Verfasser über verschiedne seiner Lehrsätze, aus dem Englischen übersetzt von D. CHRISTIAN FRIEDRICH MICHAELIS, Arzte am Hospital zu St. Iohannis in Leipzig. Nehst einem Kupfer. Liegnitz, bey David Siegert, 1794. 8. mai. pagg. 404. Praesatio et index contentorum pagg. XX.

i. e.

Partu naturali et difficili ferendo, cum episto-Ff 5 lis lis ALEXANDRI HAMILTON ad Auctorem super variis eiusdem propositionibus. Ex Anglico vertit CHRISTIANUS FRIDERICUS MICHAELIS. Accedit tabula aeri incisa.

T ibri diffuso satis neque grato sermonis genere

p. 1. Tentamen I. de discrimine inter negotium partus in hominibus et brutis, deque pretio arti obstetriciae siatuendo. Caussa difficultatis maioris pariendi in homine partim in situ erecto corporis indeque pendente structura pelvis, relatione capitis setus ad eam, partium que mollium conformatione, partim in rhachitide, morbo hominibus solis proprio, ponendae.

p. 18. Tent. II. de partu naturali. Ad impediendam p. 32. fecundinarum nimiam in utero remoram fuadetur, ut capite excluso humeri, et his promotis reliquum corpus per aliquot minuta prima in vagina retineantur, ad irregulares uteri contractiones praecavendas

p. 35. Tent. III. de partu laborioso seu difficili. Momenta, ubi soli naturae partus negotium committendum, aut ad artis subsidia confugiendum. A sola virium exhaustione in partu protracto et difficiliore,

p. 47. nisi alia accesserint, numquam Cl. Auctor in praxi 30 et ultra annorum sinistros effectus vidit.

p. 48. Tent. IV. de partu difficili, instrumenta postulate: capite nimirum iam in pelvi haerente. Forcipem Levretianum aliquantum mutatum icone adie Eta sistit Cl. Auctor, eiusque prae vecte praecellentiam uberrime exponit, conscientia quasi coacus, quum huius usum nuperrime apud cives suos adeo increbescere vidisset.

p. 127. Tent. V. de partu protracto vel difficili, in quo perforatione capitis opus est: tentamen de partu difficili ante aliquot annos editum, iam curis repetitis excufum. **fuper**

Iglico

AELIS

enere

nihne

Ficiat

in ho.

tuen-

mine

ftru.

ium.

itide.

idam

etur.

uum

ean.

ndas.

Mo-

ten-

fola

ore,

30

lan-

rcidie-

en-

us.

leo

27-

cili

cu-

m.

fum. Vitam matris vitae fetus praeserendam esse; p. 140 sensationem mortis in setu nullam putandam; huius incluram minoris aestimandam, quam matris cet. Si p. 155 distantia ossium pubis ab osse sacro sesquipollicem aequat, pro certo assumendum, setum, sub ipsis laborum pariendi initiis aperto capite, post aliquod temporis, ad minimum 36 horarum, spatium putredine emollitum, ossibus cranii remotis, unco extrahi, adeoque sectionem caesaream, sub eadem cavitate pelvis ab aliis institutam, evitari posse. Operationis p. 161. issus tria exempla, primum a Cl. Auctore ipso, duo reliqua iam a Cl. CLARKE diario Londinensi medico 1786. inserta.

Tent. VI. de funchondrotomia. GUILIELMO P. 180. HUNTERO gratum habendum, hanc operationem in Anglia numquam institutam esse. Praeter aliorum p. 187. eius adversariorum argumenta Cl. Auctor ideo eam p. 252. reprobat, quia partes in pelvi contentae variis laesionibus exponuntur, partim durante operatione accidentaliter per cultrum operatoris, partim per dilacerationem telae cellulofae offa pubis cum interioribus pelvis nectentis, partim per liberum acris externi accessum ad has partes, partim per pressionem inevitabilem harum partium versus margines acutos offium diviforum; 2. ob metum offificationis inter os facrum et ossa innominata; 3. ob minimam spem servandi fetus, matre iam omnia doloris periculique genera perpessa.

Appendix duplex de lethalitate operationis cae- p. 289. lareae, adversus Cl. HAMILTON; et de modo caput p. 301. setus aperiendi a se proposito adversus Cl. DENMAN, rursusque nonnulla de reiicienda caesarea sectione.

Epistolae Cl. HAMILTON itidem de operatione p. 321. hac, cui ipse in scriptis a se editis patrocinatus est; et resutatio sententiae a Cl. OSBORN prolatae, setum in utero detentum sensatione destitui.

VI.

VI.

De zea mays planta analytica disquisitio. Austore FRANCISCO MARABELLI, chemiae, materiae medicae, et pharmaciae R. C. Papiensis academiae p. repetitore, plurium academiarum socio etc. Papiae MDCCXCIII. Apud Balthassarem Comini. 8. mai. pagg. LXXI. cum dedicatione et praesatione.

Antea iam hunc tractatum Cl. BRUGNATELLI operi fuo periodico inseruerat, ubi de codem ad Lectores nostros relatum est *). Iam Auctoripse eumdem denuo edidit, insertis tantum terminis exrecentiore nomenclatura chemica depromtis; dolemu tamer, satis insignem vitiorum typographicorum copiam irrepsisse. Quae igitur in priore recensione omissa vidimus, hic subiungemus.

p. XX. Succus ex culmis recentibus expressus et inspifatus post aliquot hebdomadas obtulit grumos expag. stallinos verum saccharum referentes. Seminum la

XXVIII & adhue turgidorum fuccus expressus coloris est alpag. bostavi, folutioni vitelli ovorum similis. Eorumden

XLIV. fuccus recenter expressus a fermentato in eo dissen, quod minorem acidi saccharini quantitatem largitur.

p.XLV. Fermentationem acetosam praecedit vinosa, verum spiritum ardentem praebens; acidum acetoso similimum; fermentationem utramque additum sermentum panis accelerabat; in succo culmorum eadem page.

pag. eodem fere modo evenere. Residuum ab expression XLVIII ne succi nihil acidi saccharini prodidit: cinis eiusdem terram calcaream paucumque alkali sixum vegetibile:

*) Vid. Comm. nostr. Vol. XXXV. p. 608. seqq. ubip. 610. l. 25. vocem Farina omissam esse suspicamur.

i

uch.

eriae

cade-

arum

Bal-

Cum

ELLI

dem

ipie

I re-

mu

CO-

lone

[pil-

cry-

1 2.

10

em

ert,

tar.

m

ili.

en-

em

em

12.

e;

hile: item semina lactescentia integra combusta, sedp. LIII. minore quantitate. Medulla receptaculi substantiamp. LV. Secharinam puriorem et copiosiorem quam reliquae blantae partes continet. Residuum, post expressio p.LVII. nem fucci coctione extractum, praebet acidum nitrofam, salem medium addito sale tartari aerato urinofum odorem spargentem, oleum empyreumaticum nigrum, carbonem nigrum spongiosum, in quo sal marinus; hic carbo uftus calcem et parum ferri; reliquiae istarum decoctionum ustae alkali fixum vegetabile et calcem; medulla recens usta alkali fixump. LIX. veretabile et aliquid magnesiae, calcis et ferri. Ex fa-p. LX. rinae decocto paratum extractum, admodum dulce. tamen addito acido nitrofo nihil acidi faccharini monfrat; amylacea materia ne minimum quidem alkali volatilis, sed tantum principia amylo propria; subfantia autem fibrofa gluten a triticeo potissimum elaficitatis defectu diversum, uti secundum nostrum Authorem iam annotavit Cl. CARMINATI*), de reliquo secundae substantiae succi fermentati seminum smilis. In hoc glutine caussa saporis, odoris, flavique coloris panis ex farina ista parati confistit.

Expositis his experimentis corollaria quaedamp. LXIII inde deducta subiungit Cl. Auctor, ex quibus tantum notemus, semina immatura materiem ad animalem indolem accedentem praebere, quae in maturis non detegatur, amylaceamque substantiam puriorem et albidiorem; alkali volatili ex alkali sixo vegetabili per putresactionem vel combustionem, auxilio tamen alicuius combustibilis principii, oriri, qualem mutationem et in alkali minerali docuerint pericula alibi esponenda. Tandem de syrupo aut saccharo ex cul- pag. mis in usus oeconomicos parando disserit. LXVII.

VII.

^{*)} Vid. Comment. nostr. Vol. XXXIV. p. 495.

state (462.) state

VII.

A treatile on the structure, economy and disease of the liver; together with an enquiry into the properties and component parts of the bile and biliary concretions: being the substance of the Gulstonian lectures read at the college of physicians in the year 1792. By WILLIAM SAUNDERS, M. D. fellow of the college of physicians, of the royal societies of London and Edinburgh, and senior physician to Guy's hospital. London: sold by G. G. and I. Robinson; I. Murray; I. Iohnson; and T. Cox. 1793. 8. mai, pagg. 232.

i. e.

Tractatus super structura, oeconomia et morbis hepatis, cum examine proprietatum partiumque componentium bilis et concretionum biliarium — Auctore Guillelmo Saunders.

P. 39. Per venam portarum circulantis confideratio. Lienem non esse organon diluendo sanguini destinatum, sequalis fere proportio seri ad crassamentum in sanguine arterioso et venoso huius visceris docet, quae in priori est 1000: 455, in altero 1000: 454; uterp. 41. que etiam aeque coagulabilis, neque in alterutro

p. 42. maior ad putredinem propensio. Neque bilis post exscissionem lienis in cane secreta ullam differentiam

p. 47. a bile canis fani monstrat. In fetu sanguis vene portarum ob accedentem venam umbilicalem magis arteriosus bilemque debiliorem producere videtur.

Cap.

dem !

nend

ter I

port

orig

patio

tum

hep

red

fita

vife

vid lian

cid

re

ab

bu

CI

le

les

bi-

10-

ol-

By

d.

of

an G.

br

is

Cap. IV. De arteria hepatica et sanguinis eiusdem officio. Resutatio argumentorum, eam ad secer- p. 51.
nendam bilem concurrere. In infante annum circi- p. 59.
ter nato, persecte nutrito, Cl. ABERNETTY venam
portarum non in hepar, sed in venam cavam prope
originem emulgentium insertam invenit, arteria hepatica paullo ampliore visa; bilis in intestinis et exigua quantitate in vesicula fellea, bili aliorum infantum simillima.

Cap. V. Interior hepatis fiructura. Cap. VI.p. 68. Rilis cursus. In transitu ex poris biliariis ad ductum henaticum eam iam concentrari, admodum probabile reddit vasorum absorbentium ex interioribus hepatis oriundorum copia. Bilis cysticae ab hepatica diversitas non tantum a vasis absorbentibus, sed ratione p. 70. viciditatis etiam a muco in vesicula secreto proficisci videtur. Non semper ab obstructione ductuum bilariorum icterum oriri, docet febris flava Indiae oc. p. 84. cidentalis, probabiliter a nimis larga bilis fecretione repetenda. Ut constaret, utrum regurgitatione, an absorptione, bilis icerum producat, in duobus canibus ductus hepaticus ligabatur; bihorio elapfo alter-p. 80. uter strangulabatur, et tunc vasa absorbentia suido biliofi coloris multum distenta ad ductum thoracicum usque, huius autem contenta modice tantum biletincta apparebant; fanguis in vicinia ligaturae itidem particulas biliofas susceperat; has autem non in universam sanguinis massam transiisse, naturalis coniunctivae oculi color docebat. Alteri cani post idem tempus sanguis ex vena jugulari et hepatica detradus est; prior chartam scriptoriam levi, posterior profundissimo bilis colore tinxit.

Cap. VII. Bilis. Experimentis cum bile bubu-p. 108. la recenti institutis apparet, eidem inesse aquam principio odorisero imbutam, mucilaginem albumini ovi similem, resinam principium tingens et amarum continen-

dilu

inne

bril

veli

nun

febr

faci

cau

ad l

an

mei

dan

tne

foi

iala

qua

bre

qua

no fec

ube

Via.

tor

nic

ba

rh

ne

op

p. 110-tinentem, et alkali minerale. Eadem bilis tardius fanguine ex eodem subiecto desumto putredinem subiit.

p. 170 inferius, ubi de ictero agitur). Calculum biliarium
p. 119 chemice examinatum invenit Cl. Auctor potiffimum
conftare ex substantia resinosa, exiguaque particula
terrae apparenter calcareae, cum alkali minerali et
volatili coniunctae.

p. 120. Cap. IX. De usu bilis. Ex eo, quod bilis viridis et amara omnibus animalibus rubri sanguinis is que solis competit, relatio quaedam inter illam et principium tingens sanguinis probari posse videtur. Usus illius non ad chylisicationem, sed ad stimulum intestinis admovendum, ex cuius desectu facilius

p. 125. quam excessu morbi oriantur; neque improbabile, ab amaritie eiusdem exspectandas esse vires antisepticas in canali intestinorum.

De morbis hepatis ab eius, ut organi secretori, functionibus pendentibus. Cap. I. De secretione bilir p. 131.autta. Eam in climatibus calidioribus ideo obtingere, ut eo potentius dispositio ad fermentationes spontaneas putridasque corrigatur et arceatur. Facilius etiam excessui quam defectui eius medendum. In quos morbi biliofi Europam repetere coëgerant, ad. tollendam dispositionem ad augmentum bilis sussit Cl. Auctor, ut mane ieiuni aquam temperaturae 90 - 114° Farenh. biberent, fubiuncto moderato corporis motu; huic scopo aqua simplex aeque respondet ac Bathoniensis, Bristoliensis, Buxtoniensis. Si aqua calida bilem non fatis evacuat, exiguae dofes falium mediorum addendae. Inde effectus aquarum Cheltenhamenfium in fimilibus casibus explicandus, quas ars imitari potest solvendo salem catharticum amarum in aqua naturali martiata. De cholers mor-

p. 141.bo in Anglia tempore auctumnali epidemico: curatio

line

em

iam

Um

ula

et

C.AL

iri-

115.

et

or.

ım

me

e.

ti-

rii, ilis

0.

Ď.

us

is,

fit

.

10

1

d

diuentia poscit, in auctiore malo opium aromaticis iunctum et moschum largis dosibus; symptomata se-brilia in principio morbi largam venae sectionem et vesicatorium abdomini imponendum postulant; non-numquam balneum calidum. De secretione bilis in sebre slava Indiae occidentalis.

Can. II. De secretione bilis imminuta. Hepar P. 148. facile inflammationibus chronicis obnoxium, quarum culla primaria in vitiis ventriculi et duodeni polita; ad haec in curatione primo loco respiciendum. Stru-Anra hepatis mutata, potissimum ab inflammatione. mercurius ad leviorem usque salivationem excitandam conducit. Usus itinerum marinorum ad restimendam bilis fecretionem. Ad bilem viscidam, egref p. 153. hi in duodenum imparem, calomelas, scammonium. ilana, quae magis in duodenum agere videantur, quam alia purgantia. Diarrhoea biliofa critica in febre infantum folutione salis polychresti et nonnumquam, praecipue in principio, interposito calomelano et scammonio iuvanda. In maniacis generatimp, 154. secretio bilis vitiata, iisdem remediis tollenda.

Cap. III. De impedito bilis in duodenum libero Phaenomenorum caussarumque isteri tranfitu. uberior expositio. Exempla calculorum biliariorum p. 172. va praeternaturali ex vesicula fellea in intestina delatorum absque vitae noxa. Icterus pertinax a semi-p. 173. mbus ribium orificium ductus choledochi obturantibus. Calculos frequentissime icteri caussam excitan-p. 175. tem constituere; eorum transitum iuvandum esse lemoribus emeticis, quae in principio nauseam solum, et postes demum vomitum cieant, unde forsan morbus navigantium his in casibus adeo proficuus; duodenum stimulandum calomelano cum scammonio vel rheo, et ubi bilis iners, purgantibus, amaris et sapone nuptis; sub dolore vehementi et pulsu debili opiata et balnea tepida, praesente sebre venae sectio Vol. XXXVI. Pars III. et Gg

et regimen antiphlogisticum suadentur. Equitatio moderata ad promovendum calculum eiusque genesin praecavendam, cui fini etiam aquae martiales opitulantur.

exip

nos tate

noxi

reta

diae

dem

tro

M

D

Cap. IV. De morbis hepati cum aliis organis firucturae glandulosae communibus. Hepatitis, intendum dissicilius a peripneumonia, gastritide et rheumatismo musculorum adiacentium distinguenda. Intendum secretionem bronchialem resolutioni accessis

p. 188. vidit Cl. Auctor. Scirrhus, frequens effectus in p. 191. flammationis chronicae five passivae, magis in lyste

p. 191. nate venoso, quum hepatitis sive inflammatio activa systema arteriosum afficiat: signa illius in principio ambigua et saepe affectiones ventriculi mentientia.

p. 198. Mutatio structurae ratione soliditatis et densitatis pendere videtur ab effusione lymphae coagulabilis in

p. 202. substantiam parenchymaticam hepatis. Causse in flammationis, ut in aliis partibus, vel in nimio impulsu sanguinis in vasa minora, vi horum subsistente,

p. 209. vel in horum debilitatione. Tubercula in hepatede reliquo apparenter sano, itidem praegressis insammationibus partialibus adscribenda; ad eorum originem explicandam adducitur experimentum alium

p. 211. quidem in finem institutum, quo mercurius crudus in venam cruralem canis iniciebatur; elapso integro die febris excitabatur, cui post 2 — 3 dies dyspnoes, tussis, reliqua affecti pectoris signa, tandem mors succedebant; sectio pulmones tuberculis refertes monstrabat, quorum multa iam in vomicas abierant, singulum autem globulum mercurii quasi nucleum continebat. Curatio instammationis activae hepatis.

P. 217. Propria experientia edocus Cl. Auctor subitam successionem vesicantium in vicinia partis inslammatae diuturniori vesicatorii in uno eodemque loco appli-

p. 224. cationi praesert. Abscessus ad integumenta formatus lanceola aperiendus, eiusque sanatio patienter exspetatio

ene.

opi-

anis

nter.

mi-

nter-

ffife

in.

vfte-

Ctiva

ipio

ntia.

tatis is in

im.

nte, e de

am-

igi-

um

dus

gro

De2,

ors

int,

um tis.

uc-

tae

oli-

na-

ter neexpectanda, quae licet, ut ipse expertus est, per annes protrahatur, tandem tamen cum redeunte sanitate perficitur. Mercurius in inflammatione activa p. 227. notius, magisque suppurationem accelerare quam retardare putandus; neque in morbo endemico Indiae occidentalis sagacissimi felicissimique medici eodem prius utuntur, quam inflammatione remediis antiphlogisticis suppressa. Ubi scirrhi metus est, lo p. 230. cum frictionum mercurialium in hypochondrio dexto essentie dummodo medicamentum sufficienter in systema universum agat. Tandem nonnihil de dysenteria, scirrhi hepatis in India frequenti sequela, itidem mercurio suganda.

VIII.

D. CHRIST. FRIEDR. DANIELS Pathologie, oder vollfländige Lehre von den Krankheiten, welche die Nofologie, Pathologie, Aetiologie und Symptomatologie enthält, aus dem Lateinischen übersetzt, mit
Anmerkungen und Zusätzen des Verfassers. Erfler Theil. Weißensels und Leipzig, bey Friedrich Severin. 1794. 8. mai. pagg. 517. Praefatio et index contentorum partis primae
pagg. XXXII.

i. e.

chr. Fr. Daniel pathologia, sive absoluta doctrina de morbis, nosologiam, pathologiam, aetiologiam et symptomatologiam complexa, ex latino versa, cum annotationibus et additamentis Auctoris. Pars prior.

De instituti ratione olim iam in his commentariis expositum est. Monitus ab eruditis, dictionem aphoristicam, crebrum vocum graecarum usum insumque dicendorum ordinem sustema aegritudinum lectu difficilius reddere, illud in vernaculam linguam vertendi confilium cepit Cl. Auctor. Quum illid iam nobis ad manus non fit, comparationem inter utrumque laborem instituere non possumus; ampliorem autem sciagraphiam exhibere brevitas nos vete Difficultatem inveniendi ubivis voces teutonicas aptas ipfe Cl. Auctor non diffitetur: verum quum eufme di libri affidua manu verfandi fint, non dubitamus le Stores hanc verborum infolentiam tandem fore fune raturos, neque eos, qui tali labori iustum pretium decernere norint, idem operae Cl. DANIEL dens gaturos.

IX.

Dissertatio inauguralis medica de irritabilitats notione, natura et morbis. Quan – MDCCXCIII. eruditorum examini subiecit so ANNES LUDOVICUS GAUTIER, Wratislavienis. Halae, typis Franckianis. 8. pagg. 190. sine dedic. et praesamine.

Symbolam hanc ad physiologiam et pathologiam fuasu praeceptoris optimi, Ill. REILII, adsert Cl. Auctor, partibus duabus hanc tractationem absolvens, quarum prima physiologiam, altera pathologiam irritabilitatis complectitur.

Vis vitalis, ab aliis nervosae dictae, recepto ab aliis modo, licet non prorsus adaequato, esselus sunt

P. 4.

^{*)} Vol. XXIV. p. 704. feqq.

entariis*

di&ionem

m ulum

ritudinum

linguam

um illud

em inter

; amplio-

os vetat

icas aptas

e ulmo-

tamus la

ore fune

pretium

EL dene

bilitatis

am -

ecit 10-

avientis.

o. fine

ologiem

fert Cl.

abfol-

atholo

epto ab

ffe dus

funt

funt vel fensationes ad sensus externos et internos pertinentes, vel motus, sub quibus reliquae functiones omnes comprehenduntur. Variae motuum di-p. 6. visiones: inter passivos summam cum in universa renum natura, tum praecipue in corporibus animatis. Mentionem merentur ofcillationes. Motuum orga-p. 8. m diversissima, non musculi soli, sed etiam viscera p. 88. elandulae, organa secretionis et excretionis, quae moti proprio gaudent motuque fuam functionem absolvant, neque proprie ad organa sensuum pertinent. Fibrae simplices illa constituentes, organorim istorum elementa dicenda, diversa tam ratione materiae et formae, quam modificationis virium illis inheerentium: genus horum elementorum F. motona five irritabilis, eius species F. communis et F. muscularis. Fibra communis, telam cellulosam con-P. 10. stimens, ex fibrosa sanguinis parte oriri visa (non adwer glutine, unde neque in hoc sedes irritabilitatis ponenda), in statu morboso nonnumquam ex lym-p. 55. phi coagulabili exsudante; in genere hominibus tenerior quam brutis, unde et ipsis subtilior motus et acutior fensus. Mutatio eius in membranas, parendyma viscerum, vasa cet. Eiusdem contractilitas. ne internarum quidem cavitatum motu, fegniore licet, prorfus negando. Motus eiusdem plerumque mere animalis, a corporeo stimulo excitandus, quamvis non omnis nervorum influxus negari possit. Fibrap. 16. muscularis: crescentibus annis non numero, sed crasfitie augeri videtur; nec vulnere perdita regeneratur,

*) Vid. Comm. noftr. Vol. XXIII. p. 273. feq.

sed tela cellulosa compensatur; fine dubio proxime

er fibra fanguinis gignitur, terra tantum remotam eus partem efficiente. De fabrica musculorum, po-

Gg 3

tisimum fecundum Cl. PROCHASNA*). De tendini p. 24.

rum ac

Vis vit

diversa

ntrum

comm

ti cen

multa

ea inf

que a

deniq

a ner

dem

ment

irrita

no a

funt

nerv

citat

adm

refe

de.

tet;

aut

int

tus

mt

VIS

ter

fp

te

in

fe

bus et bursis mucosis. Contractionis musculose gradus pendent a composita proportione ex gradu et natura irritabilitatis, contractilitatis vi et indole, et stimuli natura et gradu. Ambiguitas signorum indo

p. 28. lis musculosae huius vel illius partis: muscularia dici solent organa multum irritabilia, et motu manisello praedita, iis, quibus motus segnior est et debilior, ad sibram communem relegatis. Vis motum essiciens organica et animalis, non tamen specifica, sed communis vis vitalis, in relatione ad organa motus vis motoria vocanda, cuius essectus proximi seu facultates irritabilitas, sive sensus pro stimulo, aut ea arge-

p. 53. ni motorii facultas, quae a caussa externa sive a simulo se immutari patitur et ad actionem sibi pecularem compelli potest; et contractilitas, sive faculta organo motorio ab insita sibi vi motoria impertita, se a stimulo provocatum contrahendi. In diversitate organorum ratio latet, cur una eademque vis vitalis in organis sensuum sensationes, in organis motoria motus producat; a diversa horum structura diversa

p. 31. tas vis motoriae facultatum eius. Cooperatione anmae ad intelligenda irritabilitatis phaenomena non opus esse videtur, quum absque anima in minenlibus crystallisatio et in vegetabilibus structura organica reperiatur. De contractilitate in specie; ab haultero minus exacte cum vi mortua ab elasticiate pendente confunditur, et a blumenbachio *) per-

p. 34. peram soli telae cellulosae tribuitur. Singulis organis modi contractilitatis specifici, maximam partem vel ad celeritatem, vel ad durationem vel ad cobur contractionis referendi; hae diversitates cum diversi irritabilitatis gradibus iunctae omnino physiologorum

^{*)} Eorumd. Vol. XXX. p. 345.

ofie u et

e et dici ello

ad

ens

m-

VIS

rum seque ac pathologorum attentionem merentur. Vis vitalis in toto corpore unica, sed ab organorum p. 37. diversa fabrica diversimode modificata. atrum eadem nervorum ope cum organis motoriis communicatur, an per se his insit? minoris momeni censenda; HALLERUM in irritabilitatis doctrina p. 40. multas ideas confudisse, copiose docetur, adducto posta infigni Auctorum numero, qui in ipfius aliorumme argumentis refutandis operam collocarunt, ac p. 46. denique vis motoria communis vis vitalis afferitur. anervis ad organa motoria, aeque ac fensatio ab iisdem ad organa fensitiva ductis, pendens. De irritamentis, stimulis motoriis, seu caussis externis, et de iritatione ad motum seu mutatione passiva in orga-Stimuli iterum vel extranei p. 48. no a stimulo excitata. funt vel res corporis ipsius, hique rursus vel stimuli nervoli ab impressione interna sensorii communis excitatae, pro lubitu animae ad musculos voluntarios admittendi, vel aliae corporis partes ad nervos non referendae, v. c. bilis in tubo cibario, fanguis in corde. Irritamentorum actio in organa motoria nos latet; ad leges animales pertinet, neque ex physica aut mechanica motus et mutationis communicatione intelligitur; perceptio illorum non est sensus ingratus, neque actionis insequentis scopus remotio stimili, Stimulus ad organa motoria involuntaria a ner-p. 49. vis transfertur, fensu ad animam non propagato, faltem non percepto. Irritamenta vel communia vel specifica, non nisi in hoc vel illo organo motum, saltem regularem et determinatum, suscitantia; porro vel temporaria et periodica, vel continua, ut fanguis in corde; demum arbitraria vel spontanea: inde differentia actionum in organis motoriis, continuarum vel interruptarum, arbitrariarum vel spontanearum. Aliae differentiae motuum ab irritamento excitato-Gg 4

mot

hye

inte

bili

Ar

ani

aff

m

01

vi

f f

rum a fabrica organi, eiusque virium modificatione. item a conditione irritamentorum ipforum eorumque relatione ad motum, atque a motus continui relation ne ad irritamentum antecedens. De irritabilitate in

P. 54. genere: accurate determinata non est vis ipsa, sed qualitas, quae organo motorio a fua vi communivi tali traditur; minus accurate ab HALLERO VISDIO-

p. 56. pria et insita vocatur. Est autem cuivis speciei organorum, imo unicuique organo sua peculiaris sen specifica irritabilitas, a BLUMENBACHIO sub nomine vitae propriae partium, a PLATNERO fub communi sensu gustus nervorum indigitata, ob quam quodris organon proprium sibi stimulum desiderat ad mous fanitati congruos excitandos; haec in quolibet individuo varias idiofyncrasias producit; inde haec vel illa animalia ab hoc illove stimulo aliter atque aliter afficiuntur; ex hac phaenomena corporis fani et at groti, natura morborum, virtus medicaminum exp. 66. tur, quam HALLERUS aliique assumserunt, neque

plicanda; inde latior irritabilitatis campus intelligi-

illius graduum scala adeo exacte concinnata. Venfimile videtur, in ipse sano homine irritabilitatem mutabili, non fixo, gradu gaudere, eamque mor deprimi, mox exaltari, ideoque stimulos, ratione quantitatis et qualitatis eosdem, diverso tempore admotos, diversum effectum prolicere; neque temen opus ese, ut cum GIRTANNERO *) exhaustionem et accumulationem principii irritabilis assumamus. Ex hac hypothesi multa corporis sani et aegrou phaenomena fatis commode explicantur, licet quamplurima alia adhuc nos lateant.

Sie Cl. Auctor novit virum amentem, qui iam p. 80. per triginta annos omnino nudus, absque lecto et motu,

^{*)} GREN lournal der Physik. B. III. S. 327.

tione.

mque

latio.

ate in

fed

ni vi-

pro-

or.

s fen

mine

nuni odvis

otus

divi-

ve ve

liter

t 28-

exligi-

que

eri-

tem

100

one

tı-

em ous.

DO.

m

am

to.

motu, in habitaculo ventis aperto, ipfis feveriffimis hvemibus degit, numquam ne pernionem quidem ab intentiffimo gelu perpeffus. Cauffae remotae irritahilitatem immutantes: calor, frigus, aer, lux, ele-Aricitas aeris, alimenta, tenfiones partium, nimiae animi et corporis contentiones, excretiones, animi De specifica irritabilitate singulo organo motorio competente: contractio ipsa, sive motus in P. 88. organo inceptus, a stimuli natura haud aliena esse videtur; musculi voluntarii specifica irritabilitate gaudent pro fensu nervoso (hic etiam de ideis animae dirante musculi voluntarii actione, vel claris vel ob- p. 93. scuris; in morbis ideae obscurae vel perdurans senhe pervolus nonnumquam instinctus seu motus in mulculis voluntariis excitant, quorum anima confcia non est). De irritabilitate specifica fibrae communis, morum fanguiferorum maiorum aeque ac capillanum, vasorum lymphaticorum, iridis, cordis, pulmonum, tubi cibarii, hepatis, renum, uteri et mammarum velicae urinariae, genitalium virilium, glandularum, falivalium et pancreatis: multa egregia, sed hic non repetenda. Hypotheleos Cl. GIRTANNERI fu-P. 129. perius adductae brevis expositio. Cl. GALVANII ex- P. 131. perimenta *), a Cl. REILIO **) ad simplicent irritationem musculorum a materia electrica ceu stimulo externo relata.

Pars posterior de morbis irritabilitatis. Irritabi-p. 135. litatis desectus vel excessus vix sine alienatione, aut

Gg 5 haec

^{*)} Vid. Comment, nostr. Vol. XXXIV. p. 684. seqq. Scriptorum super boc argumento editorum indicem exhibet Cl. GRUNER in DEIEAN'S Erläut. über GAUB'S Anfangsgr. der medic. Krankbeitslebre, Tb. I. S. 299.

⁽¹⁾ GREN lourn. der Phys. B. VI. S. 409. 413.

haec fine alterutro priorum, adest; gradus irritabilitatis morbosi multiplices, vix satis cognoscendi. Miasmata inprimis et quaedam venena irritabilitatem organorum alienare videntur. Raro omnes corporis partes una afficiuntur, sed plerumque singulae tantum, imo nunc hoc nunc illo vitio, v. c. uterus sub menstruatione irritabilitate vasorum, sub partu irritabilitate fibrarum aucta. Sic etiam contractilitats mutari potest vel una cum irritabilitate, vel sola. Exaltatio irritabilitatis morbosa universalis in

p. 139 sola. Exaltatio irritabilitatis morbosa universalis in toto corpore licet cogitari possit, vix tamen umquam occurrit, nisi quod simile quid in malo hypochondriaco et dolore acerbiore diutiusque perseverante observetur; topica frequentior vel in quodam systemate universim, ut in febre, rheumatismo universali vel in quodam organo singulari, etiam ob consensum ut cordis in inflammatione ventriculi cet, unde pulsus parvitas in his morbis. Caussa huius exaltationis a mutata organorum vel externa vel interna conditione sub-

p. 142.lata morbum ipsum tolli, nec solis narcoticis. Irritabilitatis depressio a variis caussis, imo iis ipsis, quae maiori gradu illam exaltar.t; essectus eius, torpores et paralyses non musculorum tantum, sed omnium organorum motoriorum; huc referenda animi deliquia, pallor faciei perpetuus a terrore superstes ab destructam vasorum cutaneorum irritabilitatem, satus abdominales in febribus malignis, tympanites, mutationes sensibiles in senectute, partes versus sinem vitae successive emorientes, v. c. mors sub catarrhi suffocativi symptomatibus, pectore licet a

p. 145.morbo primario non affecto. Febris; caussa pronma motuum praeternaturalium in ea observandorum videtur universalis cordis, arteriarum et vasorum

P. 147 omnium irritabilitas aucta; inde cor et vasa stimulum naturalem, sanguinem, aegrius serunt et in mopto

br

pu

bi de

ti

li

ndi

em

oris

an-

Sub

rtu

ai.

vel

in

am

10-

te

e-

li,

1

115

0.

18

tus abnormes rapiuntur; caussae remotae non simulos febriles gignere, fed irritabilitatem fuccessive augendo febres producere videntur; idem etiam fymntomata febrilia probant. Irritabilitate per nimiam p. 149. partium actionem et intensionem depressa, febris fehre fanatur, vel in maiore gradu inflammatoria in mutridam, imo in sphacelum quasi universalem transit cet. Medicamenta febrifuga irritabilitatem deprimunt. In febribus intermittentibus exaltatio irritahilitatis periodica, in continuis continua. Cutimp. 151. dudum paralyticam in paroxysmo febris intermittentis quavis vice sensibilem redditam vidit Cl. Auctor. Inflammatio: confistit in praeternaturali efficacia vis p. 152. ritalis vasorum, a duplici caussa, vitio illorum externo vel interno, derivanda. Stimulos praeternatura-p. 154. les vix pro caussa proxima assumi posse, variis argumentis probare fatagit Cl. Auctor, observationemque enarrat ad evincendam puris ex fibra fanguinis, accedente aëre et vasorum actione, originem, in sectione cadaveris feminae factam, quae inflammationem renis dextri eiusque venae emulgentis et partis venae cavae, cui ea inserebatur, ostendebat, utramque venam infarciente polypo, qui in centro materiam puni simillimam continebat. Alii morbi ab aucta irrita-p. 159. bilitate: ardores topici, praesertim abdominales, hypochondriacorum; haemorrhoides aliaeque congestiones sanguinis; plurimae haemorrhagiae narium et pulmonum, activae dictae; passiones ex suppreslis haemorrhagiis, perperam metastasibus annumeratae; collectiones ferofae in tela cellulofa faepe fubito natae rurfusque evanescentes; ptyalismus sub variolis; diabetes; ophthalmiae recens natorum; dolores et spasmi in gonorrhoea. Vulnera praecipue ad irri. p. 162. tabilitatem augendam multum valent. In tetano in p. 164. ter irritamenta et spasmum ipsum aliquid interesse, nempe mutationem vis vitalis, a veritate haud alienum; eadem et reliquorum spasmorum, inprimis epilepsiae, ratio videtur, quod spasmi periodici a caussis sixis et perennibus illustrant: vir per decennium bis quotannis tussi periodica et asthmate assicie batur, reliquo tempore bene valebat; sectio saccum mirae magnitudinis liquido lymphatico refertum, to tum thoracem dextrum comprimentem monstrabat. Spasmorum igitur caussa praedisponens est irritabilitas aucta in organis motoriis voluntariis et spontaneis; occasionales sunt sensus nervosi sponte enati in musculis voluntariis, et in spontaneis stimuli matera

if

'n

p. 167. les vel naturales vel praeternaturales. Irritabilitas hepatis aucta: fenfus eius pro stimulo in eum gradum evehi potest, ut a naturalibus vel minimis stimulis irritatum ingentem bilis copiam secernat, quae ergo in morbis biliosis haud praeexistit, sed a morbo

p. 169. ipfo nascitur. Caussae huius exaltationis: vitium congenitum nonnumquam; obscura et mitior inflammatio, frequenter pro febre biliosa habita; aër calidus, inprimis humidus putridisque effluviis gravidus; sebres incipientes, praecipue malignae in climatibus

p. 172. fervidioribus. Effectus irritabilitatis huius auche: bilis uberior fecretio, vel mitioris fola natura fupen-

p. 173.bilis, vel alios morbos inducentis. Signa eiusdem pro diverso irritabilitatis gradu, ex loco proxime affecto, irritabilitate totius corporis aucta, excretis,

p. 175. caussis praegressis cet. petenda. Curatio: verismile, evacuantia, inprimis emetica, nonnumquam fortiori irritatione in ventriculo excitata irritabilitatem hepatis supprimere, ideoque statui bilioso mederi.

p. 176. Vim vitalem hepatis, eius mutationes, et effectum motuum et medicaminum in iliud nondum satis novimus, ut non adeo ratiociniis confidamus, quam er perientiae, quae alias deiectiones biliosas perniciosa, alias salutares monstrat; in statu irritationis totius corporis, et inprimis hepatis, evacuationes spontinese

rimis

ici a

cen-

ICIe-

cum

to.

bat

bili.

nts.

i in

Tia-

itas

Ta-Ai-

bo

n-

ns

nese aeque ac artificiales noxiae; contrarium in irritatione hepatis minore vel remittente obtinet. Sordes turgescentes emetica omnino poscunt, licet explicari non possit, utrum nimia ad secernendam bilem materies adfit, an torpor in ductibus fecretoriis et excretoriis. Rarissime caussa proxima exaltatae isius irritabilitatis, nempe vitium hepatis, sola ut obiefum curationis, fed plerumque cum alio morbo in curationem fibi vindicante occurrit; vix etiam fatis nota funt remedia specifica irritabilitatem istam deprimentia, neque igitur folus narcoticorum ufus semper sufficit; si irritabilitas hepatis tantum cum evacuationibus nimiis a bile exuberante coniungitur. blandissimis remediis internis et externis evacuationes neque praepostere sistendae neque urgendae: evacuata prima et crassiore materia haustus RIVERII et subsistente adhuc vomitu opium in aqua aromatica linimenta, vesicatoria, fomentationes ex vino et aromaticis; cessante vomitu acida, mineralia adeo, et Similis blanda medendi ratio commen-p. 181. datur in diarrhoea vel primitus praesente vel a vomitu relicta, adversus quam conchae multi usus, quum terrae calcareae praeter acidi absorptionem alia virtute nobis incognita in corpus animale agant; his, fi febris adest, mera mucilaginosa, fin nulla, lichen islandicus adiungenda, et ubi opus, parcae opii doses. Tandem roborantia, diaeta nutriens et analeptica, motus, evitatio omnis frigoris. Rurfus de noxis emeticorum in hoc morbo adhibitorum. bris biliofae notio ambigua: specificam et idiopathicam maxime in dubium vocat Cl. Auctor, bilemquep. 184. raro vel numquam remotam neque propiorem cauifam neque essentiale symptoma, quod singulare in curatione momentum constituat, esse censet, nequep. 186. omnino

169

10H

rui

for

pr

id

CC

d

d

e

omnino Cl. WEDEKIND *), inter febres ex bile five eas, quae a particulis bilosis, satis corruptis in fanguinem transeuntibus, cor et arterias irritantibus, efficiuntur, et febres biliofas, ex omni alia caussa surgentes, quae vero a bile vel nimia vel acri exasperentur et ducantur, assentitur, sed febrem quamvis er peculiari ipli caussa, neque umquam directe ex bile nasci, bilemque vel fortuito febri accedere, vel cum febri ex una caussa gigni, vel ipsam denique febrim bilem producere statuit; in curatione ergo ad febris naturam respici debere, bilem ad evacuationem praeparari, quod vix nifi legitima febris tractatione et cu ratione caussarum bilem producentium fieri possit*, coctam eliminari, sed evacuantia nonnisi sub signis manifestis turgescentiae exhiberi, ac demum ulteriori bilis generationi resisti.

X.

D. TOHANN PETER FRANKS, Kaif. Königl. wirldchen Gubernialraths zu Meiland, und Professort
der praktischen Medicin zu Pavia u. s. w. Drey
zum Medicinalivesen gehörige Abhandlungen: 1)
Entwurf zur Einrichtung einer klinischen Schule;
2) Entwurf zur Errichtung eines medicinisch-chtrurgischen Collegiums zu Pavia; 3) Apothekerordnung für die Oesterreichische Lombardie. Auf
dem Italienischen. Leipzig bey Iohann Gottleb
Feind. 1794. 8. mai. pagg. 132. Praesatio
Tradu-

**) REIL Mem. clin. Vol. I. Fasc. II. p. 18.

^{*)} Auffärze über verschiedene Gegenstände der Arzudwissenschaft, Leipzig 1781. 8. S. 80.

Traductoris et conspectus contentorum pagg.

XXVI. cum imagine Ill. Auctoris ad umbram
efficta.

i. e.

er er

le.

m

m

113

e.

0.

dicam pertinentes: 1) adumbratio scholae dinicae constituendae; 2) collegii medicochirurgici Ticini condendi; 3) norma pharmacopoeorum in Lombardia Austriaca. Exitalico versi.

Atissimum patriae suae donum offert Cl. TITIUS, U ipse per biennium in Insubria Austriaca studiorum perficiendorum caussa commoratus, his opusculis in linguam vernaculam translatis. Primum eonm gallice *), brevi postea in italicam linguam versum, secundum et tertium; absque Auctoris nomine, sufforitate gubernii Mediolanensis (praesationi prioris subscriptus 29. apr. 1788.) prodierunt; ex idea 10SEPHI II. fummam rerum medicarum diredionem Ticini, fede academiae huius provinciae, concentrare volentis, ita tamen, ut, monente in praefatione Cl. TITIO, institutum obstetricium ibi non p.XXIII dum existat, quum simile iam ab aliquot annis Mediolani magno cum successu vigeat. Nos igitur potiora momenta excerpturi veniam lectorum nostrorum et exoptamus et obtenturos esse speramus: quis enim FRANKIUM de his argumentis disserentem non lubentissime audiat?

Plan d'école clinique, ou méthode d'enseigner la pratique de la médecine dans un hôpital académique, par I. P. FRANK. A Vienne 1790. 8. I. Senatus Genuensis ab Ill. Auctore petierat, ut de consilio fundandi instituti clinici a Cl. olivari proposito sententiam ferret: cui petito quum satisfe cisset, idem senatus institutum hoc, consilio olivari cum responsis frankii iuncto, localiumque circumstantiarum ratione habita, approbavit *). Illigitur Auctor transmissa senatui cogitata sua de modo praxin ad lectos aegrorum docendi communicat, quem ipse, ex quo Ticini professor medicinae prasticae constitutus est, sequutus suit, et qui accuratam ideam methodi universalis studii medici et chirurgici sissit, iussu gubernii Mediolanensis scriptam et 1787 consectam.

1

metuen-

Cap. I. de loco ad scholam clinicam destinata p. 11. Commodissimus in nosocomio ipso vel eius vicini. tranquillus; conclavium, magnitudo conveniens in relatione ad numerum lectorum discipulorumque; lecti fatis à se invicem distantes; sellae perforatae non tolerandae (auxiliorum ad renovandum aërem mentio nulla); conclavia separata pro singulo sexu, alia pro venereis (neque aliis morbis contagiofis?), parturier tibus, furiofis, infantibus, aliud ad colloquia profet foris cum discipulis, in quo etiam praeparata pathologica fervantur, aliud ad fectiones cadaverum, aliud ad dubitanter mortuos reponendos. Cuilibet aegro proprius iectus mobilis, ad latus fipario dimidiato, nonnisi honestate iubente contrahendo; integrum siparium tantum ad unum alterumque lectum, pro iis, quibus a lucis vel aëris liberioris accessu damnum

Piano della scuola clinica ossia instruzione per gli scolari clinici del Professor Clinico NICOLO OLIVARI, approvata e stabilita in Genova dagli Eccal ed Illmi Signori Dodeci Protettori dello spedale gande l'anno 1789. — In Genova. 8.

ierat,

ARI

tisfe

IVA.

app

molicat

alli.

tam

gid

787

ato.

DIE,

in

ue;

non

1110

pro

en-

ef-

od

to.

TO

n

10-

in

metuendum. Famuli aegrorum utriusque sexus, officia diurna et nocturna inter se dispertientes. Chiturgus adminicula externa praebens, praescriptiones ad singulum lectum pertinentes peculiari libro inserens, illisque intra tempora visitandi aegros servandis invigilans. In quolibet conclavi thermometrum, barometrum, aliaque ad qualitates aeris explorandas instrumenta; una alterave sella maior sulcro dorsali instructa (collustrandorum calesaciendorumque conclavium subsidia non memorata). In quolibet instituto cinico sit lectus mechanicus, ita constructus, ut forma eius pro lubitu mutari possit; item balneorum sillicidique opportunitas. Accessus nemini, nisi permissu professoris, concedendus, neque alimenta chanculum inferenda.

Cap. 2. de receptione aegrorum. Soli professo-p. 16. his arbitrio relinquendum, ex nosocomio aegros feligendi, in quo selectu ad progressionem a morbis fatilioribus ad difficiliores, et systema practicum respitist; optime initium fiat a febribus intermittentibus: Ad hunc selectum facilitandum singulo nosocomii leto tabula appenditur, in qua morbus designatur; medicusque professori aegrum requirenti de morbo Recepto in institutum clinicum aegro, eius nomen, aetas, patria, morbus, libro peculiari inferitir, quibus postea dies additur, quo vel institutum reliquit, vel mortuus est. Praeterea fingulo aegro tabula peculiaris dicatur, in qua praeter iam dicta eliam quotidie usque ad finem morbi remedia adhibita, diaeta, status morbi annotantur, subiuncto nomine discipuli, qui aegri curam gerit; haec perpetuo lecto appenditur, finito morbo ad cursus annui praelettionum finem usque servanda. Instituto aeque ac nosocomio norma diaetetica, cuius schema ad calcem huius tractatus subiungitur, quatuor classes a diaeta simplicissima ad restaurantem convalescentium com-Vol. XXXVI. Pars III. ple-Hh

plectens, ita tamen, ut interdum aegrorum desiderio aliquatenus indulgeatur. Necessaria religionis offi-Aegri immorigeri ex instituto in nosocomium ablegandi.

et

ad

(e

m

CI

h

t

t

6

8

p. 21.

Cap. 3. de officiis professoris scholae clinicae. Primo auditores disciplinis praeparantibus iam satisinstructos (pathologia fola imbutos etiam admittat, fed nonnisi adaudiendum et videndum) artem explorandi aegros doceat, iisdem aegros examinantibus adsistat examine finito totam morbi historiam repetat, annotationes casusque similes ex propria aliorumque experientia, diagnofin, fuamque de exitu morbi fenten. tiam addat, indicationes, remediorum fontes et lele-Sum exponat; et haec omnia sermone latino, par tim auditorum exterorum, partim aegrorum caula Deinde exercitationes ad earndem normam curation nem aegrorum sub auspiciis professoris suscipiant, qui ipsis obiectiones formet, reliquorum auditorum iudicium requirat, eoque modo eos ad confultationes medicas praeparet; relationum confiliorumque scribendorum rationem doceat, eosque in magna arts dubitandi exitumque morbi a natura exspectandi instruat. Ultimo loco de officio eius, aegros inter auditores fuos diffribuendi.

p. 28.

Cap. 4. de officiis discipulorum. Antequam scho. la aperiatur, quisque nomen fuum apud professorem. profiteatur, feque studiis praemittendis satis imbutum esse edoceat. Legibus instituti absolute obediant; modestiam cum praesente tum absente professore servent; qui decorum versus sexum sequiorem neglexerit, protinus ex instituto relegandus. Diarium status aegri suae curae commissi a discipulo conficiendum, postridie societati praelegendum, eoque labore continuandum; finito morbo tota hacc eiusdem historia mundanda, professori tradenda, sque aeger mortuus fuerit, ante sectionem praelegenda.

pin

un

u.

in-

ndi

en:

are

(La

10-

10-

ne

rte

in-

111-

10-

二、

)**0**-

10:

10-

US.

alo

1-09

ec

fi-

12.

genda. Aeger mane examinatus vesperi revisendus et de eo, si opus fuerit, ad professorem referendum, qui etiam, si necessarium duxerit, ipse illum rursus aditurus.

Cap. 5. de modo scholam clinicam utilissimam red p. 32. dendi. Non tantum ad formandos medicos iuniores. fed etiam ad fcientiam novis inventis observatisque mendam, cum tentando nova remedia, tum fedem morborum per sectiones indagando. Has, praelecta blolutissima morbi antegressi historia, professor iuvante chirurgo peragat, adstante auditore, qui aegri curam gesterat, et quae sectio offerat consignante: hac absoluta professor super casu hoc practico breviter differat. Cadavera omnia secentur, exceptis mmm iis, in quibus morbus praegressus dilucidatio. ne non egeat, aut putredo vel alia momenta fanitati fecantium detrimentum minari videantur. Historias morborum omnium, adiunctis ubi opus videatur fedionibus, professor colligat, selectas ex iis successive orbi erudito communicaturus. Partes morbofae in muleo pathologico fervandae, ad quod omnia Lombardiae Austriacae nosocomia symbolas suas conferre tenentur.

II. Cap. 1. de forma externa et interna collegiip. 44.

mudicochirurgici. Collegium hoc *) ex directore facultatis medicae, professoribus medicinae et chirurgiae, dexterrimoque medico, chirurgo et pharmacopoeo Ticinensi, itemque tamquam assessore professore
re chemiae et botanicae componitur; directorum
uni res medicae et pharmaceuticae, alteri chirurgicae
et obstetriciae commissae, quorum absentium vices
assessor, decanus, aut primus professor facultatis medicae gerant. Plurima vota valent; si paria fuerint,
Hh 2 dire-

Vid. Comm. poftr. Vol. XXVIII. p. 362.

m

VIC

di

til at ri c

directoris eius sectionis, ad quam res proposita per tinet, sententia decidit; in casu dubio directori fin. gulo acque ac affeffori chemicopharmaceutico fen tentiam figillatim ad fummum fenatum deferre lier Directores et assessor a gobernio eligantur; medicus chirurgus et pharmacopoeus a directorio. Praetere gubernium actuarium et aerarii praefectum, et din-Stores alternation famulum constituant; si opus fue rit, director etiam uni alterive membro examen foe cialius rerum ab universo collegio diiudicandarum committat, ut ad idem referat. Collegium in repu la, ad minimum dimidio membrorum numero phis fente, quavis hebdomade femel hora congrua conve niat in aedibus academicis; quae hic expedita lunt a directore et actuario subscribantur sigilloque dire Totum collegium examinibus Aorii muniantur. publicis, facramentis praestandis, tribuendae exercendi quascumque medicinae partes licentiae, intersit; de tentaminibus pharmacopoeorum examinantes ad totum collegium referant, et tunc candidatus le cramentum praestet. In rebus medicis noviteralornandis director ideam collegio proponat idque poll Directorio cura fanitaea ad gubernium referat. tis universalis quam maxime incumbat; a medicis et chirurgis in provincia constitutis quotannis nume rum vulneratorum, fubmerforum autochirorum cet. poscat; in relationem natorum ad mortuos eiusque caussas inquirat, et quae ideo monenda fint, iudicio gubernii submittet (hos indices a magistratibus inmediate aut per vicarios a directorio constituendos accipit una cum narratione eorum, quae natis eorumque matribus acciderint); inventis utilibus hominibusque ad ea idoneis subveniat, et de praemiis h borum iis, qui in morbis universalibus de patria bene meruerint, decernendis eidem gubernio confilia luggerat. Cap. ri fin.

) fen

licet

dieus.

tere

dir.

fue

i fpe-

arum

egu

prae-

DV0

funt

dire-

ibus

ret-

ter-

ntes

-

ad-

oft

ita-

s et

ne-

et.

CIO

05

0-

Cap. 2. de iurisdictione et officiis directorii regii p. 50. medici. - Director medicus cum assessore quinto queque anno omnes totius provinciae officinas pharmaceuticas invifat; in cafu inopinato haec examina vicariis committuntur, qui etiam ipfi, fine praevio directorii iusiu; eadem suscipere deque iis ad directorum referre possunt. Directorium indices accuraiffimos fervet omnium facultati fubiectorum, eorum aetatis, domicilii, muneris officiorumque peculiarium, et salarii; curet, ut in fingula officina pharmaceutica index omnium legitimorum medicorum chirurgorumque urbis et viciniae prostet. mortes medicorum fuae ditionis nuncient, quo de successione alius subiecti in locum demortui a direflorio ad gubernium referri queat. Confilia de confituendis fumtu publico medicis et chirurgis, vicanis istis subiiciendis; tres illorum classes, et quarta chirurgorum ruri degentium. Medicochirurgi ruris constituendi, praeter disputationem inauguralem opeatione chirurgica et praeparatione ac demonstratione anatomica, forte definiendis, tentandi. is medicochirurgorum ruralium, in arte simul obstetricia exercitatorum. De medicis et chirurgis absque stipendio publico artem facientibus. personarum medicinalium a vicariis quotannis, morborum a quovis medico nosocomiorum seu physico singulis sex mensibus transmittendae. Novae medendi methodi novaque inventa a directore fingulis medicis nosocomiorum et physicis communicanda. De selectu observationum in lucem publicam edendo. De modis, quibus medici cet. in augendo cognitionis corum ambitu iuvari possint, directorium cogitata fua ad fuperiores referat.

Cap. 3. Tentamen ad liberum artis exercitium. p. 63. Quotannis index personarum medicinalium typis evulgetur. Examen practicum medici: candidatus

Hh 3

dic

die

20

fu

ď

fe in academia austriaca gradum dostoris accepisse et per triennium vel in clinico Ticinensi vel in nosoco. mio quodam maiore provinciae praxin exercuiffe do. ceat; historias morborum, quorum curam habite propria manu scriptas medicique nosocomii subscripto nomine confirmatas directori tradat, qui super ils tentamen privatum instituat; postmodum in dinico publice tres aegros difficiliores examinet dia gnofin, prognofin, indicationes formulasque remedia rum proponat; professor clinices absoluta curationete. stimonium exhibeat, quo favente a collegio diesaden. men constituendus, in quo fingula membra per b horium quaestiones ex medicina practica et forens proponant, et de candidati admissione deliberent praesente simul actuario omnia consignante: repulfam passus pleno demum anno academico elapso de nuo ad examen sistere sese potest, amissa praetera dimidia solutae pecuniae parte. Ultimum tentamen in disputatione publica positum est, in qua these lit teris impressae contra membra collegii doctoresque alios defenduntur, qua finita director approbationem publice annunciat, candidatusque facramentum priestat; postea diploma eidem traditur nomenque iphus indici medicorum approbatorum inferitur.

p. 70. Cap. 4. de pecunia pro examinibus solvenda emque distributione. Exteri duplum solvunt, licet etiam, quod rarius, a tentaminibus ipsis dispensentur; se etiam indigenae, qui in exteris academiis gradum do ctoris assumserunt. Ad licentiam praxeos medicae et chirurgicae duo requiruntur examina, sed unicus assumptionis.

actus approbationis.

p. 74. Cap. 5. de exemtionibus. A repetitis tentaminibus eximuntur olim iam tentati et approbati aut diutius in praxi versati medici, chirurgi et pharmacorpoei, qui tamen intra trimestre documenta necessiria exhibeant sacramentumque praestent; item medici, chirurgi et pharmacorpoei, qui tamen intra trimestre documenta necessiria exhibeant sacramentumque praestent; item medici, chirurgi et pharmacorpoei, qui tamen intra trimestre documenta necessiria.

dici chirurgique aulici, professores academiae gymnasiorumque maiorum provinciae, medici exercitus, chirurgi legionum et nosocomiorum militarium, medici et chirurgi principum aliorumque exterorum peregrinantium, item fama celebres ad hunc illumve

segrotum arcessiti.

fe et

loco.

e do.

buit,

uper

dia-

edio-

ete.

ers.

r bi

renfi

ent

pul-

de

erea

nen

lit.

que

em

20-

ins

M-

m,

0.

us

cap. 6. de medicastris et agyrtis. Nemini licet p. 76. operationes chirurgicas instituere, nisi dexteritatis suae documenta in nosocomiis exhibuerit ideoque a directorio licentiam nactus sit, et tunc quidem nonnis praesentibus chirurgis approbatis. Physicorum officium his invigilandi, sique opus suerit, sectionibus legalibus certitudinem facti eruendi. Arcana directorio proponenda, quod eadem diiudicet, in nosocomiis debitis sub cautionibus tentanda iubeat, deque ipsis ad gubernium referat. Superstitiosae medendi methodi arguendae, in exteris exilio, in indigenis mulcta (?). De impedienda medicorum cum pharmacopoeis collusione.

Cap. 7. de chirurgis, obstetricibus et pharmaco-p. 80, poeir. Visitatio generalis quinto quoque anno a directore suscipienda. Taxa pro personis medicinali-

bus constituenda: moderatio liquidationum.

Cap. 8. de coniunctionibus vicariorum directoriip. 83. cum medicis et chirurgis, In quolibet circulo regionis et primaria qualibet urbe vicarius directorii consistuendus, aut decanus aut primarius medicophysicus, isque simul membrum collegii fanitatis, aut saltem a magistratibus in rebus ad forum ipsius spectantibus consulendus; huic adiungendi assessores duo, alter chirurgus maior nosocomii vel urbis, alter pharmacopoeus (Mediolani praeter hos etiam medicus). Hi cum reliquis medicis urbis et districtus semel (grassantibus morbis epidemicis bis) per mensem die horaque statis conveniant, et de morbis occurrentibus, novis inventis et libris cet. disserant, quo in Hh 4

conventu ultimus medicorum tractata argumenta chartae mandet; praeterea quilibet medicus tabulam nosologicam aegrorum suorum (suppressis nominibus) vicario tradat, quovis semestri ad directorum Ticinense transmittendam. Eadem societas typographiam medicam districtus sui consiciat. Vicarius mandata directorii exsequatur, commercium litterarium cum eo alat, directorem in visitationibus generalibus comitetur cet.

P. 89.

p. 96.

III. Cap. 1. de cura pharmacopoliorum provisciae in universum. Abrogatis collegiis five societatibus pharmacopoeorum et aromatariorum tota re pharmaceutica directorio Ticinensi subiicitur; difepuli non a magistro, sed a directore aut physicome dico urbium provincialium, praesente pharmacopoeo exercitato, tentandi et approbandi. Pharmacopoei legitimis testimoniis destituti examini subiiciendi -In directorio res ad pharmaciam spectantes ad sele-Etum collegii amandentur, ex directore facultatis me dicae, professore chemiae et botanices, professore pharmaciae et materiae medicae, pharmacopoeo et In logis minoribus medico vel medicochirurgo praeparatio et dispensatio medicamentorum concedenda, sub ea conditione, ut praeparata pharmaceutica a pharmacopoeo approbato fibi comparet; ubi autem pharmacopoeus subsistere commode potest, omnes medici et chirurgi a dispensatione medicamentorum arcendi, etiam pharmacopoei, aroma tarii cet. a quacumque praxi clinica et chirurgica.

Cap. 2. de pharmacopoeis constituendis. A pharmaciae | candidato praeter integritatem morum et aetatem ad minimum 25 annorum requiritur, ut ad minimum 3 annos in officina maiori addiscendas scientiae, et postea 4 annos eidem ulterius persiciendae in urbe quadam celebriori impenderit (ex his 7 annis ad minimum 2 Mantauae vel Ticini), praeteres

praele-

prae

bota

phar

cini

Sun

hor

ma

au

dif

ch

fe

t

enta

alam nini-

rinm

gra

trius

era.

ene-

tati-

reș ilci-

me-

Qeo

oei

ele-

me:

ore

et

hi-

nut

ar-

et;

-00

na-

ar-

ad

26

n-

praelectionibus in chemiam, materiam medicam et botanicam interfuerit (in usum aeque eorum, qui pharmaciae fe dicant, ac medicinae studiosorum Tieni officina pharmaceutica academica constituenda). Sumtus examinis; ab exteris duplum folvendum. Tentamen duplex: alterum theoreticum per tres horas a professoribus botanices, mat. med. chemiae et pharmacopoeo, tandemque a directore ex pharmacia universa et formulari; alterum, practicum, oninque operationes chemicae, quarum faltem duae difficiliores, in laboratorio sub auspiciis professoris chemiae et pharmacopoei perficiendae. Repulsam ferens oblatae pecuniae dimidium amittat, neque nifintegro anno elaplo, fique tunc iterum repulsam tulerit, numquam rursus admittatur cum plenaria Sin autem candidatus theoretico pecuniae iactura. tantum examine se probaverit, post annum iterum ad practicum folum admittendus, fin autem ne tune quidem se profecisse monstraverit, prorsus repudiandus. Approbatio testimonio sigillo facultatis munito et a directore actuarioque subseripto confirmetur; simul facramentum praestetur. Pharmacopoei locorum minorum examen minus rigorofum fubeant, et ad remedia omnia composita chemicopharmaceutica ex officina urbis provincialis depromenda obligentur. Medici vel chirurgi, quibus dispensatio medicamentorum conceditur, scientiam suam pharmaceuticam instituto examine declarent, seque ad minimum per lex menses in officina quadam dispensationi medicamentorum interfuisse testatum faciant. —

Cap. 3. de officiis pharmacopoeorum. Approba-p. 104. tus antea pharmacopoeus per sex annos artem non exercens eadem se abdicasse censendus, neque nissi praevio novo tentamine rursus eidem exercitium concedendum. Requisita officinae pharmaceuticae. Concursus hominum ad officinam prohibendus. Pe-

nus

Hh 5

il

t

0

I

nus medicamentorum confumtionis habita ratione Medicamenta ex regionibus extedefiniendus. ris adducta a physico examinanda; neque ulla comparanda, nisi vel ratione bonitatis vel quantitatis vel pretii indigenis praestent. Pharmacopoeus pro vi tiis ab iis commissis, qui in officina eidem subditi sunt Sollertia in conficiendis ad praerespondeat. scriptas formulas medicamentis adhibenda. - Por mulae nomine medici vel chirurgi propria manu fin. fcripto additoque die infigniendae; repetitio femper ad praescriptionem fiat. Nullae accipiendae, nife medico vel chirurgo approbato fubscriptae (quol quomodo cum iis stare possit, quae superius de exemtis ab approbatione dicta funt, non fatis capinus! Pharmacopoeo tamen medicamenta quaedam vel m nus efficacia vel usus vulgatioris fine praescriptione medici (?) vendere licitum. Cautiones in dispensitione venenorum cet, ad usus mechanicos. - Arematariis nonnisi maiores quantitates simplicium esterorum vendere permissum. - Remedia sie dilla universalia prorsus interdicenda, arcana solis pharmacopoeis, concessione a directorio impetrata, relin-4 quenda. Liquores, coffeam cet. pharmacopoei ne vendant; folis pharmacopoeis oppidorum minorum, in quibus nullus mercator, aromata vendere concel fum esto. Praxis medica pharmacopoeo non permisfa; urgente autem necessitate, absente medico vel chirurgo, confilium et medicamenta fibi appolita vifa exhibere potest, quorum vero formulam exacte in dici remediorum a se paratorum inserat deque is ad medicum chirurgumve reversum protinus referat, Soli pharmacopoei in urbibus discipulos recipiant, nisi oppidanis idem a directorio concedatur; ad minimum triennio absoluto discipulus ad examen coram vicario, physicomedico, alioque pharmacopoeo ap probato fe fiftat cet.

ione

exte.

om-

s vel

o vi-

funt.

Tae-

For-

fub.

nper

nifr :

ruod

er-

mi-

one mía-

Aro.

er.

lieta

har-

elin-

ne um.

cel-

mif-

vel

Vi-

in-

rat,

ant,

ram

ap-

Cap.

Cap. 4. de visitationibus officinarum pharmaceuti-p. 126 arum. A vicariis quotannis instituantur, ex improviso, a fine iulii ad octobrem, praesentibus delegatis magistratuum, medicophysico, inque urbibus maioribus pharmacopoeis duobus senioribus. Visitatio generalis omni quinquennio a directore, praesentibus iisdem, qui particularibus intererant. Quomodo eae peragendae.

Cap. 5. de dispensatoriis et taxa medicamento- p. 130.

rum. Utrumque a directorio elaborandum; taxa omni fexennio renovanda, ita tamen, ut medicamentis vagi pretii taxa fingularis constituatur. In dispensario ea remedia, quae in officinis minoribus necessario requiruntur, peculiaribus signis notanda. — De privilegiis pharmacopoeorum in concursibus creditorum.

XI.

GEORG FORDYCE'S, Doktors der Heilkunde, Mitglieds der königlichen Gesellschaft und des königlichen Kollegiums der Aerzte, und Lehrers der praktischen Arzneiwissenschaft zu London (,) Neue
Untersuchung des Verdauungsgeschäftes der Nahrungsmittel. Aus dem Englischen übersetzt von
Dr. CHRISTIAN FRIEDRICH MICHAELIS, Arzt
am Iohannishospital zu Leipzig. — Zittau und
Leipzig, bei Iohann David Schöps, 1793. 8.
mai. pagg. 154., sine praesationibus.

i. e.

flionis alimentorum. Ex anglico *) vertit
CHRIST. FRID. MICHAELIS.

Obfeu-

*) A Treatife on the Digestion of Food, by G. FOR-DYCE. London 1791. 8. Obscuriorem distionis rationem Cl. Austor ipse epigrammate MARTIALIS VII. 8, excusasse videtur: nos praecipua ex libello, maximam partem experimentis a se ipso institutis superstructo, et a nobis non sine oblectatione persecto, trademus.

p. 5. Anatomica consideratio ventriculi et intestino.
p. 19. rum in homine et brutis. Contra spallanzanium*)
aves omnino ad digestionem lapillis studiose conquisitis, uti ad exclusionem ovorum speciebus quibustam

p. 26. terrae, indigere. De substantiis durante digestione p. 39. ad assumta accedentibus. Saliva mucilaginem continet difficilius, forsan a quibusdam succis ventriculi coagulabilem; eam fermentationem promovere, a MACBRIDII tentaminibus non patet; parcius sub massicatione secreta vix aliquid ad digestionem conferre videtur, sed tantum subricando transstum cibo-

p. 42. rum in ventriculum iuvare. Succus gastricus non unius indolis, sed alius aquosus cum pauco sale me dio et parum vel nihil mucilaginis mixtus, non congulabilis, ex vasis exhalantibus ventriculi oriri visus; alia substantia multas mucilagines animales, scut etiam quasdam vegetabiles, coagulans, difficilius a menstruis aquosis solubilis, nondum determinata, solidaene an stuidae, consistentiae, coloris, saporis et odoris expers, forsan cellulis superficiei internae ventriculi insidens, colostrum; praeterea mucus, similis

p. 51. ei, qui in aliis corporis partibus secernitur. Bilis componitur ex aqua et mucilagine, per se non congulabili, sed interdum cum materia coagulabili, rerisimiliter sero, coniuncta, iusta quantitate aqua commixta, ut in vesicula fellea, non magis ad putre dinem prona est, quam serum sanguinis; maiore rero aquae quantitate soluta facilius putrescit. Mucilago

*) Vid. Comment, nostr. Vol. XXXIV. p. 49 feq.

iple

fie vi-

artem

eftino.

UM#)

ngui-

aldam

Itione

conti-

riculi

e, er

fab

Con-

cibo-

non

me-

C09-

ifus:

ficut

DS. 2

atae,

is et

ven-

nilis

Bilis

203-

ve-

Hat

tre-

ve-

ICI-

go

lago ista ab acidis et quibusdam horum compositis decomponitur, neque tamen coagulatur, praecipitata parte refinosa. modico caloris gradu liquanda; eram in alkohole, licet non perfecte, folvitur; fpecificumanimalium odorem possidet; insigni viantiseptica pollet; in duodeno decomponi mucilaginosaque parte privari videtur. Succus pancreaticus, ex cambus p. 53. one calami scriptorii in ductum intrusi acquisitus, salen communem et ammoniacum et mucilaginem in anua folubilem continet; dubium autem, utrum haec secretio naturalis sit, an applicato stimulo exteriori debestur. Glandulas duodeni praeter mucum etiam fecretion liquorum peculiarium infervire, probabile, licet hi colligi tentaminibusque subiici nequeant. De substantis ad nutritionem aptis. Nutritio vegetabi-p. 55. him: femina plantarum fub aqua crescentium in aqua destillata acre puro impraegnata (haec tentamim Priestleyanis priora esse, ipse Cl. Auctor satetur) latte vegetant, unde partes heterogeneas aëri admixtas ad materiam vegetabilem gignendam plantasque nutriendas non absolute requiri patet. Animaliap. 58. carnivora iis animalibus nutriuntur, quae vegetabilibus vescuntur, ideoque in fine vegetabilibus ali dici possunt. Cyprini aurati in aqua destillata aere de p. 59. phlogisticato impraegnata commode vivunt; generaum difficile intellectu, quomodo adeo ingens animahum marinorum copia ab aliis substantiis quam aqua! et aere subsistere possint. Partes fluidae vegetabi-p. 62. lium aeque ac animalium nutrimento animalium inservientes duplicis indolis: vel evaporatione mucilaginem relinquentes, vel non; verum etiam folidas partes quascumque vegetabilium insectis nutrimentum praebere, docent termites orientalium regionum, idemque in corporibus animalibus obtinere, duae species insectorum meloën vesicatoriam avidissime devorantes, nec tamen inde acrimoniam nactae.

De

De substantiis ad nutritionem hominum aptis; rege tabilia, qualia natura sponte offert, huic fini non rep. 66. spondere (?) sed cultura perficienda esse, quod inprimis exemplo cerealium pateat. Substantiae rege p. 73. tabiles ad nutrimentum idoneae: amylum forfan et. p. 76. iam in fructibus fucculentis, inprimis artocarpi; for tallis primarium nutrimentum hominum brutorum p. 77. que organis digestionis ad eos accedentium. Sacch. rum in omnibus vegetabilibus, exceptis fungis; a lichenibus, muscis et algis insit, nondum confestim Olea ex seminibus expressa. Gummi, probe dife. nendum a mucilagine fuccis plerisque vegetabilibu inhaerente, ad fermentationem eiusque in aliis lib stantiis vegetabilibus excitationem prono. Alia mo p. 82. cilago, fermentationi relistens, itidem cum aquain-Eta, ex vulnere inflicto emanans, evaporatione in fescens, uti in cucumere immaturo conspici poteli nutritioni apta videtur. Acidum vegetabile nativum tantum per observationes ambiguas scorbutum abis. qui carnibus falitis vesci coguntur, arcere visum Fungi, si modo vegetabilia vocandi, ratione substantiae nutrientis ad animalia referendi. Substantia p. 85. animales nutritioni aptae: partes folidae aeque se fluidae mucilaginem aqua coniunctam continenti particulae rubrae cruoris probabiliter, lympha cogulabilis, ferum fanguinis, albumen ovi certe nutrien tia: mucum nutrire, probabile, licet nondum en-Etum; vitellus est mucilago coagulabilis cum aqua iuneta, probabiliter colorem ab oleo suo essentiali nactus; olea expressa animalium nutrientia. tres partes essentiales: una in vasis lacteis fluida, sub extravasatione coagulabilis; altera calore coagulabilis et omnino cum sero sanguinis conveniens; terta globulis constans, qui fluido colorem album et adiaphanum conciliant, in quadrupedibus nullis, aft in quibusdam aliis animalibus deprehendenda.

dam

Vege

on re-

od in

vege-

an eta

; for-

omune.

ccha-

S; an

Etuna

fcer-

libus

s fub

mu.

a con-

fpil

otell:

19um

ib iis.

ifum.

Atan-

ntiae

e ac

ent;

coa-

evi-

aqua

rtiali

chyli fub

labir

ertia

dia-

ł in

dam dam

dam lubstantias vasa lactea penetrare, aliis transitum denegari; ex hoc autem ad ipfarum vires corpori proficuas vel noxias concludi non posse. De modo, quo ingesta in chylum et sanguinem convertantur: non per comminutionem in partes minimas homo p. 92. geness, neque per solutionem et praecipitationem P. 102. ope menstrui cuiusdam in ventriculo, neque per fer. p. 108. mentationis varios gradus ad putrefactionem usque P. 110. largumenta a Cl. Auctore prolata, attentione digna. oh brevitatem instituti nostri inviti transimus); sed natium elementarium decompositione novaque, a triori-diversa, combinatione, idque secundum leges attractionis chemicae, necessario tamen accedentibus viribus vivis organorum digerentium; inde sequitur, P. 131. in fano aeque ac morbofo statu alimenta quaecumque vel ob quantitatem vel qualitatem non subacta corpori officere, neque e contrario alimentum quoddam absolute salubre vel insalubre dici debere. cellaria ciborum mora in ventriculo, quo secretus ibi ficcus coagulando in eosdem agat. In rumine qua P. 138. drupedum possibile videri, ut depositio quaedam noraque partium combinatio ad ulteriorem digestionem necessaria fiat; ingluviem avium soli retentioni aborum ob minorem ventriculi capacitatem destinatam videri. Mutatio autem ista in ventriculo non-P. 142. dum chylum efficit, alias iam vafa reforbentia huius vilceris ingressurum. Actio ventriculi in cibos, ex ciusdem structura viribusque-vivis declaranda, necesaria ad digestionem. Ulterior chymi mutatio in duodeno, perfectiorque in chylum in ieiuno; reliqui P. 151. humores hic affluentes cum chylo prorfus non commiceri, fed aeque ac reliqui humores ventriculi virtute coagulandi destituti tantummodo eiusdem transium iuvare videntur. Nimiam alimentorum ventri- p. 152. culo ingestorum copiam sanguinis volumen augere, improbabile.

Quae.

tib

bile

dic

de

tio

fin

60

do

eff

ip ar bi

n

fi

te

Quaenam ciborum genera cuilibet conditioni organorum digerentium accommodatissima sint, ali occasione se monstraturum Cl. Auctor pollicetur

XII.

Dr. THOMAS IEANS'S, Mitglieds der königlichen me dicinischen Societät zu Edinburgh, neue Idee von der nächsten Ursache des Podagra's und der das aus folgenden Heilart. Aus dem Englischen über setzt. — Breslau und Hirschberg, 1794 ba Iohann Friedrich Korn dem Aeltern. 8. mit pagg. 111. Praefatio Austoris pagg. 1V.

i. e.

THOMAE TEANS idea nova de caussa proxima in thritidis medendique methodo inde petenda Ex anglico versa *).

p. 6. Arthritidem morbum periodicum esse, nondum fatis exploratum, et in minus ordinate plurimorum vivendi genere vix definiendum, licet paroxyomorum exacerbationes et remissiones periodici quid monstrent, unde etiam corticis usus adversus eam propositus, cuius tamen unicum modo exemplum Auctori nostro constitit, effectu, ut videtur, non setis respondente. Neque morbum ipsum haeredirium esse, sed tantum dispositionem ad eum a preservim esse se constitutionem ad eum a preservicionem ad eum a preservi

*) THOM. IEANS'S Treatife on the Gout etc. Lot don 1792: 8.

^{**)} Cl. SMALL in medical observations and inquired Vol. VI. vid. BLUMENBACHS med. Bibl. B. II. 8.
298 n. ff.

lition

t. zhi

Iris in

* May

m ma

e von

dar-

über-

bay

mair

1.

2 21

enda

dum

imo-

Sys-

quid

eam

n **)

n li-

dir

ren-

ibus

Lon-

iries

L. 8.

tibus ad liberos propagari. Neque absolute incura p. 13. bilem dici oportere, quum diaeta diutius servata, medicamentis, terrore fubito, partis affectae laefionibus accidentalibus curationes praestitas fuisse notum sit. Caussae occasionales fine dispositione corporis ad pro-p. 17. ducendum morbum non sufficient; haec sita est in p. 21. debilitate cum corporis universi, tum potissimum orimarum viarum, cum majori inter eas et articulationes consensu, qui in arthritide exquisita evidentisfimns: inde arthritis cum doloribus colicis alternans. mlica habitualis a fubito infultu podagrico levata. dolorum arthriticorum et haemorrhoid lium alterni effectus, insultus arthriticus imminens diarrhoea Symptomata primarum viarum, p. 28. foontanea discussus. athritidis praenuncia, qua erumpente ea, quae flatihas originem debent, cessant (nisi, quod Traductor monet, purgantibus consuetus morbi trames interruptus, vel arthritis magis atonica quam regularis fuerit). Haec cessatio tribuenda videtur spasticae in-p. 32. testinorum constrictioni flatus ita coercenti, ut minus persentiscantur; tunc, quum dolor in halluce perfecte se fixerit, assumi posse, sphincterem ani hocque intestinum ipsum praeternaturaliter constringi, hacque constrictione tempestive sublata dolorem ad articulum evanescere; malleolis affectis altiorem intestinorum regionem verosimiliter affici, quod dutities faecum pertinaciter interdum retentarum doceat; progrediente ab articulo ad articulum malo tiam intestinorum regiones successive altiores affici; abi haec sympathia arthritica abesse videatur, morbum non regularem putandum, vel directionem effeauum morbosorum aut accidentaliter aut consulto interruptam esse. Morbum ergo mere a systemate p. 37. nervoso pendere, neutiquam a corruptione humorum, licet haec necessarius turbatae digestionis effeaus sit, a qua etiam mutatio in secretione fluidi ner-Vol. XXXVI. Pars 111. Ii vei

do

bu

di

m

m

A:

hi pl

vei proficifcatur. Haec humorum mutatio caussan occasionalem constituere potest, minime vero prae p. 46. disponentem; sic etiam plethora. Virium ante ao cessum morbi debilitatio ad gradum certum auch lo caliter agit spasmumque excitat, qui vero, propagata ad partem remotiorem debilitatis sensatione, lentur; impressio in hanc novam partem dolores excitat, quibus crescentibus primus spasmus temperatur, et repetitis paroxysmis tollitur ipsaque tandem debilitas superatur.

p. 50. Prophylaxis arthritidis: regulae omnino file berrimae circa res sic dictas non naturales servanda,

nihil tamen novi continentes.

p. 65. Curatio morbi ipsius magis in intervallis quan paroxysmis locum habet, eo dirigenda, ut toti en pori, praesertim autem primis viis, robur amissan restituatur, quo partim melius digerant, partim in utilia iusto tempore eiiciant et irritationi ab accidentali digestionis et excretionis imminutione metuendae satis resistant. Eo respectu pulverem ducis Porlandiae et solutionem gummi guaiaci spirituolan,

p. 74. caeteris paribus, omnino usum praestare. Insulum picis liquidae sacerdotem a multis iam annis arthriticum per integrum annum liberum servavit, plum forsan praestiturum, nisi aeger ob pruritum molestum in toto corpore enatum et nauseam ab ulteriore illius usu abstinuisset; alii se solo hoc remediose

p. 75. natos esse sassi sunt. Solutio alkali sixi in aqua are sixo impraegnata (aqua mephitica alkalina) laste me pta in aegro arthritico tandemque simul calculos prosicua suit. Usus aquarum medicatarum, inprimi martialium; antimonii cautus, ne primis viis iamis ritabilioribus redditis potentius agat; item mercuralium ut alterantium. Flores sulphuris ut diaphoreticum et laxans. Imminente insultu vomitoria lenia, si indicantur, v. c. vinum ipecacuanhae in restats

ullan

Drae-

ite an

Eta In

opaga.

, len

s exci-

eratur.

debi-

o Gla

andse

quan

ti con

nillan

m in-

ciden

etuen

Port

ofam.

fulum

thriti-

plun

mole

terio-

dio fe

a acre

te m

culofo

Drimit

am If

curit

hore

lenia, fractis

fibus;

Anfibus; abdomine tenso et obstructo clysmata; inp. 82. niethora venae fectio modica; fymptomatibus digefionis depravatae diutius subsistentibus continuatus remediorum congruorum usus interpositis roborantihis et temperantibus, plethoraque sublata liberior In genere adversus imminentem insultump. 83. media via incedendum. Infultu ipfo iam praesente moliminibus naturae fuccurrendum: fymptomata in-p. 88. Ammationis vel plethorae fanguinis missionem vel hirudinum ulum, semper fere tutum, postulant; diaphoretica cum potu diluente; cautus emollientium etternorum usus; clysmata vel mere emollientia. tel prouti opus est, antispasmodicis, sedantibus, diureticis additis; vesicatoria non parti inflammatae, sed p. 91. in eius vicinia applicanda; opiata, debitis tamen sub autionibus, ubi praesertim monita Cl. WARNER *) commendantur. Singularis, at anceps, curatio ae-p. 96. mi cui muneris ratio non permittebat, ut durante infultu ab eodem vacaret, proprio aufu fuscepta: in paroxysmi summo gradu pedes ter in aquam frigidam immittebat, haustis simul exiguis spiritus sacchan dofibus; aqua prima multum, secunda minus, terta prorfus non foetebat, et arthritis fine ulla noxa evanescebat; an a spasmo cutis post sublatum spasmum internum foluto? Arthritide ad ventriculum p. 99. delata nullum forte efficacius remedium tinctura guiaci in dosibus maioribus ad 2 — 3 drachmas; forfan etiam nonnumquam locus emetico calefacient, v.c. ex finapi vel pipere, subiuncto chamaemeli infuso. Arthriticis, vini usu abdicare se nolentibus, ahil commendabilius tinctura ex vini aloëtici Zij, vini habarbari et tincturae senae ana ZiB, tincturae lavendulae comp. et cinnamomi comp. ana zij, syrupo rosarum. Ii 2

⁾ Vid. Comm. nestr. Vol. XVI. p. 211. seq.

loc

de

ne

m

A

p. 100 somnum capienda. Eximius usus exercitii corponi si ullo modo tempestas permittat, in aere liberiota Diaeta. Formulae quaedam remediorum in trasta ipso memoratorum.

XIII.

WILLIAM ROWLEY'S, Doktors der Heilkunde, Miglied (es) der Universität zu Oxford, des Köngle Collegiums der Aerzte zu London u. s. w. Abhandlung über die regelmäßige, unregelmäßige, den nische und laufende Gicht oder das Podagra mis Beschreibung des mit Salzsäure geschwängen Bades. Aus dem Englischen. Breslau und Hister, 1794. bey Iohann Friedrich Korn dem Abtern. 8. mai. pag. 116. contentorum inder pag. IV.

i. e

podagra regulari, irregulari, atonica et vasa cum descriptione balnei acido muriatico im praegnati, ex Anglico *).

Quae Cl. Auctor de arthritidis caussis, symptome tibus et curatione exposuit, iam mittimus, lica varia ex iis ulteriore scrutinio omnino egere videntur, ad remedium potius iam in titulo libri annuciatum nos conversuri, cuius iam ipse alle

¹⁾ WILL ROWLEY'S treatife on the regular, ingular, atonic and flying gout etc. London, 17928

rpons

eriore

raffan

Conigl

Ab-

e, ato.

s nebf

geria

ir/ch.

n Al

index

e fer

vaga,

· im-

dillo:

licet

ean-

000-

210

loco

egn-

leco *) meminit. Quum enim in Gallia multum leraminis afferri doloribus arthriticis audiisset pediluviis ex liquore quodam arcano confectis, hunc fibi p. 68. comparavit captisque tentaminibus spiritum salis communis cognovit, cuius secundum praescriptionem gallicam unciae quinque mensuris quinque ad ofto aquae calidae admiscendae huicque balneo pedes ad unam vel fesquialteram horam, antequam somnum caperet aeger, immittendi, calore fovendi et per unam aut, si fieri possit, duas horas in balneo detinendi effent (ita enim praescriptionem, obscuritate quadam laborare nobis visam, intelligendam arbitramur); hoc auxilio paroxysmum multo brevioremp. 66. reddi; dolores multum imminui; usum membrorum multo citius redire, nifi aut provectior aetas obflet aut morbus nimis altas radices egerit: haec balnea tempore verno et auctumnali adhibita paroxysmos aut avertere aut eorum accessionem retardare; appros durante paroxysmo iisdem usos hilariores esse nodesque melius transigere; crisin accelerari, vel per cutim vel per urinam eiectis partibus calcareis, vel si eaedem per transpirationem non secedant, ad extremitates inferiores derivari, et saepe post singulum balneum particulas calcareas cum materie glutinosa in iis deprehendi; sic etiam in arthritide anomala fubitam ad has partes derivationem praestare. Cl. Auctor spiritum dilutum nitri forsan acido salisp. 72. adhuc efficaciorem observatum iri, si ulteriora tentamina accesserint, putat; quomodo actio huius remedii explicanda fit, declarat; et modum iis utendi Durante paroxysmo per 8 vel 10 dies, p. 76. imo diutius, pro ratione individualis morbi, in usum vocari possunt; duratio singuli balnei, eius repetitio

^{*)} Vid. Comment. nostr. Vol. XXXIII. p. 364.

TOL:

infu

inn

nof

tor

por

R

cet, itidem finguli morbi conditionibus accommo danda; transpiratio modica sustentanda, sed sudon in facie erumpente pedes ex balneo extrahendi; pol balneum pedes spatula lignea obtusa leniter fricandi ut materies calcarea egressa auferatur, et licet hae non conspiciatur, pedes tamen panno leniter fricandi eodemque involvendi, deinde indutis tibialibus le neis aeger in lectum calefactum collocandus. Etiam tempore inter paroxysmos intercalari una alteraque vice per mensem eiusmodi balneo utendum. Quum proportio acidi ad aquam, quam Gallicus huius re medii inventor praescripserat, nimia visa esset Cl. Auctori, ipseque ab eius usu vesicas excitari vidiset licet nullo finistro eventu subsequuto, ad singulum congium fex tantum drachmas vel unciam spiritu falis adfundi mixturamque bacillo ligneo agitari in bet; vase opus est fictili, ambitu interno ovali crun pedesque extremos accurate capiente, cuius geneni vafa in officina Wedgwoodiana venalia profant; quantitas aquae sit trium vel quatuor congiorum, alfundenda sensim, si prior refrigerari incipiat, non aqua calida; gradus caloris sit go ad 96; femora et genua panno rudiore duplicato obtegenda.

p. 84. His expositis ad reliqua auxilia ex sonte pharmaceutico aeque ac chirurgico, regimen vitae cet exponenda Cl. Auctor progreditur, quibus cum in accessionibus ipsis, tum extra eas, opus est, quorum repetitionem hic minus necessariam putamus, quum

p. 107.a solita Anglis medendi ratione non recedant. Ad obstructionem alvi subiectis arthriticis adeo frequentem commendat lac sulphuris vel magnesiam calcinatam cum insuso zingiberis, vel aloëtica leviora; proribus remediis multos rheumatismos chronicos sublatos multumque ad lenienda symptomata arthritica praestitum suisse, licet curatione radicali non absorbe

p. 108 luta. Ischiadem saepius sustulit sesquiuncia aqu.

store (503) store

mma.

fudore

, pol

icandi

et hace

frican

Dus la Etiam

raque

200m

et CL

diffet, ulum

ritus

ri iu.

ron

ens

ant:

af.

lora et

cet.

m

ım

Ad n.

12.

1

rof. Zviij Tart. emet. et Hydrarg. muriati ana gr. j ex infulivel decocti sarsaparillae cochlearibus quatuor maneet vesperi sumta. Boracis doses exiguae cum amaris p. 109. iundae in potionibus ad solvendum somitem glutinosum arthritidis commendantur. Usus vestimentorum ex lana vel gossypio paratorum in nudo corpore gestatorum ad arthritidem et rheumatismum; et alia.

•Mendarum typographicarum curam maiorem

XIV.

und des königlichen Collegiums der Aerzte Licenziaten, praktische Arzneikunst für angehende Aerzte. Aus dem Englischen übersetzt, und mit Anmerkungen begleitet von D. CHRISTIAN FRIEDRICH MICHAELIS, Arzte am Iohannishospital zu Leipzig. Leipzig, 1794. bei Iohann Beniamin Georg Fleischer. 8. mai. pagg. 428. Praefatio Traductoris et Conspectus pagg. XII.

i. e.

RICHARDI TEMPLE praxis medica in usum medicorum iuniorum. Ex Anglico *) vertit annotationesque subiunxit christ. Fried. Mi-CHAELIS.

Laudes huic operi in praecipuis scriptis periodicis
Anglorum tributae permoverunt Cl. MICHAELIS, ut idem patriae nostrae notius redderet annotationi-

^{*)} Practice of Physic by Rich. Temple. London 1792. 8.

chic

mor

man

oble

tion

put

(ca

(ni

be

pu

in

ne

D

tionibusque illustraret, in formulis nihil mutandum ratus, quum eas medico iuniori opportunitatem al exercendum ingenium practicum subministraturas an bitraretur. In ordinandis morbis methodum b cut. Lens sequetus est Cl. Auctor, et characteres ab eo. dem constitutos singulo morbo praesixit. Neque vero plane inficiari possumus, in ipsa morborum singulorum tractatione non eamdem ubivis perspicuitatem servatam, sed interdum forsan plus iusto brevitati operam datam, neque satis determinatum esse quanam ex formulis saepe copiose praescriptis praesultera in hoc illove casu utendum sit; sic v. c alventation possumus casu utendum sit; sic v. c alventation en casu de copiose praescriptis praesultera in hoc illove casu utendum sit; sic v. c alventation en casu de casu utendum sit; sic v. c alventation en casu de casu utendum sit; sic v. c alventation en casu de casu utendum sit; sic v. c alventation en casu de casu utendum sit; sic v. c alventation en casu de c

p. 169, altera in hoc illove casu utendum sit; sic v. c. adversus haemorrhagias praescribitur nitrum ad gr. x-zs vel spiritus nitri dulcis ad gt. X — LX e. s. p. lan quae nobis annotatu digniora visa sunt, excerpanus

p. 16. Febres intermittentes et quotidianae paudifimis tanguntur; ipfarum curationem plane eandem p. 27. esse ac tertianarum. In typho seu febre lenta ner vosa tinctura cantharidum in haustu cum mucilagine gummi arabici, aqua pura, syrupo simplici et tinctura cardamomi (quam saepius additam medicamentorum formulis videmus) ad gt. XV — XL praescribi

ipsis se probavit, et phosphorus non memorantur.

p. 56. In phrenitide purgantia fortiora commendantur, que p. 22. tamen Cl. MICHAELIS superius dissuaserat. Idem

p. 61. de salubri usu sacchari saturni adversus gonorrhoem secundariam, secundum proprias observationes (HUNDERTMARKII scriptum iam 1741. prodiit; SAXTORPHII observata de tuto remedii huius usu inter-

p. 80. no **) hic memorata optassemus). Ad iuvandamete pectorationem in pleuritide solutio oxymelitis colchid

^{*)} Vid. Comm. nostr. Vol. XXXIV. p. 59-

^(**) Eorumd, Vol. XXXV. p. 236.

idom

m ad

as an

CUL.

0 60.

egge

fin.

uite

vitaella

prae lver-

-38

lam,

nus

ciffi-

dem

ner-

zine

au.

to.

ibi.

bis

ur).

uae

em

am

IN-

X.

er-

erol-

ici

chici in aqua alexiteria simplici. In Hispania huncp. 82. morbum medicamento ex hedera parato fanari (quam mance! an forfan hedera terrestris subintellecta? In variolis confluentibus camphorae usum secundump. 133. observata Ill HOFMANN *) addidiffemus. Tracta p. 141. tioni de morbillis relatio Cl. WATSON de morbillis nutridis **) subiuncta est. In leucophlegmatico post p. 151. ferlatinam ufus habitu balneorum***) non memoratur Initrum a Cl. MICHAELIS concessum non facile exhiheremus, vim debilitantem einsdem timentes; in mero septenni gravissime affecto praeter vesicatoria in femoribus decoctum colocynthidis fola fere actione in vias urinarias praestantissimo nobis auxilio suit. De regimine non satis distincte disputatum nobis videtur, neque necessitas vitandi aerem frigidiorem satis expolita). De ulu tempestivo vomitoriorum, inprimis p. 183. vitrioli caerulei, in incipiente phthisi. Adversus fe p. 187. brem hecticam phthisicorum decoctum corticis interioris ulmi commendatur. Adversus haemorrhoi-p. 190. des una alteraque per diem vice cochlear minus balfami copaivae faccharo exceptum. Leucorrhoea a b. CULLEN post menorrhoeam pertractata hic omitti-Adversus apoplexiam fo p. 211. tur, neque alibi occurrit. mentationum frigidarum capitis †), item adversus pa-p. 215. ralysin electricitatis mentionem iniecissemus. Dep. 238. vomitoriorum usu in epilepsia (confilia Ill. RICHter ++) fingulari attentione digna putamus). Inter p. 261. remedia ad laxitatem intestinorum post diarrhoeam tollendam desideramus lichenem islandicum. Venze- p. 266. Ii s fectio-

^{*)} Eorumd. Vol. XXXII. p. 654.

^{**)} Eorumd. Vol. XVIII. p. 396.

^{***)} Eorumd. Vol. XXXII. p. 622. feq.

^{†)} Eorumd. Vol. XXVI. p. 400.

ff) Eor. Vol. XXXVI. p.

bri

lal

p. 303. Cl. MICHAELIS. In hydrocephalo interno arnicam aliquid praestare, nuperrime Cl. Auctor in puero septenni vidit, antea frictionibus mercurialibus incasfum uso; usum foliorum adiuncto opio sudores capit. proliciebat, symptomatibus morbi sensim de-

p. 311.crescentibus ac tandem prorsus dissipatis. Frictionibus oleosis in ascite parum fidit Cl. MICHARUS, Varia paracenteseos tempestive cum emolumento administratae exempla ab Eodem adducuntur (nobissemina nobilis innotuit, anno aetatis 60. nondum impleto huic operationi subiectae, et 90. demum, integra per tantum tempus sanitate usae, senio exsim

p. 317. Etae). Monita Eiusdem de noxis a machinis ferreis.
p. 325. adversus rhachitidem pertimescendis. Bubonis absque praegressis symptomatibus venereis orti diagnosis ab affectis vasis lymphaticis a pene ad inguina de

p. 358. currentibus petenda. Adversus elephantiasin pilulae ex arsenico albo et pipere nigro, ex disquisitionibus

p. 369 assaticis (Afatica researches). Ad dysecoiam a debilitate nullum praestantius remedium allio a Cl. BER-

P. 373.G10 *) commendato. Adversus anaphrodisiam Cl.
MICHAELIS viri meminit subinde integram canthardem superhausto cyatho spiritu vini assumentis hocque remedio fine suo potiti absque ulla sanitatis lap-

p. 392. sione. Ad corrigendum ichor cancrosum suadetur elutio eiusdem cum acido muriatico dephlogisticato multum diluto, simulque quaeritur, anne a coniunctione cicutae cum arsenico effectus optatus sperari queat, viribus narcoticis cicutae nimiam ab arsenico metuendam irritationem moderantibus?

p. 396. In appendice morbi in nosologia Culleniana omissi subiunguntur: angina pectoris, melaena, sebris

*) Eorumd. Vol. XXIII. p. 416.

bris puerperalis, calculus vesicae et renum, cephalalgia, morsus viperarum, vermes.

Index nominum in pharmacopoeis londinensi et edimburgensi mutatorum, ac denique index realis

fubiunguntur.

ade

Cam

O fe-

caf.

ores

de-

tio.

118.

ad.

ite-

reis

no-

de-

bus

bi-

R.

CI.

ri-

00-

10.

nr

to.

n.

m

CO

ris

Versio germanica generatim satis concinna est, et rarius tantum ab indole linguae nostrae recedere nobis visa; in formulis hinc inde errores a typographo commissos animadvertimus.

XV.

Paschal Ios. Ferro, med. D. S. C. R. Mai. Consil. phys. prim. civit. Vienn. acad. nat. curios. membr. ephemerides medicae. Vindob. 1792. pagg. 289. praef. 8.

Tistoria anni 1790, et quidem singulorum eius I mensium, hisce ephemeridibus contenta refert thermometri, barometri, ventorumque vicissitudines ter quotidie observatas, numerum in civitate Viennensi eiusque suburbiis denatorum (fuit vero toto anno 16157, Maio et Aprili maximus (1549. et P. 289. 1542.) Decembri minimus (1128)), praecipue vero morbos, qui obvenerint in nosocomio aegrotantibus aptivis inserviente, et chirurgis, primario, duobus- praef. que assistentibus, obstetrice, infirmariisque cuique cu- P. 7. biculo propriis instructo, in quo aegrorum (eos, licet praef. civium commercio prohibiti, minimam constitutio- P. &nis mutationem praesentire, notatu dignum) numerus quadraginta minor, octoginta maior raro observetur. Dicto autem anno in nosocomium fuisse receptos 506 (non 503); plures Ianuario, Martio et p. 289. Aprili, (quovis scilicet Mense 48), paucissimos (33) Octobri; ex his laborasse acutis morbis 287, plures (32)

(32) Aprili, parciffimos (16) Novembri; chronics (his et annumerantur partum in nosocomio enitentes) 219, plures (28) Novembri, paucissimos (11) Octobri; fato vero occubuisse 26, (non 25) lans rio et Novembri quatuor, Aprili, Maio, Iunio et Decembri tres, Martio et Augusto duos, Februario et Octobri unum, Iulio et Septembri nullum. Ile nuario plurimos peripneumonia, (catarrhalem vocat p. 7. aegrotasse, horum sputum in vasis vitreis affervatum p. 13. post aliquot dies depesuisse sedimentum puri colle simillimum, in aqua fundum petens, et cum oleo tartari gelatinam formans, (an inde ex lympha con gulabili puris origo derivanda, quaerit Cl. Aulton utilitatemque tuffis ex eo probat, quod sputi tenici tas nullis incidentibus, nisi parumper aceto, sol tantum agitatione cum aqua facta folvi potuerità Vnum carditide, quinto iam die funesta, correptum esse, in cuius cadavere pulmones lympha coagulabili, albis verrucosis excrescentiis in externa cordis P. 17. dextra et inferiori parte inflammati facie apparenti p. 19. bus ortum praebente, cincti reperti fuerint, Febru p. 21. tertianas fine corticis in quartana noxii usu sanari po-P. 24. Mercenarium obiisse lepra ab acrimonia her 27. petica forsan oborta, exanthemate licet binis ante p. 28. obitum diebus imminuto, cuius pulmones gangne-Februario aegrae hepatitide laboranti p. 40. inunctum mercurium primum usui fuisse, morbo vero p. 42. graviori redeunte nocuisse magis, certo figno, quod P. 44. illa inunctione praestet antiphlogistica methodus. Febres mesentericae BAGLIVII multum similes fuille p. 92. Martio ob inflammationem saepe in initio latentem P. 46. graviores, in unica aegra cerebrum simul affectum, p. 34. scabiemque accessisse forte criticion, talique febre la 39. natum fuisse scorbuto per dimidium annum aegro-P. 57. tantem. In aegro peripneumonia laborante fanguinis p. 58. ex vena fluxum fuisse impeditum globulo sanguinis p. 59. comronicis

eniten. s (11)

lannanio et

ruario

Vocat)

vatum

cofto

1 olen

2 Cos.

uctor.

enaci-

foh

erit).

ptum

alabi.

ordi

enti-

ebres

po-

her-

ante

Trac-

ranti

vero

nod

dus.

riffe.

tem

um,

12

inis

m.

compacto, duro, minorique pilo aequali, eum vero. licet isto morbo liberatum, cachecticum tamen, hydrope universali, immo et pectoris (in quo cremor urtari cum extracto lactucae virosae tantum levaminis attulerit, ut saepe integra fanitate frui visus fuerit seger) faepe redeunte e vivis fuisse ereptum repertosque eius pulmones scirrhosos plenosque vomies dextraque cordis cava, venamque cavam compa-His fanguinis grumis, e quibus unus iuglande non minor. Scorbuticam phthifin decocto malti, Sphace- p. 60. fum pedis a refrigerio ortum aqua gelida fuisse sana. p. 61. Aprili in civitate rurique saeviisse putridam fe- p. 67. hrem saepe petechiis letalem, ab exercitu ex bello redeunte communicatam, nil autem commune ha-p. 71. bentem cum hoc mense solemnibus variis intermit- p. 64. tentibus, rarissime nonum paroxysmum attingentibus, et in uno tantum aegro corticis usum postulantibus, harumque naturam brevi assumentibus inflammato p. 73. riis, vel cum saburra biliosa pituitosa complicatis, vel p. 77. putridis exanthemate morbilloso coniunctis, iuniores feminas inprimis afficientibus, illa a STORRCKIO 1760. observata gravioribus, diutiusque, quam similis ab HUXHAMO 1784. animadversa, durantibus. Inp. 78.agrarum hisce modo descriptis sebribus laborantium 82. una scarlatinam, morbillos, petechias cum encephali, faucium pulmonumque inflammatione fimul occurriffe, et forte lympham coagulabilem in bronchiis stagnantem in pus tusti eiectum degenerasse; in aliis p. 83.accessisse peripneumoniam in una pulmonum sup- 86. purationi, in alia remittenti febri iunctam; in qua-p. 94. dam primis septem diebus febrem quotidianam in- 90. termittentem; diem istarum febrium 4, 7, 17, et 21, p. 86. fuisse criticos, decimo quarto morbillos quidem apparuisse, ultimam vero persectamque crisin sedimen p. 95. to urinae lateritio vigesima nocte fuisse absolutam p. 96. Maio obvenisse pleuritides, inprimis dextri lateris, p. 99. langui-

fanguinis missione et copioso decocti salep usu soni p. 102.tas, in duobus aegris fexto die in remittentem ge p. 103. stricam, quae femel in tertianam intermittentem mi p. 119.tata, abeuntes. Drachmis duabus pulveris radici gentianae quotidie datis virum a quartana, fero p. 120. Etis et decocto salep, etsi causa scrophulosa, succo he derae terrestris et decocto malti plures a phthis mi p. 123.monali fuisse liberatos. In cadavere iuvenis vigini quatuor annorum a fexto aetatis anno intermittenio bus febribus affecti, macieque tandem enecati repen tos esse pulmones minoris voluminis, undique acces tos, ita et cor pericardio, peritonaeum medio polis ce crassius, vixque discindendum, viscera abdominis lympha coagulabili ita conglutinatos, ut non nili cultro separari potuerint, intestina digito crassiona p. 124.externa exulcerata, iis accretum mesenterium, plures formans abscessus, ex his maximum fundo fles. tomatofo infra lienem, glandulas omnes induratas p. 104 hepar dissoluto sanguine redundans. Febres remittentes pituitoso biliosas septimo octavove die spontanea diarrhoea (medicaminum usus enim toto hoc mente p. 105 rariffime necessarius), vel, fi graviores, narium has morrhagia fuisse sanatas, interdum tamen inflammatione, et praesertim cephalaea coniun las (in quatuor p. II4-aegris ita gravissimas, ut emetico licet in initio dato p. 115 vigelimo morbi die aliud necessarium, et ulcera velip. 116. cantibus illata iam gangraenosa, aegri tamen florum arnicae et camphorae usu die vigesimo septimo restip. 118 tuti fuerint; quinta vero senio praegressisque morbis p. 126. jam confecta e vita discedente); Iunio autem, utiet diarrhoeas et colicas, ob bilem gastricosque succos p. 128. acriores factos venaesectione neglecta, nisi tertio quartove die copiosa narium haemorrhagia, vel exanthema erysipelatosum in facie auxilium tulerit, its p. 130. vehementes, ut sola antiphlogistica medendi methop. 129. dus aliquid valuerit, saepe tamen vigesimo quarto a fopi

em ga

m mo.

radici

ero la

co ha

fi pul-

vigint

ttent.

reper.

polli

minis

nili Gora

Dlu-

ftes.

rates,

anea

hao-

ma-

tuor dato

vefi-

num efti-

bis

et

cos

an.

ita

10.

to

vel trigefimo die mors accesserit. Et occurrisse p. 2. sheumata Viennae non infrequentia, pleuritides, pe-p. 133. rinneumonias, anginas, biliofa aut gastrica labe accedente complicatas, variasque haemorrhagias. et internas in apoplexia hoc mense valde frequenti. et plerumque vesperi post coenam contingente, ru-p. 126. ptam enim in uno arteriam mesentericam, in altero, cuius pulmo finister cum pericardio cordi intime ac p. 137. cretus, aortam descendentem pollicis longitudine in fuo per diaphragma transitu. Aegram fleuritide bi-p. 138. hola affectam metastasi ad parotides fuisse sanatam; aliam duobus abhine annis menstruorum suppressio. p. 147. ne, haemoptyfi, tum scabie, post hepatitide, dein ischiade, tum remittente biliosa febre cum arthritide pedum tandem amaurosi vexatam, et ab omnibus his malis, ultimo excepto, liberatam (in arthritide extra-p. 143. dum aconiti ad scrupulum usque quotidie datum cum infuso florum arnicae multum praestitisse) subito, nulla manifesta causa, fuisse emaciatam, sexto diep. 144. paralyticam, nono mortuam, eius hepar parvum, omentum confumtum, vesicam urinariam gangraeno p. 145. fam et fuscam, cerebri vasa sanguine turgida, ventriculos anteriores feri fex unciis plenos, finistri hemisphaerii partem medullosam pollicem longam et latam prope corpus callofum in mucum et gluten mutatam, thalamos nervorum opticorum, totosque hos nervos lympha coagulabili cinctos, reliquos nervos facile conterendos, et vafa fanguine dissoluto plena Iulio solito frigidiori frequentes fuisse biliososp. 147. morbos, cum febres remittentes, nisi perversa venae p. 148. sectionis usu in putridas nervosas deliriis coniunctas. mutarentur, leviores (ter in tertianas abiisse), tum intermittentes, et ery fipelata, diarrhoeas atque dysen p. 151. terias, et vomitum cruentum solito copiosiorem, necp. 152. defusse febres inflammatorio-rheumaticas. Et octo exp. 154. iis, qui fervidissima aestate ex Walachia in carcerem

delati, laborasse vero tauso inflammationi pelloris ri fcerumque iunto, in quo fanguis primum qui dem dissolutus, aliquot tamen diebus post dentiff. mam phlogoseos tenacitatem acquirens omni lice biliofo et putrido apparatu praesente, necessario se p.155-men repetitisque vicibus mittendus fuerit, quorum 160. aegrorum historia digna est, quae legatur. Hoe p. 169 etiam mense foeminam ab epilepsia, qua a iuventuis D. 170 terroris causa affecta, et cuius graviores quotidianos paroxylmos ob menstrua retenta nunc perpella cum valerianae et camphorae usu (data sunt quotidie hap. 171.ius grana fex, illius drachmae duae) tum exanthema te herpetico (huius gratia illi medicamento admiris flores sulphuris, et hepar in balneo adhibitum) ple ne, licet menstrua tardius demum redierint, libera p. 174.tam fuisse. Plurimos Augusti morbos fuisse biliolat p. 176. praesertim diarrhoeas et dysenterias, tertio iam di p. 177. Sanatas, febremque vel puram vel fimul pituitosam, au inflammatoriam, ante undecimum diem vix crisi per p. 178. felta absolutam, aut rheumaticam. Cephalaeam pras cipuum horum morborum symptoma, pulsu semper tardo non venaesectionem, sed vomitoria, lenia es p. 179. coprotica, atque folventia cichoreata exegisse. Rha p. 180-matici generis fuisse pleuritides omnes. Vera card 184. tide, antiphlogisticis et resolventibus remediis non sopienda, enecatum fuisse, et quidem trigesimo sexto morbi die virum, in cuius pectore integram sei menfuram, pulmones vix fuperiorem thoracis dime p. 185.diam partem replentes, flaccidos, accretos, pericardium amplissimum, crassissimum, diaphragmati at nexum, seri rubelli libras duas continens, cor duplo quam folet maius, vacuum, intense rubrum, magois a lympha coagulabili ortis tenaciterque adhaerentibus excrescentiis obsitum repertum esse. methodo putat Cl. Auctor gangraenam impeditam, morbumque chronicum factum, inque pectoris hy

dropem

oris vi

n qui-

enfiff.

ni licet

ario te

Uorum

entute

idianos

la, cum

die ho

thema

dmini

n) pla-

liber

bilio fot,

am die

im, aut

ili per-

n, pras

femper

nia ec

Rhey

card

is non

o sexto

m feri

s dimi-

ericar.

ati an-

duplo

magois

erenti-

dhibita

ditam,

ris hy-

ropem

Hoe

dropem mutatum fuisse. Qua occasione typis man- p. 186. dare spondet historiam comitis, quem pariter, ac aggerille, de pressu in medio sterno, decubituque in latus finistrum impossibili conquerentem cum b. STOLLIO curandum habuerit, et peripneumonia ac vamica laborare iudicaverit, cuius pulsus etiam in initio mollis et flaccidus, et in quo quinquagefimo morbi die mortuo omnia fana, folus cordis apex pure cuius ultra duas libras pericardium continuerit. eresus fuerit. Febrem biliosam in puella accedente p. 187. eranthemate scarlatino largissimoque sudore quinto morbi die imminutam, plenarie tamen copiosa per alvum educta bile profligatam fuisse. Exemplo fe p. 180. minae febre puerperali a lochiorum fluxu lactisque fe- p.190et excretione spasmo inflammatorio impeditis vere oborta, sublataque exanthemate miliari, sudore acidulo, coagulorumque lactis per alvum et vaginam excretione per sedecim septimanas gravissime laboranti ópinionem eorum, qui fingularem istius febris causam in lochiis et lacte statuant, non omnino reiiciendam esse, comprobare annititur Cl. Auctor, istam sebrem ut plurimum etiam genium regnantis morbi epidemici participare non denegans. Septembri mor- p. 196 bos biliofo pituitofos mitiores factos transiisse seque iunxisse rheumaticis, cum simplicibus tum catarrhalibus coniunctis, regnasse et tertianas quotidianasque inter p. 200. mittentes febres, rarius quartanas. Aegrum a nervorum tremore, animi deliquiis, cordisque palpitatione quotidie per octodecim horas et diutius ipsum vexantibus quotidie datis duabus drachmis arcani duplicati, una florum falis ammoniaci cum elaeofaccharo menthae, simulque ter quaterve per diem tribus uncis infusi radicis valerianae citissime liberatum esse; sic et aniculam duodecim sanguinis unciarum per na- p. 201. res effluxu a melancholia. Variolarum a Novembri p. 203 praeteriti anni ad huius anni Aprilem usque regula-Vol. XXXVI. Pars III.

det (514) det p. 204 rium, Maio iam confluentium, sequentibusque menp. 218. sibus gangraenosarum, Septembri plurimos, nempi 246. unum et ultra aetatis annum agentium, (totors ro anno horum 1213, parvulorum, qui infra annum 356, variolis, morbillis autem decem tantum Vien nae et in eius suburbiis denatos esse) e vita eripienp. 205.tium, Octobri iam mitiorum, malignitatem fortem solitae veris et aestatis siccitati, calorique primum re hementissimo, postea autem caniculari tempore frigidiorem tempestatem mutato, ventorum malacu per aestivos et priores autumni menses duranti, acmoniaeque bilis et fucci intestinalis, et humorum stafin in cerebro propensioni tam frequenti tribus p. 221.dam elle. Octobri frequentes fuisse febres rheund p. 222.cas vel fimplices, vel fimul aut inflammatorias, aut an 223.vo/as, aut biliofas, ery spelata inprimis faciei, vam

p.225-que inflammationes, (in phrenitide venaesettionema 227.antiphlogistica suffecisse, nec vesicantibus similibus que opus fuisse) interdum biliosa labe commina

p. 237. Novembri frequentissimam fuisse peripneumoniam, atterdum levissimam, interdum vero cura in initio at

p. 240.glecta, decimo septimo vel vigesimo die letiserani denatorumque pulmones flaccidos, nigros, in bron chiis spumam sanguinolentam suscam soeditissimu continuisse, et in lympha coagulabili pectoris cavan

p. 242 replente natasse. In ea purgantia, largiorem salino rum et Kermes mineralis usum, sudorem in initio or

p. 243 piosum valde nocuisse. Puellae primum pleurita. 246 quarto die peripneumonia affectae, duodecimo imminuisse gangraenam, eam vero solo seri lactis se duli, quatuorque per diem camphorae granorum is

p. 248 viribusque naturae, copiosos vel ultra viginti surus culos pus copiosum reddentes a vigesimo secundo morbi die ad trigesimum sextum usque propellente

p. 249.bus, fuisse sanatam, nec quid esse, quod tale opur perficere potuisset, nocuisse e contra ulteriorem a

ne men

nempe

(toto re-

m Vien

eripien-

forte in

mum va

pore in

nti, acri-

orum #

tribue.

heumali

aut no

onem &

imilibe

mmists

tiam, it

nitio ne

tiferam:

in bron

tiffiman

s cavum

n falino-

nitio co-

euritide

mo im

actis so

um ula

ti furun

(ecundo

pellent

le opus

rem at

ram

ram antiphlogisticam evacuantem, antiseptica et stimulantia. Febrem rheumaticam et arthriticam in mulis articulos magis affecisse, et ante vigesimum diem pero remissife. Damni ex venaesectione neglecta ex-p. 253. emplum obtulisse robustissimum adolescentem gan p. 254. graena utriusque brachii correptum: ex perversa et tenta (fuit vero feptima vice) venaefectione fenem, arthritica materia ad cerebrum delata, mortuum. Venam pero flatim infra partem affectam utiliffime fecari, prae-p. 245. fantiores adhuc esse hirudines, et vesicantia, in de p. 258. nostione materiae haec ad loca prius affecta, illas ad oca, quibus depositio imminet, applicatas. men et attulisse extractum aquosum gummi guaiaci mon autem folutionem spirituosam vel cum gummi arabico et aqua hystopi mixtionem, valde calefacientes et aconiti, prioris una drachma, posterioris granis quatuor ad octo usque et ultra quotidie datis, atque calomelantos grana duo quotidie. Decembri folito p. 262. minus frigido solemnem fuisse febrem lentam nervo p. 264. Ouam iam Novembri incepisse, in initio tynum quotidianae intermittentis tenuisse, gravi totum p. 265. os occipitis, saepe et posteriorem bregmatis, interdum temporum partem premente dolore, pulluque quolibet minuto 120. vel ultra ictus faciente sese denotalle, tertio vel et octavo demum die in continuam p. 266. continentem abiisse, diarrhoea 10, 14, 17, vel vige-p. 265. Imo die accedente in veram intermittentem tertiamm seu quotidianam transiisse, seguiori sexui, debilioribus et phlegmaticis praeprimis funestam, vereque contagiosam fuisse. Dubium esse, utrum eius causa p. 269. in solidorum laxitate, sanguinis tenuitate, lymphaeque lentore (sanguis enim in initio fere semper compattus et crusta tectus), an in solo cerebro et nervis, rel et simul in primis viis et bile quaerenda sit. Cer. p. 270. um vero sanguinis in capite stagnantis et inflammati goum praebere mucum fanguinolentum e naribus Kk 2 emun-

emunctum; pus ex iis post mortem manans, phys p. 283. lismum morbum resolventem (in aegro ille quinqui p. 265. gesimo die et sexagesimo pulsus celeritatem imminut in cadavere viri vigesimo quinto die mortui repen vafa menyngea, finum falciformem et tentorium gricante sanguine turgida, membranam sellae turc cae lividam, duas ichorofae aquae uncias infra lobor cerebri anteriores, una cum pulmonibus fanguine valde ponderofis plenariaque fanguinis diffolutione p. 371. Lene emeticum in initio quidem praestitisse, repet p. 282 tum et in progressu morbi vero, nisi spontaneiro mitus et conatus ad illum, (interdum trigefime de p. 271. mum die), ipsum exegerint, magis nocuisse, in e purgantia; utiliora fuisse enemata, septimo modo die faeces foetidissimas liquidas educentia, plenaim tamen faecum excretionem foli naturae relinquendan; p. 272 uncias duas spiritus Mindereri, cum copiolo, mole p. 273 rateque frigido potu diluente grate acidulo et m triente quotidie suffecisse, nocuisse antiseptica sotto ra, venaesectionem repetitam (in tertia iam fanguis dissolutus), profuisse hirudines, scarificationes, velp. 281 cantia (quae raro gangraenbla et ficca facta, imot p. 274.in mortuis adhuc vesicas elevasse) pone aures, admicham, vel inter scapulas applicata, moschum cum croco ad grana quatuor vel fex omni fexta octavare hora datum (inprimis si coma vigil aut somnelentum accesserit) cum infuso florum arnicae, vaporem aque P. 276. tepidae naribus (et tusse, raucedine in peripneum nia affecto faustis, si cephalaeam imminuerint, fune stis, sin eam auxerint, interdum apparentibus, am pauxillo aceti ori) admotum, erectum corporis fitum, P. 275. aërem saepe renovatum; urina et sudore critico pro p. 278. Auente corticem chinae falinis et evacuantibus iur P. 279. Aum, tenesmo diarrhoeae accedente clysmata et infr p. 280. sum rhei, diarrhoea nimia vinum rubrum aqua dib

p. 282. tum, hoc et cum pane tosto loco omnis medica

1s, ptyr

quinqui.

repert

rium of

ae turci-

fra lobos

fanguine

olutione

, repet-

anei vo-

fimo de

e, ita e

o mode

enariam

endan:

, mode

et m

a fortio

fanguis

es, veli-

imo et

ad nu-

Clavave

lentum

n aquae

fune

s, cum

fitum,

o pro-

us iun-

et info

a dilu-

media-

menti, si singultus conatusque vomendi post trigesimum diem incesserint. Vesiculas miliares in hocp. 281. morbo modo apparentes, modo disparentes non criicas fuisse. Eodem tempore infantes, inprimis eos p. 284. orimo ad fextum aetatis annum, et qui antea variolisiam laboraverint, afflixisse febrem continuam, in eo. quod post variolosam epidemiam contigerit, variolisone similibus in facie et collo iuncta fuerit, scarlatinat variolodi a SAUVAGESIO 1713. observatae similem, ab ea vero in eo diversam, quod ibi scarlatina. hic coruza febrem comitaretur, ideoque coruzam variolodem appellandam. Pustulis in lingua et labiis ter p. 285. tio die emergentibus pulsum molliorem factum, conrulfiones cessasse, sudorem, urinam, faecesque sponte excretas esse, ex naribus iterum apertis manasse mucum purulentum fanguinolentum, ex ore falivam per duos quatuorve dies, quibus elapsis novas prodiif-p. 286. fe pustulas. In morbo pituitosis debilibusque gravion perverseque tractato sinus frontales et menynges p. 287. fuise inflammatas, et octavo vel decimo die mortem Optima remedia fuisse remotionem aëris frigidi, lenia diaphoretica, camphoram, vaporem squae gelidae, vesicantia.

XVI.

Pathologia, therapiaque, quas in usus suarum praelectionum praesertim ex aphorismis magni Boerhaavii, tum ex operibus van Swieten, Heisteri etc. concinnavit MATTH. COLLIN, excels. regim. Austr. infer. confil. et in univ. Vindob. prof. Vindob. apud Chr. Fr. Wappler. 1793. pagg. 223. praes. et errat. 3.

Libellus hic vere continet institutionum BOER-HAAVII partem pathologicam et therapeuticam, ita tamen, ut plures paragraphi ad unam rem Kk 3 spe-

spectantes una tantum comprehendantur, earunque curlibet contentorum fumma inscripta, ordo hines de mutatus sit, et varia vel aliter, ac a BOERHAAVIO exposita, vel ab Ipso non proposita tradantur. Bre vius quam a BOERHAAVIO disseritur de functionibu p. 1. 2. C H. notione fanitatis, vitae, (illa mortis additur) p. 3-5. morbi, morbis similaribus et organicis, obstruction bus (quarum caufa affumitur nimia vaforum contratilitas, de qua BOERHAAVIUS dubiam tantum more rat quaestionem), de cacochymia reliquisque huma p. 21. rum morbis; in paragraphis de excretionibus aquois p. 39 nimiis, deficiente secretione in primas vias vel ad fap. 40. perficiem cutis, urinae suppressa se- et excretione P. 41. nimia fanguinis evacuatione, fanguine, qui evacuatione folitus, retento, feminisque nimia excretione (in qui bus, fi compares cum 6. 772 - 778. BOERHAAVII. ordinem mutatum esse intelliges), in primis in iis de b le (cuius deficientis, ut causae alvi adstrictae, tantu mentio fit) nimiaeque sanguinis evacuationis damnis; p. 65. de pulsu inaequali, nimis lento, raro, debilique de 75. auditu gravi et abolito, pervigilio morbofo, de canti P. 79. infenfilitatis, sensum internorum debilitatis, aliene 81. tionum mentis, apoplexiae, (huius causarum a Bothe P. 84. HAAVIO §. 860. quarto loco recensitarum effectus des nitioni apoplexiae non convenire) paralysis, para et hep. 109 miplegiae, de pulsu duro (quem et interdum valdt P. 110. contractum effe) molli, raro, (quando ifte peior, mont 120. tur) febrili, fignis cruditatis, coctione, criticorum p. 123. symptomatum a morbosis distinctione, evacuationibus criticis, crisi perfecta vel mala, signis spem facienti bus periculumve oftendentibus; in praeceptis de p. 1 29. conservanda sanitate, (ubi varia de cibis omissa, etido P. 132. Syncrasia in fine primum considerata), in praemiss p. 139. therapiae generalis (paragraphi 1073. et 1074. plan P. 141 omiffae), de contra indicantibus (quod nomen suffute

P. 142. creditur ex: axiomatibus, quid ex dubiis eligendum, de

arumque

hine in

HAAVIO.

ir. Bra

aionibu

additur)

ructioni

ontraffi

m move

e humo

aquofe

el ad fo

retione

vacum

(in qui-

HVAAVII

is de bi-

tantus

lamnis;

ne. de

e caufis

aliens.

BOER-

us defi-

et he-

valde

mont-

corum

nibus

cienti-

is de

t idio

miffis

plane

ficere

, de-

ermi-

terminantibus tantum sextum, septimum, nonum, et tria softeriora adducuntur), in capite de indicatione vitali p. 143. mius quatuor paragraphi indicant, quando et quomodo iuvandae vires vitales, et quidem nutrientibus. mando opus adstringentibus, quando nervinis, quan- p. 144. o fimulantibus (omissa praecipue fingulorum reme P. 145. dorum nomina, et in capite de prophylaxi paragraphip. 146. 1136. ad 1145. v[que), de auxiliis doloris, fitim levan p. 216. thus remediisque adversus vigiliam morbosam. Acri- p. 217. monia humorum; tresque species atrae bilis, de qui p. 44. bus BOERHAAVIUS S. 786. et 759., non feorfim D. 47. Plane omissae sunt paragraphi 797 confiderantur. 800, 819. 820. 866. (paragraphos 867 - 870 una p. 88. 871 - 881. duae figna morborum et fanitatis eorum- 89. que divisionem spectantes, 882 — 887. ordine simul p. 90. mutato una, 888 et 880. pariter una comprehendit), p. 92. ausae manducationis laesae quaedam digestionis lae-p. 53. he; pancreatis, mesenteriique inflammatio inter nau- p. 54. leae et vomitus, fortis intestinorum deorsum spasmus p. 55. inter cholerae causas, cunctatio inter melancholici p. 94. temperamenti signa; ea, quae cuilibet temperamento noceant, (dicitur tamen de validis stimulantibus languineo nocivis) quae in alcalina et acida acrimo-p. 94. nia, nimiaque fluiditate profint; fignum ischuriae; p. 101. absentia saporis in tenui et excolore urina; morbi specifici genitalium virihum urina denotati; (verbap. 107. MOERHAAVII de flammea urina breviter cum iis de p. 103. rubra fine sedimento coniuncta) cura vitiosae cohaesionis (quae ex causarum cognitione abunde pateat); in p. 157: apite de correctione humorum paragraphi 1177 - p. 178. 1180. 1183 et 1184; ut et remediorum exempla; enumeratio medicamentorum varias excretiones promoventium, ut et emmenagogorum ac aristolochio-p. 186. rum, stimulandi et corrodendi vim habentium, p. 211. at cauteriorum, paragraphique 1233 — 1235 et 1239. Fusius exponitur de excrescentiis et tumori p. 6. 7. Kk 4 bus;

bus; (inflammationem, quum ab igne, ut ab attribu inter solida et fluida effettu, denominetur, fimplicue dici posse obstructionem fervorem gignentem) de morbi a magnitudinis defectu; (quorum primarium tabe este) de morbis accidentalibus ratione causae et sol p. 22. iecti (illis ratione temporis adduntur acuti ex decidentia 23. qui non interrupti longius excurrant, acutissimorumque p. 24. et acutorum distinctio minus ad praxin, quam ad pe valere iudicatur) de terum scripta intelligenda praedisponente et procatarctica morbi causa, dun p. 25. simul praesentes, causam morbi proximam 6. p. 48. cientibus, de diathesi calculosa, calculis et vermibus 49. de urinae incontinentia et diabete, (paucis perbir le p. 50. sudore additis) de actione vitali laesa, (ubi simul orto 60. mutatus, primum enim verba fiunt de pulsus celente p. 61. te (qua naturali maiori febrem adesse, cuius causa fi cordis irritabilitas maior, maiorve irritatio, vel umque simul) tum de palpitatione cordis) quae distin-Rius et ita descripta, ut, quod BOERHAAVIUS palpitationem ipsam dixerit, Noster ut eius primarian causam agnoscat, et distincta ab illa ex debilitate fet p. 63. tremore) tum valde distinctius et fusius de pulsuis termittente, postea, paene ut BOERHAAVIUS, de gridibus deliquii animi, fusius vero de gradibus respinp. 66. tionis laesae (quorum causae, illis fingulorum omilis; dividuntur in eas, quae aëris ingressum per trachem in pulmonem intercludant, quae in pulmone praefentes eius alternum motum prohibeant, quae carum thoracis angustent, eiusque dilatationem impediant, p. 67. additis vulneribus thoracis tam magnis, ut per a p. 76. plus aëris, quam per glottidem admittatur). Fofu

p. 81. porro agitur de anditu depravato, infenfilitate, fen.
p. 84. fuum internorum debilitate, mentis alienationibus,
p. 86. paralysi, para et hemiplegia, epilepsia, inprimis de tribus eius temporibus, invasionis, convulsionis et reso.
p. 95. lutionis, causisque, de utilitate et facilitate cognitione.

attritue

Amplicia

e morbis

em taben

e et fub.

ecidentia

orumque

m ad ve-

ur) de

a, dum iam fa

ermibus

erbis de

ul ordo

celerit-

ausa sit

diffin-

Us pal-

mariam

tate feu

olfa in-

de gra-

respira-

omille;

cheam

e prae-

cayum

ediant,

per es

Fulus .

, fen-

nibus,

nis de

re/o-

nitio-

nis

nis temperamentorum, de fignis ex pulsu magno, p. 109. parvo, pleno, vacuo, aequali, intermittente, undu- 110. loso, dicroto, vermiculari, formicante, ferrato, capri-p. 111. ante, myuro, speciebus pulsus unitis bonis malisve; de eo, quod in prophylaxi inprimis considerandum, p. 133. quodque tum, cum iam figna morbi brevi futuri adfint maxime frequenter invet. Pariter fusiori fimulaue diffinctiori modo verba fiunt de effectibus aëris aestuan- p. 27. tis vel nimis humidi, vel nimis ficci, gelidi fimulque P. 28humidi (nimis gravis, quem purum vix reperiri, effe-Aus reticentur) de rebus aërem varie mutantibus, ve. P. 31. nenoque inficientibus, nimia parvave copia ingestorum, acrimoniis (inprimis de triplicis acidae effecti- P. 32. bus, iisque cum in tum externis a musco fermentan- P. 33. te ortae) nimio musculorum motu, vigilia, affectibus animi (quorum varia nomina et causae additae) de ca-P. 35. cochymia, humorumque motu aequo maiori vel minori, pituita in primis viis, fanguine atrabilario, mor-P. 38bo hypochondriaco, atra bile, inprimis turgente, de P. 44. appetitu imminuto, nimio et depravato, eiusque cau- P. 45. sis (de quolibet seorsim) de siti, (cuius integram cau-P. 46. sam saepius praesentem esse sine sitis sensu) de digestio- P. 15. ne laesa, (fingultus vocatur invita, violenta, subita P. 52. aëris in pulmones attractio cum sonitu brevissimo, facta P. 53. vi irritati oefophagi, ventriculi, maxime diaphragmatis deorsum momentanee et fortiter contracti) de nausea, et vomitu, cholera, diarrhoea, (ubi verba adduntur P. 55. de tenesmo, et laxitas fibrarum intestinalium a BOER- P. 56. HAAVIO pro diarrhoeae causa agnita alvum potius retinere, istiusque morbi causa primaria statuitur copia liquidi in intestinis praesentis) cuius effusioni tamen p. 57. laxitas vasorum in intestinis favere queat (cum nimium praedominante motu peristaltico), de ileo, de bilis se-et P. 58. excretione vitiata, de comate somnolento, de causis vertiginis, (quam ante apoplexiam contemplatur) de P. 82. convulsione, tetanique speciebus, inprimis de earum P. 85. Kk 5 caulis,

p. 112. causis, de variatione pulsus, praevidendisque ex pulsu p. 146. futuris evacuationibus, in tredecim capitis de prophylaxi paragraphis, (quarum tituli: quibus occupe p. 147.tur prophylaxis, quidque causis fieri debeat; quo p. 148. modo emendetur aër miasmate infectus, quid facien. p. 149 dum, si quis tali miasmate vaporeve iam infectus, al p. 150. fectus, fuffocatus; quid, quando venenum a quodam ingestum, venenorum multa incomprehensa, alia ve ro fatis cognita, quidque tamen in iunctis his casibus egregie medicum adiuvet; quid antidotum specifip. 151.cum (specifica esse, quae venena incognitae indolis enervent virtute aeque incognita, specifica rationalia ven quae venenis a priori cognitis antidota naturam parip. 152.ter cognitam habeant); antidota communia seu univerp. 153. salia frequentius recipiuntur; quae remedia requirantur, cum venenum penetraverit in secundas vias quaeque cura symptomatum; quid iuvet, vbi venep. 154.num vitari nequeat; quae curatio adversus venenum p. 155. animalium, praecipue rabidorum, externe appliep. 156.tum, cum ex-tum interna; quomodo remotae morp. 158.borum causae corrigantur; quotuplexque vera medendi ratio) in octo paragraphis curam unitatis solutae (ad quam et suppressio haemorrhagiae refertur) at tinentibus, et inscriptis: quibus modis sistatur haep. 159. morrhagia; quomodo et quando peregrina auferen-160.da; quomodo separatae partes rursus adunentur, ubique id statim fieri queat; quomodo deperditi fiat rep. 161. stitutio; talisque vulneris curatio; quid naturalem calorem humiditatemque conservet, maximeque la nationem acceleret; quid rurfus uniat partes separa-P. 162.tas, quae facilius uniantur, quidque hae externe deliderent: quae eius curatio, in quo aliquid deperdip. 163.tum, quidque cicatricem maturet; tandem de maiorum vasorum, nervorum, tendinum, ligamentorum p. 178 vulneribus); in duodecim paragraphis capitis de corp. 179 rectione humorum (quae agunt de diathesi inflamma; toria,

ex pulle

de pro-

occupe.

; quo-

facien.

tus, af.

uodam

alia ve-

cafibu

pecifi-

s ener.

2 Dero.

pari-

niver-

requi-

S VIES.

vene-

enum

plica

mor-

me-

folu-

r) at-

hae-

eren-

ubi-

t re-

e fa-

ara-

lefi-

rdi-

aio.

um

or-

ria,

toria, cura fanguinis spissi non inflammatorii, spissi-p. 180. tudinis atrabilariae tenacitatis pituitosae, nimiae fluiditatis, de iis, quae nimium motum humorum compescant, sique nimis debilis, requirantur, de cura actimoniae cum in genere, (decocta lignorum, anti-p. 181. monialia et fimilia, in quibusdam acrimoniis naturae ha-Renus etiam minus cognitae ceterum optima, illas acrimonias attenuante et aperiente virtute magis expellere muam domare videri) tum acidae, alcalinae et putri-p. 182. dae, muriaticae, oleofae, aromaticae et spirituosae); in septem capitibus de variis evacuationibus (quibus p. 184. unum de expectoratione adiectum, et in quorum pertra- p. 191. flatione id praecipuum discrimen est, quod BOER-HAAVIUS potius medicamenta huc spectantia enumeraverit, Noster vero praecepta et cautiones distin-Hius exposuerit), in paragraphis sex de setaceo eius-p. 211. que virtute, fonticulis, vesicantium effectu, sinapis-p.212mis, corrosivo, eiusque utilitate, cauteriorum actuaet usu, in paragraphis indicationis mitigatoriae, quae docent, quando illa necessaria, quomodo tum tractanda symptomata; num p. 215. alia doctrina requiratur, quam quae hucusque tradita; quibus excitentur, qui linquuntur animo, quae hae. p. 218. morrhagiarum curatio (de ea ex vulneribus nata iam fu p. 221. pra) et quae causae aliae lipothymiarum. A BOERHAA- p. 223. vio omissa Noster addidit, et quidem praeter iam hinc inde commemorata capiti de morbis organicis novem pa- p. 10. ragraphos de herniis, solutione continui, diversitate vulnerum, letalium differentia, relatione de iis ad iudicem, p. 12morbisque ossium communibus; in initio capitis de humorum morbis quaedam de fluidorum dotibus universa- p: 18. libus et singularibus; (inopiam sanguinis effe interdum p. 19. innatum vitium, faepe effectum incongrui, vel deficientis ali- p. 21. menti, malae concoctionis, evacuationum et morborum); paragraphis de excretionibus aliam de alvi obstructione, eius-

frig

ma

10

eiusque symptomatibus; (causae enim eius eodemloco quo apud BOERHAAVIUM confiderantur) description p. 53. deglutitionis laesae impeditam deglutitionem vel soline p. 56. fluidi, vel folius folidi; paragrapho de dufenteria quas p. 59. dam de tenesmo; ischuriae divisionem in veram et spuriam, tenesmique in vesica causas (et dysuriam far pe ardore coniunctam esse); paragraphis de respiration p. 67. ne quaedam de tussi et sternutatione; illis de sensibut p. 68. (vifus laefiones dividuntur in eas ex morbofa palpebre 69. rum conditione, in eas, quae a causis intra vel intra p. 70. orbitas et palpebras, quae a morbis membranae con iunctivae, quae a mutationibus in bulbo contingentip. 71 - bus, in my presby - hemeral - ny ctal - amblyopiam. 73. hebetudinem, amaurolin, fymptomata valde momen p. 74. tofa) quaedam de olfactu nimis acuto, somnambula 77. tione; illis de convulfione verba de collo obstipo, spalp. 79. mo cynico, catalepsi. Postquam ipsis BORRHAAVII 85. verbis de temperamentis, eo autem ordine disservit p. 87. ut primum simulque de calido et sicco, tum et p. 92. fimul de frigido et humido, dein de phlegmatico, bip. 93. liofo, atrabilario seu melancholico, tandem sangui-94. neo verba fecerit, et figna morborum partium solidap. 96. rum non ita distincte, ut BOERHAAVIUS, explicavent, figna morborum in humoribus eo contemplatur ordip. 98-ne, ut primum tradat illa acrimoniarum, nimiae 100. fluiditatis et tenacitatis (caloris et frigoris absentia p. 101. atram bilem denotari) tum figna ex urina, (parciotis p. 102. praesagire hydropem, pinguem apparentem gerere artp. 105. nulas maxime falinas, in specieque disseritur de turbip. 107.da, ut figno mali ominis in morbis acutis) ex pullu, et p. 108. respiratione (de his ita, ut primum, quae doceat re-113. spiratio, tum, quae respiratio optima, quid difficilis p. 114 et dolens significet, quae pessima, deinde variae eins maiae species, nempe parva, cum per se, tum quae fimul vel celeris, vel cum fibilo stertoroso, suffocitiva, sublimis, in suprema thoracis parte exercita, frigida, loco

tioni olius

luae.

n et

atio-

bra-

13ta

on-

nti

am,

en-

112-

af.

11

nt.

.

figida, inaequalis, magna et rara, tandem lenta, p. 116. magna et celeris, eiusque permutationes confiderentur (tandem signa morborum acutorum) distincte in-p. 117: primis demonstratur, in qua re ea confistant, quae malignitatem indicent, quae triplex costio evacuans, p. 121. materia et perturbatio critica, crisis, iudicatio, temnus judicatorum, quae de metastasi, crisi symptoma- p. 124. tica morbo recidivo notanda; et adduntur verba de morbi mutatione in alium, diebus criticis, peculiari p. 122. morborum per efflorescentias metastasin ad cutis su-p. 125. nerficiem molientium. Plane mutatum est caput de p. 135. diaeta, ad longaevitatem in quo agitur de remediis longaevitatem maximam promittentibus, longaevitatisque causa, de iis, quibus iam initio magna spes futurae longaevitatis, et eo, quid ad aetatem adultam ulque curandum vel vitandum, quid in aetate virili p. 136. et senecta faciendum, de auxilio in senecta, et de p. 137. mutationibus radicalibus per acria fundentia factis, non valde longaevitatem promittentibus (accelerare enim istas, quibus vegeta aetas non indigeat, multo frequentius senectam, hanc et fundentibus acribus ferendis non esse parem. Paragraphis de cura unitatis so-p. 164lutae adiectae sunt viginti et duae de contusione, fraduris, laesionibus cranii et luxationibus; sic et in p. 184. sermone de viis, per quas evacuationes fiunt, varia, ibique et ulcera fistulaeque BOERHAAVIO ad artificiales vias relatae, una cum haemorrhoidibus tertia praeternaturalium classe comprehensae. Sermo de menstruis, p. 202. lochiis, sanguinisque per phlebotobomiam, fluxum haemorrhoidalem, scarificationem et hirudines evacuatione plane permutatus eft; (septemdecim enim paragraphis docetur, qua aetate fluxus menstruus erumpat, quid si serius, aut ex debilitate prodeat, signa instantis eiusdem, quomodo remedio opus, utilitas et ordo p. 203. lochiorum, quae causae hunc sistant, quaeve ipsum p. 204. initio periculosum reddant, utilitas phlebotomiae, in p. 205. quo

Int

10

the

lem

qu

trit

fae

att

fu

quo cafu facilius feratur excedens fanguinis miffio (nempe fi sanguis in toto corpore quam maxime inflanmatorius et vehementi tebre urgeatur, non in inflammo p. 206. tione topica) phlebotomia in haemorrhagiis, tum etiam interdum ante usum remediorum stimulan tium, et ante quasdam operationes chirurgicas, ab usus illius, eiusque effectus inexpectati etiam fine p. 207. abusa, quae praeparatio aliquando necessaria, in qua parte, in quibus venis, et qua cautela incisio facien. da; quid si deliquium interveniat venaesectioni un p. 208. de fiant haemorrhoides, quae earum causae an fint falutares, quid boni praestent, quando non fint provocandae, quibus remediis provocentur, et aperianp. 200 tur; quomodo scarificatio differat a venaesections 210 quaeque eius utilitas, hirudinum utilitas et applica In fine differitur (de quibus BOERHAAVIUS p. 219, filet) de sudorem supprimentibus, salivationi succurp. 220. rentibus, vomitu sedando, cura diarrhoeae dysente p. 221 riaeque nimiaeque diuresis.

XVII.

et secretis, doctoris medici parisiensis, regiae scientiarum academiae regiaeque societatis medicae parisiensis, nec non academiarum upsal matrit. lugd. socii, et in horto regio parisibotanices professoris, Genera plantarum secundum ordines naturales disposita, iuxta methodum in horto regio parisiensi exaratam, anno MDCCLXXIV. Parisiis, apud Viduam Herissant — et Theophilum Barrois. 17898. mai. pagg. 498, cum indicibus. Praemonitum et iudicia acad. scient. et soc. med. pagg. 24. Introductio pagg. LXXII.

um

an-

ab-

ine

IW

en.

n.

int

10-

m.

ne,

2

US

II.

.

Introductio, praemissa brevi discriminis inter regnum l organicum et inorganicum, illiusque inter animantia et vegetantia distinctionis ratione, de plantarum partibus earumque functionibus exponit, ad. ductum theseos Parisiis 1770. a Cel. Auctore propugnatae. qui titulus: An oeconomiam animalem inter et vegetalem analogia? Partes similares, fibrae et utriculi, exque ils enatae magis compositae et organicae. Partes nutritioni destinatae: in foliorum aversa parte latentes et hepe villis stipatos poros matutinum aut vespertinum atmosphaerae rorem haurire, qui in interiora compulfus ad radicem usque detrudatur, einsdem nutritionin. IV. famulans; unde circulatio animali analoga. Partes multiplicationi infervientes: corolla libro pedunculi, ut calyx cortici five cuticulae, continua, vera staminum appendix praemissumque succi fructuarii diverticulum (inferius huic distinctioni additur, ipsam fru.p. VI. dum involvere aut coronare, numquam cum ipfo concrescere, suasque partes cum staminibus numero p. XIIL aequalibus saepe alternare; in ambiguis floribus ex analogia congenerum iudicari; hinc narcissi, hyacinthi aliorumque liliaceorum, item orchidearum, cucurbitacearum cet. perianthium corollam non dicendam). Vegetationis et totius vitae plantae historia. Diversitates in partibus plantarum observandae: caudex a trunco arborum distinguitur, radici continuusp. IX. et quasi conformis cylindricus nudus sub foliorum fasciculo simplici ultro caulescente in Dracaena, Yucca, Agave, Palmis. Nectarii nomen vagum nimisp. XII. reiiciendum et partes ita dictae proprio tantum nomine appellandae. Cassuvio pedunculus succo tur p.XVII. gens fructumque mentiens vere edulem (pedunculip. 387. post inflorescentiam incrassati et edules in Hovenia). Plantas polycotyledones vere nullas existere, pinup. 415. lobis multipartitis ac palmatis divisuris linearibus

inhe

char

mes

tio f

fitus

enlo

eller

cis

mut

2. 0

bus

ger

pro

THE

bor

et

rer

on

fiv

de

to

ul

BC

C

ti

d

1

inbest

verticillum polyphyllum involucro umbellifero sema lum mentientibus (libro iam fere penitus ex press egresso demum b. GAERTNERI opus, ne tune quip. 453.dem absolutum, Cel. Auctori innotuit; hinc er en dem nonnisi nova genera suis ipsius affinia aut omnino conformia exhibere potuit). Characteres quomodo eruendi, disponendi, species et genera confi Systematicae scientiae primordia. Nomenclatio: LINNAEI regulae quatenus exceptionem al. mittant: AUBLETII aliorumque nomina rudional fumfit Cl. Auctor (rariffime admiffa tantum levini XXIV. eorum correctione), in posterum laeviganda, dum de certa horum generum fabrica constiterit; sic etian subinde nomina a LINNAEO expuncta restituit; cenfura eiusdem ob abufum in botanophilorum nominibus ad plantas denominandas adhibitis. Descriptio: itidem censura eiusdem ob TOURNEFORTII negle XXVI. Etam faepius synonymiam et mutata nomina. Clas fium et systematis constitutio. Tournesortianze et Linnaeanae methodi expositio et quaenam in utraque laudanda fint, quae redarguenda: prior facilior et magis naturae fequax; posterior magis circumscript, XXXIII certius definita, fignis ex una parte primaria depromtis, meliori descriptione et nomenclatione. Systemata autem arbitraria scientiam exhibere schitiam, non naturalem, indeque quasi praeludia botanica aut repertoria indicesque habenda. Inde methodi m turalis inquirendae necessitas, non obstante imperie Etiore universi regni vegetabilis cognitione vix umquam penitus perficienda, neque difficili principiorum naturalium investigatione, quippe quae vel cognitis simplicibus ad composita incognita ascendendo, plantas maiori characterum numero affines confociando, species affines in genera, haec in ordines,

hos in classes combinando, vel inverso modo agere

qui-

60-

nni-

100-

Ai

en-

ad-

2

110

de

am

en-

0:

8

af-

98

et

12,

0

n,

inheat Ad priorem finem affequendum triplices charalteres distinguendi: 1. primarii, semper uniformes sive essentiales, ex organis essentialibus: infer-p. XL. to flaminum, five horum et pistilli mutua dispositio, fitus corollae staminiferae, loborum numerus in corrilo: 2. fecundarii, subuniformes, ex organis non essentialibus: existentia aut defectus perispermi calves et corollae non staminiferae : structura corollae : mutuus calveis et pistilli situs; perispermi indoles; e tertiarii, semiuniformes, tum ex organis essentialihas, cum ex aliis: calyx mono aut polyphyllus: germen simplex aut multiplex; staminum numerus. proportio, connexio; fructus dehiscentia et loculorum numerus; foliorum et florum situs; caulis arhoreus vel herbaceus caet. ex qua diversitate maior et minor ipsorum stabilitas, indeque affinitatis generum, ordinum, classium gradus determinanda. omnibus organis escentialibus primus locus seminixLIV. five eiusdem parti essentiali, corculo, tribuendus: inde ut cor in animantibus classificationis fundamen tum praebet (quam comparationem in sequentibus pag. ulterius profequitur Cel. Auctor), fumma divisio in XLIX. acotyledones, monocotyledones et dicotyledones, licet ab auctoribus nonnullis neglecta Melocacto a Cachis non separabili (alia exempla iteratis observationibus confirmanda); reliquae proprietates corculi, nimirum fitus, obtectio a perispermo, magnitudo, ndiculae protrusio caet ut et seminis ipsius, ulterioribus disquisitionibus indigent, antequam stabilis inde character erui possit. Secundum divisionis sundamentum praebet triplex staminum in ratione ad pistillum insertio: epigyna (ut in umbelliseris), hypo- pag. gyna (ut in cruciferis et gramineis), perigyna (in ca XLVII. lyce pistillum ambiente, ut in leguminosis et liliaceis); et quarta epipetala, interdum ordines integros, v. c. labiatas et compositas, definiens, interdum tribus Vol. XXXVI. Pars III. Ll praepraedictis in eodem ordine et genere sociata (v. c.in Diantho et confinibus stamina 5 epipetala et shypogyna); unde etiam corollae staminiserae tripler di stinctio in hypogynam, epigynam et perigynam, a eodem ordine numquam promiscua; ex quo dupler modus insertionis staminum patet: immediatus (trapriores connexiones cum pistillo), et mediatus (procorollam staminiseram). Duplex hic modus divisoni dicotyledonum (monocotyledonum enim classi petalis destituitur) inservit, uti postea videbimus. Generation (sunt enim omnino exceptiones quaedam)

p. LII. corolla monopetala et insertio mediata; corolla polypetala et insertio simpliciter immediata; corolla nulla et insertio absolute immediata. Tandem dio tyledonum classis ultima complectitur diclines ins

p. LV. gulares, sexu seiuncto. In qualibet classe plure congregantur ordines, genera signis inferioribus connexa complectentes; horum ordinum definitions prolixae vel contractiores, pro signorum coordinats generibus communium numero, unde facilior vel dificilior generum perceptio. Inter communes etiam characteres ii nullatenus praetermittendi, qui eximitorescentia, foliis et caule (Ill. Medicus etiam admidicem attendit) desumuntur, dum cognatis generibus communes habentur, quos "severe linnature ex generica definitione excluserat, subvertens certifimam naturae legem, quae characteres in designation ordinibus saepe adiunctos a fortiori in generibus ultro adhibendos esse statut." Commoda method

p. LVI. naturalis. LINNAEI fragmenta et ADANSONII fami.
p. LIX. liae quibus imperfectionibus laborent; praestanto

pag. nonensi 1759. elaborati, antea non publici iuris se LXIII. Eti, a Cel. Auctore nostro introductioni huic annezi, p. LIV. qui ipse suos ordines iisdem superstruxit, quorum principia primum academiae parisiensi tradidit *). Horum indicem iam exhibebimus.

Cl. L. Acotyledones: 1. Fungi. 2. Algae. 3. He-

naticae. 4. Mufci. 5. Filices. 6. Naiades.

Cl. II. Monocotyledones staminibus hypogynis: 7. Aroideae. 8. Typhae. 9. Cyperoideae. 10 Gramineae.

Cl. III. M. stam, perigynis: 11. Palmae. 12. Asparagi. 13. Iunci. 14. Lilia. 15. Bromeliae. 16. Asphodeli. 17. Narcissi. 18. Irides.

Cl. IV. M. stam epigynis: 19. Musae. 20. Can-

me. 21. Orchides. 22. Hydrocharites.

Ch V. Dicotyledones apetalae staminibus epi-

gynis: 23. Ariftolochiae.

Cl. VI. D. apet. stam. perigynis: 24. Elaeagri. 25. Thymelene. 26. Protene. 27. Lauri. 28. Polygonene. 29 Atriplices.

Cl. VII. D. apet. stam. hypogynis: 30. Ama-

bagineae.

(v. c. in

5 hypo-

plex di

nam. in

dupler

tus (trei tus (per

divisio-

claffis

ebimu.

aedam)

corolla n dica-

s inte

plures

IS COR-

itiones dinatis

vel dif-

etiam

ex in-

ad ra-

AEUS

certi-

gnan-

ribus

thodi

fami

ntio-Tria-

is fa-

neri, irum

prin-

Cl. VIII. D. monopetalae corolla hypogyna: 34. Lysimachiae. 35. Pediculares. 36. Acanthi. 37. lasmineae. 38. Vitices. 39. Labiatae. 40. Scrophulatiae. 41. Solaneae. 42. Boragineae. 43. Convolvuli. 44. Polemonia. 45. Bignoniae. 46. Gentianae. 47. Apotyneae. 48. Sapotae.

Cl. IX. D. monopet. cor. perigyna: 49. Guaiacame. 30. Rhododendra. 51. Ericae. 52. Campa-

nulaceae.

Cl. X. D. monopet. cor. epigyna, antheris connatis: 53. Cichoraceae. 54. Cinarocephalae. 55. Corymbiferae.

Cl. XI. D. monopet. cor. epig. antheris distinsis: 36. Dipsaceae. 57. Rubiaceae. 58. Caprifolia.

Ll 2 Cl.

^{*)} Eiusd. act. 1774. p. 175.

Cl. XII. D. polypetalae staminibus epigyuks

legen

guine

Aud

indar

tur,

telto

mate

licet

aliis

NII

fper

indi

BUI

Lu

gen

rit.

nes

CI.

Lic

ter

1

59. Araliae. 60. Umbelliferae.

Cl. XIII. D. polypet. stam. hypogynis: 61. Ranunculaceae. 62. Papaveraceae. 63. Cruciferoe. 64. Capparides. 65. Sapindi. 66. Acera. 67. Malpighia. 68. Hyperica. 69. Guttiferae. 70. Aurantia. 71. Meliae. 72. Vites. 73. Gerania. 74. Malvaceae. 75. Magnoliae. 76. Anonae. 77. Menisperma. 78. Berberidu. 79. Tiliaceae. 80. Cisti. 81. Rutaceae. 82. Carpphylleae.

Cl. XIV. D. polypet. stam perigynis: 83. Sinpervivae. 84. Saxifragae. 85. Casti. 86. Portulatu. 87. Ficoideae. 88. Onagras. 89. Myrti. 90. Melastomata. 91. Salicariae. 92. Rosaceae. 93. Leguminosu.

04. Terebinthinaceae. 95. Rhamni.

Cl. XV. D. diclines irregulares: 96 Euphobiae. 97. Cucurbitaceae. 98. Vrticae. 99. Amenianu.

100: Coniferae.

Singulorum ordinum differentias nexumous mutuum (iucundissimum aeque ac utilissimum labo rem cum suscepturum putamus, qui hanc dispositio nem cum iis, quae de fragmentis ordinum suorun tradidit LINNAEUS a Cl. GISEKE nobis communicita*), conferre in animum induxerit; sed reclius mais Auctoris nostri opus hunc in finem exspectandum exponere brevitas nos prohibet, quemadmodum etiam ex copiosissimis observationibus, quas ex inc ma naturae cognitione petitas esse neminem letto rum fugere potest, non nisi hinc inde quaedam de cerpere licet, habita praesertim recentissimarum ed. tionum Gen. Blant. per Cel. schreberum (qui hunt librum iusto tardius sibi innotuisse ipse in praes. Vol II. dolet) et Syst. Nat. per Cel. GMELINUM ratione: legen-

^{*)} Vid. Comment, nostr. Vol. XXXV. p. 506 legg

legendus ipse inque succum, quod aiunt, et fanquinem vertendus est liber, in quo perficiendo Cel. Auctor adhue occupatus fuit, quum iam fub prelo fidaret, quod subiuncta in calce additamenta testantur, et cuius iteratam editionem, recentissime dereforum generum accessionibus locupletatam, idiomate gallico elaborandam, fub finem praemoniti pollicetur. Genera ipsa cum Linnaeana sunt, tum ex alis recentioribus, cum τοις σωζομένοις COMMERSO. nii, cuius novas species aliquando publicatum iri foem facit, tum quaedam a DOMBEYO communicata; indicat etiam icones ex proprio muleo, PLUMERII a NURMANNO non promulgatas, itemque CAMELLII Luzonenses delineatas neque aeri incisas. generi sollicite addit, unde characterem depromserit Iam ergo fingulos ordines lustrabimus.

Fungorum divisio differenda, donec species om-p. 5.
nes accuratis iconibus depinxerit BULLIARDUS*).
Cl buchesne in opusculo nondum edito Fungos
Lichenibus assimilat et scuta extranea plantarum sub-

terranearum feu clandestinarum putat.

Algarum subdivisioni Lichenes sistenti addunturp. 6. Cyathus; Hypoxylum (Sphaeriae affine, discrepans sudificatione caulescente); Sphaeria.

Hepaticae: ad Marchantiam refertur Rupiniap. 447.

LINN.

61.

. 64

ghiae

Me

rides.

aryo

Sem-

la fio

oju.

hor-

cent

tio-

um

iu

m)

0

C

Musci: Observationes Cl. PALISOT DE BEAU-p. 13.
vois nondum editae, systemati sexuali HEDWIGIT
repugnantes, ulterioribus tentaminibus confirmandae.

Filices: Myriotheca (Caenopteris BERG). Dap. 15.
rea (secundum Cl. SMITH Caenopteris rhizophylla).

Ll 3 Zamia

^{*)} Prodiit opus eius 1791. vid. Neues Mag. für die Bot. berausgeg. von 1. 1. RÖMBR. I. Band. S. 129 ff.

forte

Spadio

rimis

huic

mr).

mint

indic

COM

craf

Can

fifo

ter

had

nu

(6

no

ge

6

p. 16. Zamia et Cycas huic ordini insertae. Lemma Salvinia duo distincta genera. Trichomanes chon cense sorte novi generis prima species.

p. 18. Naiades: forsan plurimae ex acotyledonibus a terminandae; de Ceratophyllo, Myriophyllo, sururo, Aponogetone et Callitriche ipse Ill. Austerda bius. Naiadi loco corollae tribuit antheram 4 valura valvis patentibus, filamento longo insidentem.

p. 23. Classis II. per Aroideas cum Naiadibus conner.
p. 27. ordinibus bene inter se cohaerentibus. Cyperoides
Gahniae genus forte delendum. Thryocephilm
FORST. — Mapenia AUBL. genus idem sorte cun
Thryocephalo et Kyllingia; an congener Claum
BROWN?

p. 29. Gramineae: Cinnae genus forte Agrostidiada.
p. 31. ciendum *). Bobartia an affinior Kyllingiae? Dottaria HALL. a Panico separata Trisetaria forsa a Lagurum relata. Sesleria ARD. (Cynosurus carpleus L.) — Festuca myuros 1-andra, inde Conne affinis. Manisuris an Andropogoni affinius genus Remirea AUBL. (conf. descriptio Miegiae in Sa.

p. 34. Pl. ed. SCHREB. n. 1713.). Nastus (ex mente C. LAMARK forte ad Bambusam referendus).

p. 38. Palmae: Tribus primae, frondibus pinnata agmen ducit Calamus, habitu Gramineis accedens; an ad hoc genus amandanda Rhaphia (Rhapis L)

p. 39. Bache Aubl. et Sagu Rumph? Coryphae species, p. 453, Codda pana RHEED. Saribus Rumph (Corypha sapbus Loureir. C. rotundisolia LAM.) et Sabul Adam. (cum qua convenit Euterpe GAERTN.) an general versa? Licuala cum Corypha conferenda (C. pilera Loureir. C. licuala LAM.). Ad Lontarum (Bonfum L.) relata a sonneratio Lodoicea commers.

^{*)} Vid. Comm. noftr. Vol. XXXV. p. 435.

forte genera diversa, distincta foliis pinnatopalmatis. spadice et fructu maiore, seminibus semididymis marimis rotundatis, 1 - 2 faepe abortivis. Pandanus P. 445. huc ordini forte affinis. (Bactris pufquam memoratur) In plerisque Palmarum seminibus solitariis fora p. 38. minula 2 vel 3 exstant, forte seminum abortivorum indicia.

Asparagi: Ad Dracaenam refertur Cordyline p. 41. COMMERS, staminum filamentis filiformibus non ingraffatis, loculis fructus polyspermis, foliis latioribus Cannae similibus. Dianella LAMARK. (Dracaena enfifolia L.?) cal. 6-partitus patens aequalis, laciniis alternis interioribus; stam. filamenta apice tumida; hace oblonga 3 loc. loculis 4 - 5 - spermis. num FORST. Smilaci affine. Callixene COMMERS. Gecundum Cl. LAMARK eadem cum Enargea hic non memorata). Medeola virginiana an vere M. con-p. 42. gener, dubium.

Iunci: Rapateae fructus capf. 3 loc. 3-valvis 3-p. 45. sperma, valvis medio septiferis. Narthecium ab p. 47. Antherico separatum, peculiari in classe hac calyculo. Wurmbea ad Melanthium reducta. Imperialis a Fritillaria feiun Eta.

Bromeliae: Tillandfiae genus forte iterum divi- p. 50. dendum. Puyae MOL. forte congener Pitcarnia. Asphodeli: Phalangium ab Antherico filamen-p. 52.

tis nudis distinctum. Basileae forte congener Aletris p. 447.

capenfis.

lo, s

agor de

L valven

1.

onnen roiden

phala

te con

ladiu

li adi.

Dig.

K.

caeru

innae

enus?

Gen.

e CL

ens;

ati-

18.

i

Irides: Tigridia (Ferraria pavonia L.) filamentisp. 57. omnino coalitis, tubo longissimo a Ferraria diversa. Watsonia (Gladiolus watsonius 1ACQ.?) cal. tubo p. 58. filiformi longo, limbo 6-partito subaequali subbilabiato; styl. filiformis, stigm. 3 gracilia bifida. ordini affinia ob centrale in fructu receptaculum Xiphidium, Wachendorfia, Dilatris (character ex speci-p. 59. mine ficco, a Bergiano diversus: Cal. 1-phyllus, qua-

Ll 4

Hos

hiu

nu

flig

po

10

P

lis etiam in affinibus, tubo brevi, laciniis oblongii canaliculatis basi staminiseris; fil. 3 brevissima abortiva, 3 sertilia longiora laciniis involuta, anth. 3 aequeles, unica saepe superstite; caps. 3 sperma, valvis intus nudis; receptaculum Wachendorsiae; sem. plana peltata); Argolasia, cum Hyacintho lanato conferenda (secundum Cl. LAMARK eadem cum Lanaria air.)

p. Cl. IV. ordines tres priores apprime similes:
Musae 6 andrae 3 loculares; Cannae his similimae
1-andrae; Orchideae 1-andr. 1 loculares; quartus or
do a prioribus distinctissimus, licet etiam staminibus

p. 448. epigynis. Musae: Heliconiae congener aut affinis Strelitzia.

Cannae: Renealmia L. Suppl. dicitur Catim-

p. 65. Orchideae: Thelymitra forst. — Bipinnula commers. (Arethusa biplumata): Calycis laciniae; superiores magnae, basi latae, acutae, in galeam surfum conniventes; laterales a inferiores linguaesormes duplo longiores, basi nuda, apice ciliatopennatae; intermedia inferior brevis obcordata. Herba Bonariensis, non Magellanica, radice sasciculata so gonia (Arethusa ophioglossos et ciliata, Epidendum ciliare, cucullatum, aliaeque species ciliatae): Cal. laciniae 5 superiores oblongae nudae subaequales; inferior subrotunda, ad limbum ciliatobarbata.

p. 66. Vanilla ab Epidendro separata: cal. lacinia sexta intermedia propositiones.

p. 66. Vanilla ab Epidendro separata: cal. lacinia sexta interior in infundibulum convoluta, limbo inaequali; caps. longa siliquaesormis avalvis intus pulposa. Or chideis non duplex anthera, sed simplex bilocularis (quae quam ex observationibus recentiorum correctionem admittant, satis cognitum arbitramur); er analogia i cotyledones iudicandae, quum ob seminum tenuitatem germinatio nondum innotuerit.

p. 67. Hydrocharites: Vallisneriae stamina forte germini abortivo imposita, ut Hydrochariti. Stratiotae flos hermaphroditus, staminibus epigynis. Nelum p. 68. bium a Nymphaea laciniis calycis et filamentis staminum germini depressius insertis, stylis plurimis et stigmatibus totidem diversum; lobulis seminalibus 2, potius tamen solia primaria quam cotyledones reservibus, transitum ad sequentem classem eiusque primam ordinem essiciens. Tria ultima genera, Trapa, Proserpinaca, Pistis, an stamina epigyna habeant, dabium, item utrum semen 1 — an 2-lobum.

Aristolochiae tria tantum genera completun-p. 73. mr. Aristolochiam, Asarum (ob stamina germini im-

posita) et Cytinum.

longia

abor.

lequa-

vis in-

plana

eren.

AIT.

niles: limae

us or-

nibus ffinis

atim-

nula

20 3

for

for-

nnı.

erba

Po

en-

ae):

pua-

ite.

ali;

Or-

ITIS

18-

er

ni-

Elaeagri: Quinchamalium (FEUILL. t. 44.):p. 75.
Cal. superus tubulosus 5-sidus laciniis antheriferis, cinclus calyculo infero globuloso subdentato coriaceo; anth. 5. subsessibles; stigm. 1; sem. inferum, calyculo persistente tectum (descriptione igitur a motunae diversa). Fusanus a Thesio separatus. Conocarpus racemosa, forte genus diversum. Pamea Aubl. p. 76.
t 359. Cal. 3 sidus; stam. ignota; drupa ovata 3-gona: nux 1 sperma. Habitus Terminaliae; an species congener? Tanibouca Aubl. t. 178. (ad Terminaliam relata a Cl. RICHARD) Cal. urceolatus 5-sidus, basi 1 brasteatus; stam. 10; germ. inferum, styl. 1, stigm. 1; frustus ignotus.

Thymeleae: Lagetta (Daphne lagetto S. N.)p. 77Cal coriaceus tubulofus fauce coarctatus et sub-4glandulosus, limbo 4 dus; stam. 8 sessilia; styl. 1.
stigm. . . . . Nux pisiformis pilosa 1 - sperma non
dehiscens, calyce persistente et demum infra circumscisso tecta. Cansiera (ex sicco sonner. specimine):p: 443.
stam. fil. imo calyci inserta; anth. subrotundae; germ.
minimum: fructus (ex rheed. icone) baccatus pisisormis 1 spermus. Banksia forst. a Passerinis stam.p. 77.
2 diversa, Iasmineis forte assinior, sed calyce orbata;
eongener forte Mayteno. Nectandra berg. cal. in-p. 449.

L15 fundi-

nis '

NEP

1,65.2

con

gua

ta,

CUE

CAF

dif

fil.

tn

te

B

fi

cl

0

C

1

fundibulif. limbo 4 fido: fquamulae 8 fummo calve infertae; stam. 8. brevia; styl. filif. stigm. crassiuloulum; sem. nitidum, calyce tectum: huc referenda Gnidia sericea.

- p. 80.

  Lauri: Lauri genus forsan dividendum. Occateae (a Cl. RICHARD ad Laurum relatae) character in Etus ex sicco: drupa calyce cupulaesormi corisco persistente infra cincta, ovata, isperma. Laurial fines Myristica, Virola (praecedenti sorte congener) Hernandia, flore etiam Cassyta, habitu Cuscute similior.
- p. 82. Polygonene: Polygonum forte cum TOURNE.
  p. 83. dividendum. Pallafia Calligono certe congener.
- p. 85. Atriplices: Salsolae genus forte dividendum;

Amaranthi: Aerva FOREK. (a Cl. VARL ad Colastrum reducta) quorsum referenda Illecebra altemifolia L. Digerae FOREK. an congener Achyrantha muricata? Paronychia ab Illecebro distincta, abser-

tia squamarum exteriorum calycis, squamulis 5 lines ribus, staminibus interiectis, stylo 2-sido, stigm 4, praeterea soliis stipulaceis.

Plantagineae nonniss Psyllium (caps. 2-sperms), Plantaginem (caps. polysp.) et Littorellum comple Etuntur.

Ny Ragines itidem pauciorum generum: Ny Rago (Mirabilis L.), Abronia, Boerhaavia, Pilonia, Buginuillaea.

Plumbagineae: nonnisi Plumbago et Statice, pe culiari ab insertionis staminum regulis aberratione, quum prior corollam monopetalam staminibus hypogynis, posterior autem cor. polypet. cum stam. epipe talis sistat.

praeclare exponuntur. Lyfimachiis affines: Globularia (Alypum forte genere diversum). Conobeae affialvo

ulon.

end

000-

fre

2000

is af-

ierl

Utae

EP.

m;

Co

en.

84

1),

4

nis Tozzia. Menyanthis genus forte cum Tour-

Pediculares: Sibthorpia et Disandra omnino p. 99. congeneres. Ourisia commers. Cal. 5-lobus inae p. 190. qualis, quasi 2 labiatus; cor. campanul. fauce ampliata, limbo 5-lobo subaequali; stam. didynama sil. in euris; germ. didymum; styl. 1, stigm. capitatum; eaps. 2-loc. quasi didyma, polysp. 2 valvis, valvis disepimento oppositis (Chelone ruellioides, absque sil quinto sterili). Piripea Aubl. cal. 5 sidus, basi 3-brasteatus; cor. duplo longior, subtubulosa, fauce suberculosa, limbo plano 5-lobo inaequali; caps. lateribus, dehiscens, sem. minutissimis placentae affixis. Bartia sorte Pediculari et Rhinantho adiicienda. Af-p. 101. sines huius ordinis Hyobanche, Obolaria, Orobanche, Lathraea; L. Phelypaea \(\beta\). eadem forte cum Orobanche Aeginetia, et genere dissinguenda.

Acanthi: Dilivaria (nomen Luzonensium exp. 103, eamell.) diversa ab Acantho Cal. 4-part. 3-bract. laciniis et bracteis rotundatis et quasi imbricatis, cor. tubo coarctato brevi squamulis clauso, supra denticulato, stigm. 1. (A. ilicisoshus L.) Blepharis: cal. duplicatus, interior 4 sidus laciniis 2 multo maioribus, exterior 4-phyllus ciliatus 3-bracteatus bracteis minoribus ciliatus; reliquae Dilivariae (A. maderaspatensis L.) Iusticia et Dianthera sorte combinandae.

Is L.) Iulticia et Dianthera forte combinandae.

p. 104.

Infmineae: Maytenus: cal. 1 phyllus minimus p. 449.

Infmineae: Maytenus: cal. 1

Scro-

liae

din

m

fin

Scrophulariis affinior. Fraxinus et Ornus forsan generibus distinguendae. Chionantho Thouinia THUNA.

P. 106. congener. Mogorium Ny Etanthis species baccata complectitur.

p. 107. Vitices: Vitex pinnata an vere congener? cum qua forsan convenit Camunium sinense Rumph.

p. 263.t. 18. f. 1. Aurantiis associandum (conf. Aglann LOUREIR.*)). Ab Aegiphila separata Manibea Aust. huc referenda Nuxia commers. stigmate simplicat habitu diversa. Cornutiae forte congener sittis RUMPH. limbo corollae 5-lobo; Avicenniae Guapin

p. 109. AUBL. iteratoque examine huc referenda. Ad The moneam referenda Verbena lappulacea.

p. 113. Labiatae: Hyssopus nepetoides an vere conge p. 449 ner, dubium (ob habitum). Ad Nepetam reserve p. 116. Bystropogon L'HÉRIT. Hyptis capitata eadem cum Clinopodio rugoso L. Calaminthae тоики. calyrintus ut in Thymo villis clausus; an inde restituendum genus? Horminum forsan Melissae congener. Ge-

manea LAM. idem genus cum Plectrantho (ad Orp. 449. mum relato a Cl. VAHL). Cleonia cum Cl. LAMARE.
p. 117.ad Brunellam (ita scribitur secundum roum)

amandanda.

p. 119. Scrophulariae: Achimenes (Cyrilla L'néart.)
a qua Columnea calyce et corollae limbo discrepatGerardia tuberosa praeter habitum corollae limbo retato differt, an genere diversa? Ad Paederotam Wul-

p. 121. fenia amandatur. Baeae fecundum commens. Ml. capf. 2-loc. valvae feminibus emissis contorae, fecundum Cel. Auct. loculi nulli, fed valvae introflem, intus polyspermae. Cyrtandra Besleriae affinis. Lin

p. 450 derniae forte congener Ambulia. Browallia alienata et humifusa an vere congeneres, utpote oppositio-

^{*)} Vid. Comm. nostr. Vol. XXXVI. p. 236.

gene

HUNE

Géatas.

CUM

H. (

aiam

UHT.

ici et

ttips

apin

T

1101

nge-

rtur tum

ip.

lum

ie.

cy.

R.

V.)

1

at-

0-

6

lise? Hoc genus, aliis huius ordinis magis minusquep. 123.

affinibus, commodissime transitum ad sequentem or
dinem monstrat.

Solaneae: in Nicotiana urente capsula Acanthip. 125.
more dehiscens, inde forsan non congeneri. Iaborosa ex nomine arabico Mandragorae, quae habitu
similis et sorte congener; haec aeque ac Nicandra
ADANS. (ut olim iam BOEHMERUS et recentius
GAERTNERUS secerant) ab Atropa separata. Affines
huic ordini Bontia, Brunsfelsia, Crescentia, (cui an
vere congener Cr. iasminoides LAM. cal. tubuloso,
cor. tubulosa, floribus racemosis terminalibus, dubitatur); forsan etiam Nolana et Solandra BANKS.

Boragineae: An a Cordia genere distinguendap. 128. C. Myxa? (secundum Cl. LAMARK eadem cum Wanzey BRUC.) an Aubletianae species omnes congeneres? Menais forte Ehretiae congener. Phacelia (ap. 129. shoribus secundis in spicis erectis sasciculatis terminalibus): cal. 5-part. cor. 5 fida, sulcis margine membranaeis filamentorum basin amplexantibus; styl. brevis, sigm. 2. longa; caps. valvis medio septiferis in singulo semiloculo 1-spermis. Coldeniae species novap. 130. peruviana habitu simillima, sed teste pombe vo 5-andr. 1-styl. calyce et corolla 5-sidis, an vere congener? Arnebia a Lithospermo stigmate 4-sido dissincta.

Canvolvuli: Endrachium (Humbertia com-p. 134. MERS. secundum Cl. LAMARK eadem cum Thouinia SMITH.) Iagonea AUBL. (a Cl. SWARZ ad Hydroleam amandata). Affines huic ordini Cuscuta, Diapensia, Loeselia.

Polemonia: Cantua (ex ficcis 105. 1USSAEI spe. p. 136. ciminibus peruvianis); huc referenda Ipomoea rubra L. Generi huic similis fructu iudicanda Hoitzia.

Bignoniae: Pentstemon a Chelone an genere etp. 137. ordine distinguenda? (quod fecit Cl. AITON.) Selamop. 138.

capf.

caps. 2-loc. valvularum nervo medio intus promined te septiformi, earumdem margine nonnumquam in

troflexo loculos infra bipartiente. Incarvilles (et ficco fpecimine herbarii P. D' INCARVILLE, missione rii chinenfis 1743. ad BERN. IUSSAEUM miffi com plurimis feminibus, praecipue Asteris chinensis antehac Europaeis vix cogniti): Cal. 5 fid. 2 brast Cor. basi tubulosa, fauce ventricosa, limbo s loba inaequ. Itam. didynama, anth. 2-lobis; ftigma ale mell. capf. filiquaeformis compressa longa anzula acuta 2-loc. 2 valvis, dissep. valvis oppositis, polyla fem. alatis (Camplis LOUREIR. fec. LAM). Bignonis omnibus stigma 2-lamell.; genus divisum in lacarandam (B. caerulea L. et Iacaranda 2. PIS.) cal. s dent cor. basi tubulosa, fauce dilatata, limbo s lobo ina quali, stam. 4. fert. filam. quinto sterili longiore apier villoso, caps. compressa orbiculari lignosa, margine in 2 valvas folubile, distep, carnofo valvis orbicularibus opposito; Catalpam (B. catalpa et longissima) al 2 part. cor. campanul. tubo ventricofo, limbo 4 lobo inaequ. stam. 2 fert. 3 ster. caps. filiquaeformi long cylindr. 2-valvi, dissep. valvis opposito, sem. apice et basi membranaceopapposis; Tecomam (B. stans, ndicans, pentaphylla, et Tecomaxochitl. HERNAND) cal. 5 dent. cor. camp. limbo 5 fido inaequ. stam. 4 fert. Ister. caps. ut in Catalpa; et Bignoniam cal. dentato subintegro, cor. et stam. ut in Tecoma, caps silquaef. longa plana aut ovata breviore, dissep. plano valvis parallelo (B. sempervirentem vid. sub Gelle-Martyniae perennis fructus forte inferus, inp. 165.mio). de ad Gesneriam amandanda (Gloxinia L' HÉRIT.) P. 140. aeque ac Craniolaria fruticofa. Pedalio congener aut proxima planta Euphrasiae affinis PLUK. a LINNARO

male ad Toreniam relata, fructu non spinoso potisi

mum diversa.

Vo

CE

R

D

n

C

9 (543) 9 coste

minen

lea (er

Giona-

nfis r

braff

5 lobs

ale a

olyfo

Tonis

aran-

dent

apice !

ne in

ribus

cal

lobo

1900

e et

Ta-

ND.)

0.4-

en-

fili

00

le-

in-

r.)

nt

BO:

Gentianae: Gentianae genus forte dividendum.p. 141. Vohiria AUBL. (Voyria S. N.) cui Gentiana aphylla congener; Coutoubeae EIUSD. forte G. spicata.

Apocuneae: Ochrofiae (a flavedine ligni) cal. mi-p. 144. nimus 5-dent. cor. tubulofa infundibulif. limbo spart. natente, stigm. incrassatum, sem. inaequ. plana, apice vix membranacea; affinis Tabernaemontanae et Rauwolfiae (eidem affinem iudicat Cl. WILDENOW Disfolenam LOUR. *)). Tabernaemontanae conge p. 145. ner Pandacaqui sonn. in LINN. fuppl. male ad Chiococcam relata (a Cl. GMELINO ad Gardeniam). Pergularia racemofa an vere huius generis? Ambelaniap. 146. et Pacouria fructu potissimum diversae, qui in prio p. 148. n'a loc. feminibus latocompressis asperis dissepim. gracili affixis, in posteriore pulposus seminibus mamis duris angulatis nidulantibus; an congeneres? (Willughbeia SCHREB.) Cariffae bacca certius fimplex ex RUMPH. amb. 7. t. 25. ideoque congeneresp. 149. Arduina L. et Antura FORSK. (C. carandas ad Capparidem refert Cl. LAMARK.) Strychnos cum Ignatia et Rouhamon (Polyozos LOUREIR. **)) coniuncta; genus Cariffae paullulum affine. Anasser: cal. parvusp. 150. stidus; stam. laciniis corollae alterna; genus fructu 2 placentari et quasi 2-folliculari folliculis connexis subsimile plantae eiusdem nominis apud RUMPH. 7. t 7. forte congeneri. Gelsemium (Bignonia sempervirens L.): cal. 5 dent. parvus; cor. multo longior, infundibulif. limbo patente 5 lobo fubaequ. stam. (4. ex LINN.) flyl. 1; fligm. . . . capf. parva ovata compressoplana 2 loc. quasi 2-follicularis, medio sulcata, 2-valvis; valvae carinatae margine inflexo constituentes dissepimentum, et ideo singulae I loc. polyfp.

^{*)} Ibid. p. 227.

^{**)} Ibid. p. 217.

C

m

fu

ti

C

h

10

in

ti

PA

(

lysp. tardius ab invicem solubiles; sem. plana, apia membranacea, valvularum marginibus annexa

Sapotae: Lucuma (nomen peruvianis vernace p. 152. lum; L. MOLIN. longe diversa, ab Auftore nolin non memorata): cal. 5 part. cor. ovata, medio ven tricofa, 5 fida, erecta, intus aucta 5-fquamis; flam fquamis alterna; pomum mammofum 10 loc loc lis I spermis, quibusdam abortivis, sem. 1 - 4 per fiftentibus rotundis aut angulatis (Achras manimoli Leeae huic ordini affinis genus fervatum. L aequata ad Aquiliciam ex Meliarum ordine relata

Guaiacanae: Pouteria AUBL. (a LAM. ad Lah. P. 157. tiam reducta). Symplocos forte Ciponimae conte ner; cum hac conferenda Paralea; Hopea (cuish nem iudicat Cl. WILDENOW Drupatrin LOUREN. forfan his jungenda, quod Alstonia insuper additate

cit Cl. I.' HÉRITIER).

Rhododendra: Rhodorae genus restitutum (ent. p. 159. EIUSD. Stirp. nov. fasc. 6. p. 141. et Moench Me

thod. p. 67.).

Ericae: Ad Maesam Baeobotrys (huic affinis р. 162. Thala LOUR. fecundum WILD. *)) referenda, conte renda etiam Aucuba habitu non prorfus dissimilis de Ordini huie habitu affini quibusdam signis diversa. Empetrum et Hudsonia: in E. nigro Cl. Auftor flors numquam masculos, interdum semineos filaments; sterilibus, saepe hermaphroditos fil. unico fertili vidit E. album vere dioicum, fructu 3-spermo; E. pinntum eliminandum, Ancistro et Cliffortiae affine; a contra huc revocanda Grubbia? in cuius specimine fructifero vidit nucem fubbaccatam compressam, cal 2 phyllo infra cinclam, supra villosam, stylis 2-1 distantibus totidemque loculis 1 spermis uno ordine dispositis instructam.

*) Ibid. p. 223.

apice

Dacu

roftm

Yen.

m. c

loca-

per-

mole

1, 1

L

Labe

nge

i affi

CIR.)

ta is

conf

Me-

Finis

onfo-

Finis

ores

bis 3

nnt

nine

cal.

- 3 line

Campanulaceae; Ceratostemati forte congener p. 164 Chupalon, icone a condaminio ad ANT. IUSSARUM milla tantum nota, cal. fup. 5 dent. cor. fup. tubul. Schevlindrica limbo coar Etata 5 dent. stam. 10 epipefalis, fil. brevibus, anth. longis erectis a basi apartitis, alternis infra longioribus, germ. femiinfero, styl. t. longo, stigm. subquinquefido, bacc. inf. pomiformi sloc. polyfp. an affinior Vaccinio? Forgefia (a Cl. LAMARK ad Escalloniam relata). An Campanuhe genus dividendum ratione laciniarum calveis et loculorum capfulae? ut partim fecit Cl. L' HÉRITIER p. 450. in Prismatocarpo et Lightfootia Cyphiae BERG. cal. p. 165. turbinatus limbo 5-part. cor. 5 part. quafi 5 petala petalis basi lata conniventibus, apice patentibus; flam, fil. pilofa, basi coalita, anth. oblongae; stigm. truncatum pubescens, hinc cernuum; fructus ignotus (Lobelia bulbofa L. fecundum Cl. LAMARK. eadem cum L. cyphia).

In Cl. X. TOURNEFORTH seque ac LINNAEID. 167. divisio a natura deflectit, cui accommodatior VAIL-LANTII, caeteris praeponenda, usquedum fincerior innotuerit. Cichoraceae: Lampfana TOURN. et VAILL. p. 168. et Rhagadiolus separata. Drepania (ob squamas falcatas): cal. multiplici serie polyphyllus, squamosus, p. 160 squamis setaceis sparsis, exterioribus longioribus et maturitate falcatoincurvis; fem. apice brevissime ciliata et 2 — 4 aristata (Crepis barbata L. tolpis ADANS. et GAERTN.). Hedypnois Tourn. (Hyoferides caulescentes, Crepis rhagadioloides, et Lapsana Taraxacum HALL. — Helmintia (Picris echioides L.): cal. fimplici ferie 8 phyll. calyculatus calyculo amplo 5 phyllo; fem. ut in Picri; pappus stipitatus. Scorzonerae forsan Leontodon auctumnale congener aut affine; Sc. tingitana et picrioides habitu diversae, an genere? Urospermum scop. (Tragopogon picrioides et Dalechampii) cal. I-phyll. ur-Vol. XXXVI. Pars III. Mm ceola-

ceolatus 8 fid. sem. transversim sulcata; pappus lipi tatus, stipite corniformi fistuloso infra ventricoso no

Catananche graeca L. Scorzonerae fen p. 171, deciduo.

congener.

Cinarocephalae: Cnicus acarna Carthamo conte p. 172. Aretium DALECH. LAM. Berardia VILL. CI magnus 2 - vel splici ferie polyphyllus aequile fourmis acuminatis subinermibus, interioribus ele bris, exterioribus lanuginosis; sem. prismatica; pap pus densus plumosus basi intortus; recept. soveelis minimis alveolatum et denticulis intermixtis exalpe ratum (fere ut in Onopordo). A Cinara genere di

p. 173. stinguenda C. humilis. Carduus marianus soumis margine spinosis Carthamo congener secundum LAN Centaureae genus in sequentia divisum: Crocod lium, cal. squamis simplicibus apice 1-spinosis; Cl citrapam, cal. fquamis apice spinosopinnatis si del nent bus in spinam lateribus dentatospinosam auto liatam (an tamen genere distinguenda C. benedith) Seridiam, cal. squamis apice spinosopalmatis; lactum, flor. marg. difco subaequalibus, cal. squamis apice ciliatis; Cyanum, flor. marg. disco multo maioribus difformibus infundibulif. calyce Iaceae; Rhaponti cum, cal. squamis apice aridis scariosis; Centaurem, cal. fquamis fimplicibus. Serratulae genus certe re

p. 176. cudendum. Sphaerantho congener, Polycephalos Ordo integer multas adhuc corrections FORST. postulat.

Corymbiferae: A Xeranthemo forsan separat p. 179. dae species receptaculo nudo, Elichrysi nomine relie

p. 180. tuto. Stoebe gnaphaloides, Conyza anthelminthies, Chrysocoma oppositifolia an rece sub his generibus

p. 181. collocatae? Brachyglottis FORST. - An Cineraria amelloides et Arnica Gerbera vere ad haec genera

p. 450. pertineant? Boltoniam L'HERIT. non separata Ma p. 183. tricaria Cel. Auctor. Cenia commers. (a calyce vacuo): flores rad. flosc. 4 fidis, ligulis eirciter 20 bre-

viffimis;

(

1

d

Stipi.

0.10

fee

onge.

palie

s gla.

Papreolis

talpe

re di

iadis Lan

codi

Caldefi-

it ci-

h?)

bam,

pice ibas

am,

16

alos

nes

111

ICA,

TI3

12:

V4.

re-

iffimis; cal. turbinatus, fub recept vacuus, limbo brevi 8-fido; fem. compressa; recept. convexum (Cotula turbinata L.). Ad Lidbeckiam referenda Comla stricta L. - Struchium BROWN. cum Grangeap. 184: conferendum; an congener Ethulia sparganophora (Sparganophorus GAERTN.)? Grangea ADANS, Flores flosculosi, marg. feminei 3 dent. cal. imbric. patens: fem. apice marginatodentatum; recent. hemish. Huic congeneres Artemisia maderaspatana et A minima (Centipeda LOUR.) forte etiam Ethulia divaricata et Sphaeranthus indicus; Tanaceto forte Chryfanthemum flosculosum. Micropus an Gnaphalio approximandus? Buphthalmi species oppositi-p. 186. foliae frutescentes an alternifoliis herbaceis vere congeneres? Spilantho an Bidens nivea, Bidenti Lax p. 187: mannia FORST. congener? Ballieria an Ivae et Cli-p. 188. badio, Helenium an Doronico aut Inulae affiniora? Wedelia a Polymnia separata. Agriphyllum Croco-p. 190, dilodes ADANS .: Flores radiati; flosc. profunde sfidi; ligulae neutrae anth. effoetis absque stylo; cal triplici ordine polyph. squamosus, squ. dentatospinosis; exterioribus reflexis; recept. paleis infra coalitis alveolatum, alveol, I flor, I-spermis; sem. turbinata villofa, coronata paleis plurimis brevibus (Atractylis oppositifolia). Arctotis genus minus naturale et plantas diffimiles completens. Anellus umbellatus an vere congener? Bardifium BURM. — Ceruana FORTK: (a VAHLIO ad Buphthalmum relata). Nephelii cha-p. 191: racter ex LINN.

Dipfaceae: Valerianae genus an dividendum? p. 195.
Rubiaceae: Anthospermum sec. BERN. 1985. p. 197.
hermaphroditum, floribus masc. et sem. commixtis,
eal. minimo 4 dent. cor. tubo brevi, limbo 4 part:
fructu oblongo in 2 semina partibili. Houstoniae purpureae germen inferum, caeruleae dubium. Car-p. 198:
phalea cum Serissa, Gomozia cum Soldunella FEUILL.

Mm a pl.

Gu

me

bea

po

(h

ur

p. 1. t. 44. Tontanea cum Sicelio BROWN. confep. 199 rendae. Petesiae (Lygisto BROWN. ad eam relato) and p. 200. congener Lawsonia inermis? Randiae congener Mussiaenda spinosa (utrumquo genus recentius ad Gardeniam relatum). Virecta Nacibeae forte affinia, sel 5 andra. Mussiaendae adiicienda Landia ex communa, herbar. calycinis laciniis aequalibus, in altera specia deciduis, in altera persistentibus, et sorte Sipanea Aubr. dissimilis caps. minima sicca 2-valvi, coronna laciniis ealycinis aequalibus. Posoqueriae an sylus

p. 202 potius 2 fidus et fructus 2 locularis? Gardenia Thunbergia forte genere diversa (secundum Cl. LAMARK eadem cum Caquepiria sonner.) Couturea Aust. (Portlandia hexandra) praeter numerum senaium partium a P. differt calycis laciniis subulatis decidus, cor. sauce incurva ventricosa, stigm. sulcato, capl. Gelsemii sed infera, Cinchonae sed compressa, sem margine membranaceis, affixis recept. parvo valvularum marginibus conniventibus apposito et iisdem ditractis deciduo; Nacibeae affinior P. tetrandra sossa etiam genere separanda. Pavettae sorte congent

P. 203. Coffea paniculata. Ixorae genus recognoscendum, a Pavetta non satis distinctum; congener Lonicen corymbosa. Malanea et Antirrhea, ab usu adversus sanguinis profluvia dicta, Psychotriae affinis, sed 4 andra (auctore Cl. LAMARK unum genus: vid Cun-

p. 453. ninghamia SCHREB.) Psychotriae forte congener Viscoides INCO. Coffeae non congener C. occidenta-

p. 205.lis. Ronobea cum Paederia conferenda. Simine habitu et charactere similis Mapourea, forte etam congener Palicourea (a solandro ad Mussandam relata). Nonatelia (secundum Cl. swarz ad Psychotriam amandanda). Psathura Erithali habitu similia.

p. 206. lima et forsan eiusdem generis. Myonima (Myonema?) Borboniensibus Bois de rat, ob fructus muribus gratos. Pyrostria ob fructum pirisormem striatum.

confe

to) an

Muf

a, fed

Decie

Panea

Onata Aylus

hun

ARK UBL,

riun

duis

capi

fem

rula-

dis

rian

ner

n, s

CO-

fus

211-

nn-

ta.

m

V.

1

.

0

Guettardae an congener G. coccinea AUBL. an Ha p. 207. meliae affinior? (Ifertia SCHREB.) Canephora ob calvcom calathiformem cum Faramea conferenda. heae congener aut proxima Lonicera bubalina. nogomeae forte congener Carapichea AUBL. (utrumque genus cum Evea Callicoccam SCHREB. constimit) Naucleae congeneres Funis uncatus RUMPH.P. 209. habitu huic, flore magis Cephalantho fimilis Uvaria uncata LOUR.) et Oucouparia (Uncaria SCHREB. mam tamen Cl. WILDENOW ob recept. glabrum et germen inferum distinguit). Serissa commens. cal. 4-5-fid. cor. brevis 4-5-fida; anth. 4-5feffiles; rerm. inf. ftyl. 2 fid. fructus ignotus; frutex idem cum spermacoce fruticosa hort. reg. Paris. et Lycio foetido L. (eodem cum L. iaponico fecundum LAM.) Rebiaceis an adiiciendae Amacoa Aubt. habitu gene- P. 210. neo, fructu 2-loc, polysp. flore adhuc ignoto; et Strumpfia habitu fimilis?

Caprifolia: Oviedae germen vere superum, et p. 451. ideo genus Viticibus conterminum. Lonicerae genus P. 211. divilum in Symphoricarpon, Diervillam, Xylosteon et Caprifolium. Lorantho accedit Glutago COMMERS. p. 212. frutex parasiticus, idem forte cum L. spicato, eal. vix 5 dentati basi 2 appendiculata, cor. primo tubulosa dein latere fissa et in ligulam planam expansa (inde Scaevolae fimili) apice 5-fida, 5 andra laciniis antheriferis revolutis, bacca intus glutinosa Isperma. Confilium de dividendo genere, speciebus 6 andris antiquum Lonicerae nomen restituendo. Visco corolla, p. 213. non calyx, ex staminum situ et generum confinium analogia; V. taenioides commens. articulis brevioribus creberrimis. Hortensia commens. (secundump, 214. Cl. smith, vel Hydrangeae species, vel eadem cum Viburno serrato; Primula mutabilis LOUR. *) ex iu-Mm 3

*) Ibid. p. 221.

fum (ob

dyn

cati

Cel

de

mi

fit

dicio Cl. WILDENOW forte eadem cum Enrinte

p. 217. Araline: Gastonia commers. a Gastone un p. 218. XIII. fratre, botanices et morisoni patrono; un hac conferendae Polyscias forst. Aralia capina IACQ. et A. palmata LAM. Araliae arborea et raceno sa I stylae, inde forte Hederae affiniores; Neloga RHEED. a LINNAEO A. sinensi adiecta, cum Aquilcia conferenda. Cussoniae genus vix a Panace de stinctum; si servandum, huc referendae Panaces su tescentes, P. undulata AUBL. t. 360. Unjala RHEED, mal. 7. t. 28. et forte Aralia umbellisera LAM.

p. 219. Umbelliferae: Aegopodium Pimpinellae congener fecundum LAM. Pastinaca opopanax sorte Lasep. 220. pitio; huic etiam Thapsia asclepium. Th. trisoletam ob iuga seminum 5 primaria alata cussonus (ex cuius diss. postuma in actis soc. med. Paris. 1782.

p. 227. excerpta, magni operis inediti nuncia, fructus Unide liferarum descriptio hic inseritur) singulare genu Cnidii constituit, quorsum etiam Athamantam sinassem et Selinum Monnierii resert. Scandicis genu an dividendum, restituendis Tourn. nominibus? An

p. 221. Aethusae genus reformandum? Gingidium ross.
pro singulari genere assumtum. Ligusticum alterna
Lob. cussonius ab austriaco separat et genus Physiospermi constituit, distinctum praecipue tunica seminis gemina extus plicata et sub plicis ab invicem interstitio cavo distincta. An Aciphyllum Laserpito
recte adiectum? an L. siler ob semina diversa genere
distinguendum? Peucedano congeneres seeundum

p. 223. cuss. Athamanta cervariá et A. oreoselinum (quin Cl. LAMARK Selino adiicit). Crithmum pyrenaicum

P. 224. Athamantae affinius. Conium Royeni fecundum LAM. Caucalidis, Daucus visnaga et D. meoides hort reg. par. Ammeos, Ammi copticum Dauci congener. Tordylium anthriscus (Torilis GAERTM.) et nede-

fum ad Caucalidem depellenda. Bolax commers. p. 226, (ob herbam dense cespitosam aut globosam) Cal...
pet. 5 bipartita, stam. 5, styl. et stigm. 2, fructus didymus orbiculatus compressus glaber, sem. dorso sulcatis; Chamitis trisurcata GAERTN. An Solandra et P. 453. Centella recte cum Hydrocotyle coniunctae? Azorella LAM. ex herbario commers. cal. subquinquedent. pet. ovata integra; fructus minimus subrot. compressus i sp. semine altero forsan abortivo: Chamitis integrisolia GAERTN.

Ranunculaceae: Ficaria peculiare genus, cui af-p. 233: finis Anemone hepatica. Nectaria in Trollio, Helleboro, Isopyro, Nigella, Garidella, Aquilegia, Delphinio et Aconito vera petala, docente BERN. 1US-p. 235.

SARO, confirmante ADANSONIO.

E LUB

; com

apitais

cema

leluga

Louis.

ice di

s fru

HEED.

onge:

260

folia

NIUS

782.

mbel

enus

nen-

enus

An

RST.

rum

by:

emi:

in

itio

am I

Œ

um.

rt

m

Papaveraceae: Glaucium a Papavere separa-p. 236.
tum. Ad Hypecoum Mnemofilla FORSK. refertur.

Cruciferae: Chamira secundum Cl. SMITH ea-p. 238. dem cum Heliophila circaeoide. Subularia vix a Draba generice distincta. Mutationes a Cl. LAMARK p. 240. in hoc ordine sactas transire cogimur (quantum Ill. MEDICUS in eodem redigendo laboraverit, notissimum).

Capparides: Cleomes forte congener Roridula p. 243. FORSK. Ad Cadabam a LAM. refertur Cleome fruticola (ex iunctis Stroeniam constituit vahlius). Sodadae congener Hombak Lippi mss. cui stam. 2, bacca stipitata cerasiformis 8 - 9 sp. sem. cochleatis, cae-p. 244. tera similia. Crateva marmelos Aurantiis affinior, hinc eliminanda. Noratea Marcgraviae contermina. Dro-p. 245. sera lusitanica et cistisfora an species vere congeneres? Sic quoque Parnassia polynectaria (Swertia decumbens vahl.).

Sapindi: Aporetica FORST. (ad Allophyllum p. 247. relata a SWARZ.) Schmidelia LINN. et Ornitrophe

Mm 4

fpira

cata

eou

fruc

Bat

hin

cel

pl

COMMERS. (ob fructum merulis gratum ita dicha) inter se conferendae, quibus forsan congener aut affinis p. 248. Vovarana AUBL. t. 37.4. Ad Euphoriam (ad Sapindum relatam a Cl. AITON) referendi Sinensium fru-Aus exquisiti Lit chi et Lon gan (conf. Dimocarpun LOUR.), forte etiam Pometia FORST. - Trigonis JACO. (cum Cupania iuneta a Cll. swarz et sa MARK) - Molinaea COMMERS. (tum a MOLINARO prisco operun: DALECHAMPII editore, tum a DEL MOULINS auctore methodi plantt, cluniacenfium in flora Burgundiaca nuper evulgatae) praecedenti forte congener (eique a Cl. LAMARK iunca). Coffique (a Cl. DE COSSIGNY, muneribus botanicis coroman

p. 249 delianis Commersoniani laboris fautore). Cupani monoica: cal. 3-phyll. perfiftens; Mafc. pet 4 fram. 5, fil. coalitis, anth. subrot. Fem. pet, 3, capl

p. 250. loc. 2- fp. Pekeae congener videtur Saovari Aust. t. 240. floribus non observatis.

Acerum ordo tantum ex Aesculo, Acere, et inter eum ac sequentem intermediis Hippocrates et p. 252. Thryalli; Malpighiarum ex Banisteria, Triopteride

(cui etiam Hiraea iuncta) et Malpighia (cui an vero

p. 253. congener M, nitida? forte huc pertinet Caucant thus FORSK.) affinibusque Trigonia (capf. 3-loc. valvis margine dehiscentibus, medio affixis centrali re cept. 3-gono inter angulos tomentoso et seminifero) et Erythroxylo (cui congener Mauritanorum Bois

P, 254. d'huile, E. hypericifolium LAM. frudu 3-loc. et Boi de rongle, E. laurifolium EIUSD. item Coca Peruvias norum, E. coca, E. squamatum swarz.); Hyperiorum ex Ascyro, Brathy (an vere distincto a sequenti?) et Hyperico (in plura forte genera dividendo;

p. 255. speciem 1 ftylam nullam effe, sed in H. monogyno stylos 5 arcte iunctos unicum mentiri) constat.

Guttiferae: Garciniae an congener Panitsjikap. 257.maram RHEED. mal. f. 3. t. 41? - Moronobea AUBL (a) in.

affinis

Sapin-

m fru-

arpun

igonis

et LA-

NATO

DES.

am in

ti for-

Tignie

man-

pania

et. 5.

capi

UBL.

et in-

ea et

eride

vere

can-

va-

re

ero

Bois

Bou

via-

100-

en-

do;

no

jea

BL.

AUSL. (Symphonia L.) flam. 15 - 20 germ. spiralier involventia, fil. 5 fasciculatis, singulis fasciculis 1- 4 fidis 3 -4 antheriferis, anth. longae, germ. foiraliter ffriatum; ftigm. 5 radiatum; capf. fubbac-1 loc. 2 - 5 fp. fem. magnis tomentofis. enubea AUBL. t. 378. cal. cor. fram. et germ. ignota; fuctus aurantiiformis subcompressus, cal tenui pun-Asto fubscabre, 1-loc. polysp. sem. oblonga subcurva hine sulcata arillata, parietibus fructus affixa. Maanea AUBL. t. 371. itidem folo fructu nota, bacca magna piriformi extus gibba inaequali, cort coriaco. 1 loc. intus pulpofa 4 — 6-fp. feminibus ad recept lateralia affixis ovatis coriaceis, in pulpa nidulantibus: inde affinis Mammeae et Singanae. Calophylli species quaedam polyadelpha (Balsamaria LOUR?). Genera inter hunc et sequentem ordinem intermedia Vateria, Elaeocarpus (inter se conferenda), Vatica cum Vateria, Allophyllus cum Tino.

Aurantia: Ximeniae an congener Agihalid AL. P. 260. PIN. olim in LINN. fpec. X. aegyptiaca dicta, fecundum LIPPI mff. cal. 5-part. pet. 5, stam. 10, germ. supero, styl. et stigm. 1, bacca foeta nuce 5-gona 1-sp. an potius genere et ordine distinguendum? Chalcas an Murrayae congener? (Camunium iapon. RUMPH. ad posteriorem relatum, Chalcas iaponensis LOUR.) an huc referenda trichogumia BROWN. cal. extus infra 2-squamoso distincta? Bergerae genus an idem cum Murreya. Limonia trifoliata 3-pet. 5 andr. p. 261; (conf. Triphasiam Lour. *)) L. monophylla 4-pet. Meliis et Turraeae affinis. Tonabea (Tao- p. 262. nabo AUBL.) peculiare genus a Ternstroemia diversum stam. germini imbricatim appressis, fil. brevibus foliaceis medio latioribus, capf. parva subsphaerica

Mm 5

^{*)} Ibid. p. 231.

acuminata, calyci patulo perfistenti insidente, 5-6 loc. 5 - 6 fp. fem. offeis; cui congener Arbormi

p. 451.nor diffusa cet. BROWN. t. 20: f. 2.

Meline: Tinus Clethrae proximum genus (e p. 264. dem iunctum a Cl. swarz), cui congener aut if. nis Strigilia CAVANILL. Geruma FORSK. forte Mil

p. 451. vaceis affinior. Quivilia (a Cl. GAERTN. acque m Portesia ad Trichiliam relata). Elcaia FORSE. COM Trichilia conferenda (et huc reducta a Cl. yagu)

p. 265. sicut Ekebergia cum Guarea, cui capsularum valm P. 45 I. crassiusculae subcarnosae, unde Meliae affinis. Amis

p. 266. liciae congener Nalugu RHEED. et LEEA aequati (A genere deleto a THUNB.).

Vites non nisi Cissi et Vitis genere constant p. 267. prioris congener Neriam-pulli RHEED. mal. 7.1.4 et Kareta-valli Er. t. 45. Saelanthus tetrasonus iden cum C. quadrangulari. Ad Vitem pertinent Helen quinquefolia, Valli RHERD. 7. t. 6 - 11. et forte Nialel El. 4. t. 16. et Vites Rumphianae 5. t. 164-167. diversa forte V. trifolia BURM. ind. t. 24.

Gerania: Geranium (Grielum a Cl. CAVANILL p. 268. huc reductum an restituendum?); Monsonia. All nia Tropaeolum, Balfamina, Oxalis.

(Continuatio fequitur.)

de be

chir

tem

defe

oper

cuni

tas

lute

nt r

fed

div

fius

LX

Pu

inf

fin

an

stote (555) stote

XVIII.

Nova literaria.

Mortes.

(ei

Mal

e at Cum El)

qui (A

48. m

m

te

Mense Septembri CIoIoCCXCIII, anno aetatis W XLI, inflammatione pectoris obiit BULIARDUS. de hotanice optime meritus. Iuvenis medicinae ac chirurgiae studio addiscendo omnem operam, omne tempus dicaverat; fed botanices amore abreptus illas deseruit doctrinas, totus iam in eo occupatus, ut opera botanica ederet. Eorum primum non nisi beconiae comparandae causa in publicum emisit. Planhe enim ad naturam delineatas, atque acido nitri diluto in aes incifas vivis coloribus exprimebat ipfe, ita ntrationem pagotii non tam imitando fequeretur. sed totum hoc negotium multo melius atque perfe-Hus absolveret. Quae quidem tentamina excepit ipsus Flora Parifienfis, anno inchoata, atque LXXX. tomis quinque f. fasciculis XXX. absoluta *). Pulchritudo figurarum atque colorum, quibus illae infectae erant, multos operi conciliarat intra Galliae fines amatores, et nonnulli patriae botanici, qui in auctore accuratam doctrinae, quam tractandam fibi fum-

^{*)} Flora Parisiensis, ou description et sigures des plantes qui croissent aux environs de Paris, avec les disférens noms, classes, ordres et genres, qui leur conviennent, rangés selon la methode sexuelle de Ms. de Linné, leurs parties characteristiques, ports, proprietés, vertus et doses d'usage en medecine, suivant les demonstrations de botanique, qui se sont au jardin du roi; p. Ms. BULLIARD. Ouvrage orné de plus de DC. sigur. color d'après la nature. Par. f.

fumferat, cognitionem desideraverant, cum eus observando diligentiam, in delineando plantarum m gines et ad naturam exprimendo curam non imm nui, fed quo magis opus profligaretur, eo magis geri viderent, BULLIARDUM omni modo incialu ut botanicen ardentiore studio prosequeretur. rum virorum votis bene respondit BULLIARDE Ipfe enim, ut methodum Linnaeanam Tourneform nae hucusque in Gallia ufitatae substitueret, ale que, ut idem facerent, commoveret, edidit lenus botanicum, quo utriusque methodi terminologia fo mone patrio explicabatur, at que figuris aeneis, qua ut nihil deesset, coloribus vivis industae erant il Amicorum precibus, út facts i plantarum imagines in ordinem, ab earum un i fumtum, redigeret, atque plantarum medicarum occo nomicarum etc. ederet fasciculos, locum dedit, atmus venenofis Franciae plantis depingendis initium fect Quamquam eiusmodi confilium ob multiplicem no xam, ex harum plantarum infeitia oriundam omni la de dignum et erat, et ab academia regia scientianu Parisiensi iudicabatur, tamen auctor a magistratudis plinam publicam curante non folum venditione ope ris interdicebatur, fed exemplaribus etiam omnibus quae in ipfius manus incidebant, spoliabatur. Cum quidem rei, quae omnes in stuporem rapiebat, caust lita erat in lege quadam, huius feculi initio, que veno ficia Lutetiae Parisiorum usitatissima erant, a iudico, camera ardente dicto, lata, quae librorum de venens veneficiisque exponentium venditionem prohibebit Temporum ratio nulla plane habita erat, legisque le lits obsoletae revocatio hoc in casu maxime incon-

Histoire des plantes vénéneuses et suspedes de la France. Paris. 784. f.

state (557) state

Eins i

rum im

in imm

nagis m

citaban

900

ARDE

nefortiv

t, aline

lexicon

giá (er

s, qua

14, ille

45 1 6

ufu de

1,000

, atque

ecit)

em no

ni lan-

tiarum

u difa-

e ope

Cuius

caulle

vene

enens pebat ue il peongrus

de la

Quam ob rem BULLIARDUS, haud temere. omnem lapidem movebat, ut exemplaribus publicatis denuo potiretur. Mensibus aliquot elapsis voti reus Sed, proh dolor! plurima clam subrepta. reliqua vero tam male tractata, ut vix decem restarent, quae vendi poterant. Damnum, inde sibi namm BULLIARDUS feptem millibus libris gallicis sestimabat; nihil tamen ipsi restituebatur. inde tempore huius operis et rationem et titulum mutavit, finibus, quibus illud olim nimis arcte circumscripserat, promotis. Edebat illud nunc fub Herbarii Franciae *) nomine. Quinquennio post BUL-MARDI fludium botanicum praecipue in fungorum familis cognoscendis describendisque desudabat: inprimis fungorum originem inquirebat studiosissime. Quae ipfius hac de re fententia fuit, exposuit Historia fungorum, brevi ante mortem penitus absoluta. cuius prior tomus prodiit; posterioris proxime prodituri curam botanicus Parisiensis, cuius nomen adhuc ignoramus, in se suscepit. Praeter haec ad bounicen pertinentia opera etiam Arioptologiam Gallicam patrio sermone conscripsit ediditque.

*) Herbier de France, ou collection complette des plantes indigénes de ce royaume, avec leur détails anatomiques, leurs propriétés et leur usages en medecine. Par. 780. f.

*** (558) ***

Contenta in hac parte.

I. Nova acta acad. scient imper. Petrop. to	o. I. p. 371
II. Nova acta regiae iociet. icient. Upfalie Vol. V.	nfis.
III. Flora Cochinchinensis 10. de LOURE	P. 398 IRO:
ed. a CAR. LUD. WILDENOW.	D. 404
IV. DEIEAN'S Erläuterungen üb. GAUB'S fangsgr.	An-
V. OSBORN'S Versuche üb. die Geburtshülf	e. D. 459
VI. De Zea mays planta — auct. FR. M.	ARA-
VII. SAUNDERS a treatife on the fructure of the liver.	The state of the s
	p. 46 p. 46
IX. GAUTIER de irritabilitatis notione, na	itura,
morbis.	P.46
X. FRANK's drey Z. Medicinalwesen gehör	. Ab-
handl.	P-47
XI. FORDYCE'S neue Unterf. des Verdan	
gesch.	P-49
XII. IEANS neue Idee v. d. nächft. Ursach	
Podagras.	P-49
XIII. ROWLEY'S Abh. üb. d Gicht.	p. 50
XIV. TEMPLE'S prakt. Arzneyk. für e	M 1 101 1 200
Aerzte.	P. 5
XV. FERRO ephemer. medicae.	P. 50
XVI. COLLIN pathologia therapiaque.	P. 5
XVII. ANT. LAUR. de l'USSIEU genera p	
rum.	p. 5
XVIII. Nova literaria.	p. 5